

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 145

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

54. évfolyam

2011. május 31.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 510/2011/EU rendelete (2011. május 11.) az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelményeknek a könnyű haszongépjárművek CO₂-kibocsátásának csökkentésére irányuló uniós integrált megközelítés keretében történő meghatározásáról ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 511/2011/EU rendelete (2011. május 11.) az Európai Unió és tagállamai és a Koreai Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás kétoldalú védzárának végrehajtásáról 19
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 512/2011/EU rendelete (2011. május 11.) az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig történő alkalmazásáról szóló 732/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról 28
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 513/2011/EU rendelete (2011. május 11.) a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet módosításáról ⁽¹⁾ 30

Ár: 4 EUR

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 510/2011/EU RENDELETE

(2011. május 11.)

az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelményeknek a könnyű haszongépjárművek CO₂-kibocsátásának csökkentésére irányuló uniós integrált megközelítés keretében történő meghatározásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával való konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezménye értelmében – amelyet az Európai Közösség nevében a 94/69/EK tanácsi határozat ⁽³⁾ hagyott jóvá – az üvegházhatású gázok légköri koncentrációját olyan szinten kívánja stabilizálni, amely meggátolná az éghajlati rendszerre gyakorolt, káros, emberi eredetű hatást. E célkitűzés elérése érdekében az általános globális éves felszíni középhőmérséklet legfeljebb 2 °C-kal haladhatja meg az iparosodás előtti szintet. Az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (Intergovernmental Panel on Climate Change, IPCC) negyedik értékelő jelentéséből kitűnik, hogy e célkitűzés elérése érdekében az üvegházhatású gázok globális kibocsátásának 2020-ig tetőznie kell. 2007. március 8–9-i ülésén az Európai Tanács határozottan elkötelezte magát amellyel, hogy a Közösségben az üvegházhatású gázok teljes kibocsátását az 1990. évi szinthez képest legalább 20 %-kal, illetve – amennyiben más fejlett országok is vállalják a kibocsátások hasonló csökkentését, valamint a gazdaságilag

fejlettebb fejlődő országok lehetőségeikhez mérten szintén hozzájárulnak a folyamathoz – 30 %-kal csökkenti 2020-ig.

- (2) 2009-ben a Bizottság elvégezte az Unió fenntartható fejlődési stratégiájának felülvizsgálatát, középpontba helyezve a fenntartható fejlődés szempontjából leginkább sürgető problémákat, így például a közlekedést, az éghajlatváltozást, a közegészségügyet és az energiatakarékosságot.
- (3) A kibocsátások szükséges csökkentésének elérése érdekében szakpolitikai célokat és intézkedéseket kell végrehajtani tagállami és uniós szinten, nemcsak az ipari és energiaágazatban, hanem az Unió gazdaságának valamennyi ágazatában. Az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről szóló, 2009. április 23-i 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁴⁾ a 2005. évi szinthez képest átlagosan 10 %-os csökkentésről rendelkezik az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ által létrehozott uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatokban, így például a közúti közlekedésben is. A közúti közlekedés a második legnagyobb üvegházhatásúgáz-kibocsátó ágazat az Unióban, amelynek kibocsátása – a könnyű haszongépjárművek kibocsátását is ideértve – folyamatosan emelkedik. Ha a közúti közlekedés kibocsátása továbbra is nő, az jelentős mértékben aláássa az éghajlatváltozás megfékezése érdekében más ágazatokban tett erőfeszítéseket.
- (4) A gyártók számára az új közúti gépjárművekkel kapcsolatos uniós célok nagyobb biztonságot jelentenek a

⁽¹⁾ HL C 44., 2011.2.11., 157. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2011. február 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. március 31-i határozata.

⁽³⁾ HL L 33., 1994.2.7., 11. o.

⁽⁴⁾ HL L 140., 2009.6.5., 136. o.

⁽⁵⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

tervezésben és nagyobb rugalmasságot a CO₂-kibocsátás csökkentésével kapcsolatos követelmények teljesítésében, mint ha csak egymástól független nemzeti csökkentési célok léteznének. A kibocsátási követelmények meghatározása során fontos figyelembe venni a piacokra és a gyártók versenyképességére gyakorolt hatást, a felmerülő közvetlen és közvetett üzleti költségeket, valamint az innováció ösztönzése, az energiafogyasztás és az üzemanyagköltségek csökkenése terén jelentkező előnyöket.

- (5) Az európai gépjárműipar versenyképességének fokozása érdekében az ökoinnovációs beruházások beszámításához és az extra kibocsátási egységek jóváírásához hasonló ösztönző rendszereket kell bevezetni.
- (6) A személygépkocsik és a könnyű haszongépjárművek CO₂-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi stratégia felülvizsgálatának eredményeiről, illetve a 21. századi versenyképes autóipari szabályozási keretről („CARS 21”) szóló, 2007. február 7-i közleményeiben a Bizottság hangsúlyozta, hogy további intézkedések bevezetése nélkül 2012-re nem érhető el az új személygépkocsik kibocsátására átlagosan 120 g CO₂/km-ben meghatározott közösségi cél.
- (7) Ezekben a közleményekben a Bizottság a Közösségben nyilvántartásba vett új személygépkocsik és könnyű haszongépjárművek kibocsátására átlagosan 120 g CO₂/km-ben meghatározott közösségi célérték 2012-ig történő elérése érdekében integrált megközelítés alkalmazását javasolta, fő célkitűzésként a járművek motorteknológiáinak fejlesztése révén az új gépkocsik átlagos CO₂-kibocsátásának 130 g CO₂/km-re való kötelező leszorításával, illetve 10 g CO₂/km – vagy ha műszaki szempontból szükséges, ezzel egyenértékű – további olyan csökkentéssel, amelyet más műszaki fejlesztések, többek között a könnyű haszongépjárművek üzemanyag-hatékonyságának fejlesztése révén kell elérni.
- (8) A könnyű haszongépjárművek kibocsátására vonatkozó célkitűzést megvalósító rendelkezéseknek összhangban kell lenniük a könnyű haszongépjárművek CO₂-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi integrált megközelítés keretében az új személygépkocsikra vonatkozó kibocsátási követelmények meghatározásáról szóló, 2009. április 23-i 443/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ az új személygépkocsik kibocsátására vonatkozóan meghatározott célkitűzéseket megvalósító jogszabályi kerettel.
- (9) Az új könnyű haszongépjárművek átlagos célértékének elérését célzó jogszabályi keretnek a verseny szempontjából semleges, társadalmilag méltányos és fenntartható csökkentési célértékeket kell kitűznie, figyelembe véve az európai gépjárműgyártók sokféleségét, és elkerülve a

közöttük lévő verseny indokolatlan torzulását. A jogi keretszabályozásnak igazodnia kell az uniós kibocsátáscsökkentési célértékek elérésére vonatkozó átfogó célhoz, illetve ki kell egészülnie olyan egyéb, elsősorban a felhasználással kapcsolatos eszközökkel, mint a differenciált gépjármű- és energiaadók vagy a könnyű haszongépjárművek sebességét korlátozó intézkedések bevezetése.

- (10) Annak érdekében, hogy a könnyű haszongépjárművek piacának sokszínűsége megmaradjon, és hogy e piac képes legyen kielégíteni az eltérő fogyasztói igényeket, a könnyű haszongépjárművek CO₂-kibocsátására vonatkozó célértékeket a járművek rendeltetésével összhangban, lineáris alapon kell meghatározni. A rendeltetés meghatározására alkalmas egyik paraméter a tömeg, mivel kapcsolatban áll a jelenlegi kibocsátással, és ezáltal realisabb és a verseny szempontjából inkább semleges célértékeket eredményez. Ezenkívül a tömegre vonatkozó adatok könnyen hozzáférhetők. A rendeltetésen alapuló megközelítés hosszú távú értékeléseinek megkönnyítése érdekében a rendeltetés leírására szolgáló más paraméterre, például az alapterületre (az átlagos nyomtáv és a tengelytávolság szorzata) és a hasznos teherre vonatkozóan is szükséges adatokat gyűjteni.
- (11) E rendelet aktívan ösztönzi az ökoinnovációt és figyelembe veszi a jövőbeni technológiai fejlődést, amely javíthatja az európai gépjárműipar hosszú távú versenyképességét, és több minőségi munkahelyet teremthet. Az ökoinnováció hatására javuló kibocsátás rendszeres értékelési eszközeként a Bizottságnak – figyelembe véve a beépítés technikai és környezeti hatásait – mérlegelnie kell annak lehetőségét, hogy beépítse az ökoinnovációs intézkedéseket a teszteljárásoknak a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló, 2007. június 20-i 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 14. cikke ⁽³⁾ bekezdése szerinti felülvizsgálatába.
- (12) Az új személygépkocsik forgalmazása alkalmával a tüzelőanyag-fogyasztásról és CO₂-kibocsátásról szóló vásárlói információk rendelkezésre állásáról szóló, 1999. december 13-i 1999/94/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ már előírta a személygépkocsikra vonatkozóan, hogy a végfelhasználóknak szánt írott reklámanyagok tartalmazzák a jármű hivatalos CO₂-kibocsátási és hivatalos üzemanyag-fogyasztási adatait. A Bizottság e rendelkezést a reklámanyagokról szóló 1999/94/EK irányelv rendelkezéseinek egyéb médiumokra való alkalmazásáról szóló, 2003. március 26-i 2003/217/EK ajánlásában ⁽⁴⁾ úgy értelmezte, hogy az magában foglalja a hirdetéseket is. Az 1999/94/EK irányelv hatályát tehát ki kell terjeszteni a könnyű haszongépjárművekre is,

⁽¹⁾ HL L 140., 2009.6.5., 1. o.

⁽²⁾ HL L 171., 2007.6.29., 1. o.

⁽³⁾ HL L 12., 2000.1.18., 16. o.

⁽⁴⁾ HL L 82., 2003.3.29., 33. o.

hogy az azokra vonatkozó hirdetésekben legkésőbb 2014-ig a végfelhasználók rendelkezésére kelljen bocsátani a jármű hivatalos CO₂-kibocsátási és hivatalos üzemanyag-fogyasztási adatait, amennyiben energiával vagy árral kapcsolatos információkat tesznek közzé.

- (13) Elismerve az e rendelet hatálybalépését követően forgalomba kerülő rendkívül alacsony CO₂-kibocsátású járműtechnológiák korai generációinak igen magas kutatási és fejlesztési költségeit, valamint gyártási egységköltségeit, e rendelet ideiglenes alapon fel kívánja gyorsítani és elő kívánja segíteni a rendkívül alacsony CO₂-kibocsátású járművek uniós piacra való bevezetését a forgalomba hozatal kezdeti szakaszában.
- (14) Egyes alternatív üzemanyagok teljes életciklusuk alapján a CO₂-kibocsátás jelentős csökkentését kínálják. E rendelet ezért egyes alternatív üzemanyaggal működő járműveknek az uniós piacokon történő további terjesztését célzó egyedi rendelkezéseket tartalmaz.
- (15) Az üzemanyag-fogyasztásra vonatkozó adatgyűjtés és az üzemanyag-fogyasztás mérésének javítása érdekében a Bizottságnak legkésőbb 2012. január 1-jéig fontolóra kell vennie, hogy módosítani kell-e a vonatkozó jogszabályokat a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ II. mellékletében meghatározott, N₁ kategóriájú járművekre típusjóváagyást kérő gyártók azon kötelezettségének előírása érdekében, hogy minden járművet üzemanyag-fogyasztást mérő műszerrel lássanak el.
- (16) A 443/2009/EK rendelettel való összhang biztosítása és a visszaélések elkerülése érdekében a célértéket azokra az új könnyű haszongépjárművekre kell alkalmazni, amelyeket az Unióban vesznek először nyilvántartásba, és amelyeket előzőleg – rövid időtartamtól eltekintve – az Unión kívül még nem vettek nyilvántartásba.
- (17) A 2007/46/EK irányelv harmonizált keretet hoz létre, amely tartalmazza a hatálya alá tartozó valamennyi új jármű jóváhagyásához szükséges igazgatási rendelkezéseket és általános műszaki követelményeket. Az e rendelet előírásainak betartásáért felelős szervnek azonosnak kell lennie azzal a szervvel, amely a 2007/46/EK irányelv értelmében felelős a típusjóváagyási eljárás valamennyi vonatkozásáért és a gyártás megfeleléséért biztosításáért.
- (18) A gyártók számára rugalmasságot kell biztosítani tekintetben, hogy miként teljesítik az e rendeletben meghatározott célértékeket, illetve lehetővé kell tenni számukra, hogy ne az egyes járművekre vonatkozóan, hanem az új járművek átlagára vonatkozóan érvényesítsék a CO₂-kibocsátási célértékeket. Ezért a gyártókra háruló kötelezettség annak biztosítására vonatkozik, hogy az általuk gyártott és az Unió területén nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek átlagos fajlagos kibocsátása ne haladja meg az ezekre a járművekre meghatározott átlagos kibocsátási célértékeket. Ezt a követelményt a végrehajtás megkönnyítése érdekében 2014 és 2017 között fokozatosan kell bevezetni. Ez összhangban áll a megadott átfutási idővel és az átmeneti bevezetési időszaknak a 443/2009/EK rendeletben meghatározott hosszával.
- (19) Annak biztosítása érdekében, hogy a célértékek tükrözzék a járműveket kis mennyiségben előállító gyártók és a piaci rés betöltésére hivatott járműveket előállító gyártók sajátosságait és összhangban legyenek a gyártók csökkentési lehetőségeivel, e gyártók számára – az adott gyártó járműveinek a fajlagos CO₂-kibocsátást csökkentő technológiai lehetőségeit figyelembe véve és az érintett piaci szegmensek jellemzőivel összhangban – alternatív kibocsátáscsökkentési célértékeket kell meghatározni. Ezen eltérést az I. mellékletben meghatározott fajlagos kibocsátási célok legkésőbb 2013 elejéig elvégzendő felülvizsgálatának körébe kell vonni.
- (20) A személygépkocsik és könnyű haszongépjárművek CO₂-kibocsátásának csökkentésére irányuló uniós stratégia integrált szemléletet teremtett a 120 g CO₂/km-ben meghatározott uniós célérték 2012-ig történő elérése érdekében, és egyúttal hosszabb távon előrevetítette a kibocsátás további csökkentését. A 443/2009/EK rendelet e hosszabb távú szemléletet az új gépkocsik kibocsátására 95 g CO₂/km átlagos célérték meghatározásával támasztja alá. Az e szemlélettel való összhang és az iparág tervezési biztonságának megteremtése érdekében meg kell határozni a könnyű haszongépjárművek fajlagos CO₂-kibocsátásának hosszú távú, 2020-ig teljesítendő célértékét.
- (21) Annak érdekében, hogy a gyártók számára az e rendeletben előírt kibocsátási célértékek elérése érdekében kellő rugalmasságot lehessen biztosítani, a gyártók – nyílt, átlátható és megkülönböztetéstől mentes eljárások keretében – csoportosulásokat hozhatnak létre. Csoportosulás létrehozása esetén az egyes gyártók célértékeit a csoportra vonatkozó közös célérték váltja fel, amelyet a csoport tagjainak együtt kell teljesíteniük.
- (22) A befejezett jármű fajlagos CO₂-kibocsátását az alapgépjármű gyártójának kell biztosítani.
- (23) A befejezett járművek CO₂-kibocsátási és üzemanyag-hatékonysági értékei reprezentativitásának biztosítása érdekében a Bizottságnak külön eljárást kell kidolgoznia, és adott esetben fontolóra kell vennie a típusjóváagyásra vonatkozó jogszabályok felülvizsgálatát.

⁽¹⁾ HL L 263., 2007.10.9., 1. o.

- (24) Az e rendelet szerint meghatározott célértékek teljesülésének biztosítása érdekében megbízható előírás-teljesítési mechanizmusra van szükség.
- (25) A könnyű haszongépjárművek fajlagos CO₂-kibocsátását az Unióban összehangolt alapelvek alapján, a 715/2007/EK rendeletben meghatározott módszer szerint mérik. A rendszer adminisztrációs terheinek minimális szintre való csökkentése érdekében a rendszer előírásainak teljesítését az Unióban nyilvántartásba vett új járművekre vonatkozó, a tagállamok által összegyűjtött és a Bizottsághoz eljuttatott adatok alapján kell mérni. A teljesítés értékeléséhez használt adatok egységességének biztosítása érdekében ezen adatok összegyűjtésének és bejelentésének folyamatát a lehető legnagyobb mértékben össze kell hangolni.
- (26) A 2007/46/EK irányelv előírja, hogy a gyártóknak minden új könnyű haszongépjárműhöz megfelelőségi nyilatkozatot kell kiadniuk, és hogy a tagállamok csak akkor engedélyezhetik egy új könnyű haszongépjármű nyilvántartásba vételét, illetve forgalomba helyezését, ha az rendelkezik érvényes megfelelőségi nyilatkozattal. A tagállamok által összegyűjtött adatoknak összhangban kell lenniük a gyártó által a könnyű haszongépjárműhöz kiadott megfelelőségi nyilatkozattal, és csak ezen a dokumentumon alapulhatnak. Létre kell hozni egy uniós adatbázist, amely a megfelelőségi nyilatkozat adatait tartalmazza. Ezt kizárólagos hivatkozásként használják annak érdekében, hogy a járművek első ízben történő nyilvántartásba vételekor a tagállamok könnyebben megőrizhessék nyilvántartási adataikat.
- (27) Az e rendelet szerinti célértékek gyártók általi teljesítését uniós szinten kell értékelni. Az e rendelet alapján meghatározott átlagos fajlagos CO₂-kibocsátási értéket túllépő gyártóknak 2014. január 1-jétől kezdve minden naptári évre vonatkozóan többletkibocsátási díjat kell fizetniük. A díj összege annak arányában változik, hogy az adott gyártó milyen mértékben lépte túl a célértékét. Az összhang biztosítása érdekében a díjrendszernek a 443/2009/EK rendeletben meghatározotthoz hasonlóan kell lennie. A többletkibocsátási díjból befolyó összegeket az Európai Unió általános költségvetése bevételeinek kell tekinteni.
- (28) A tagállamok által az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 193. cikke értelmében fenntartott vagy bevezetett nemzeti intézkedések – e rendelet célját és az abban meghatározott eljárásokat figyelembe véve – nem állapíthatnak meg további vagy szigorúbb szankciókat azokra a gyártókra, amelyek nem teljesítik az e rendelet szerinti célértékeiket.
- (29) E rendelet nem érinti az uniós versenyszabályok teljes körű alkalmazását.
- (30) A hosszú távú célérték elérése érdekében meg kell vizsgálni az erre szolgáló új lehetőségeket, különös tekintettel a küszöbértékgörbe meredekségére, a rendeletés leírására szolgáló paraméterre és a többletkibocsátási díj rendszerére.
- (31) A közúti járművek sebessége nagyban befolyásolja az üzemanyag-fogyasztásukat és a CO₂-kibocsátásukat. Emellett a könnyű haszongépjárművekre vonatkozó sebességkorlátozás hiányában a végsebesség versenytényezővé válhat, ami túlméretezett hajtóművekhez és ebből következően lassabb üzemmódok esetén hatékonyságcsökkenéshez vezet. Helyénvaló ezért megvizsgálni annak lehetőségét, hogy kibővíthető-e a Közösségben egyes gépjármű-kategóriákra sebességkorlátozó készülékek felszereléséről és használatáról szóló, 1992. február 10-i 92/6/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálya azzal a céllal, hogy az kiterjedjen az e rendelet hatálya alá tartozó könnyű haszongépjárművekre is.
- (32) E rendelet végrehajtása – így különösen az átlagos kibocsátás ellenőrzésére és bejelentésére, nevezetesen az átlagos kibocsátásra vonatkozó adatok gyűjtésére, nyilvántartásba vételére, elrendezésére, továbbítására, kiszámitására és közlésére vonatkozó részletes szabályok elfogadása és a II. mellékletben foglalt követelmények alkalmazása, valamint a többletkibocsátási díj beszedésének és az innovatív technológiák jóváhagyási eljárásának részletes szabályai – egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (33) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II. mellékletben meghatározott ellenőrzési és bejelentési követelményeknek az e rendelet alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatok alapján történő módosítása, az I. mellékletben meghatározott M₀ értéknek az előző három naptári évben gyártott új könnyű haszongépjárművek átlagos tömegéhez igazítása, az eltérésre való jogosultság feltételeinek értelmezésére, az eltérésre irányuló kérelmek tartalmára, valamint a fajlagos CO₂-kibocsátás csökkentésére irányuló programok tartalmára és értékelésére vonatkozó szabályok megállapítása, valamint az I. mellékletben meghatározott képleteknek a fajlagos CO₂-kibocsátás mérésére vonatkozóan előírt szabályozási vizsgálati eljárásban bekövetkező változások tükrözése céljából történő kiigazítása érdekében. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten is – megfelelő konzultációkat folytasson.

(1) HL L 57., 1992.3.2., 27. o.

(2) HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

(34) Mivel e rendelet célját, nevezetesen az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozóan CO₂-kibocsátási követelmények megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a javasolt intézkedés léptéke és hatásai miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és célok

(1) Ez a rendelet CO₂-kibocsátási követelményeket állapít meg az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozóan. Ez a rendelet az új könnyű haszongépjárművek átlagos CO₂-kibocsátását a 715/2007/EK rendelettel és a hozzá kapcsolódó végrehajtási intézkedésekkel összhangban mért 175 g CO₂/km-ben határozza meg, amely a járműtechnológia terén megvalósuló fejlődés és az innovatív technológiák segítségével érhető el.

(2) Ez a rendelet az Unióban nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek átlagos CO₂-kibocsátásának célértékét 2020-tól 147 g CO₂/km-ben határozza meg, amennyiben a 13. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint megerősítést nyer e célérték megvalósíthatósága.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet a 2007/46/EK irányelv II. mellékletének meghatározása szerinti N₁ kategóriájú, legfeljebb 2 610 kg referenciatömegű gépjárművekre, valamint azokra az N₁ kategóriájú járművekre alkalmazandó, amelyekre a típusjóváahagyást a 715/2007/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében kiterjesztették („könnyű haszongépjárművek”), amennyiben e járműveket az Unióban első alkalommal veszik nyilvántartásba, és azokat korábban az Unión kívül nem vették nyilvántartásba („új könnyű haszongépjárművek”).

(2) Nem vehető figyelembe az Unión kívüli korábbi nyilvántartásba vétel, ha arra az Unióban való nyilvántartásba vétel kevesebb mint három hónappal megelőzően került sor.

(3) Ez a rendelet nem alkalmazandó a 2007/46/EK irányelv II. melléklete A. részének 5. pontjában meghatározott különleges rendeltetésű járművekre.

3. cikk

Fogalom meghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

- a) „átlagos fajlagos CO₂-kibocsátás”: egy gyártó vonatkozásában az általa gyártott összes könnyű haszongépjármű fajlagos CO₂-kibocsátásának átlaga;
- b) „megfelelőségi nyilatkozat”: a 2007/46/EK irányelv 18. cikke szerinti nyilatkozat;

c) „befejezett jármű”: az a jármű, amely a többlépcsős típusjóváahagyási eljárás befejezését követően típusjóváahagyást kapott a 2007/46/EK irányelvnek megfelelően;

d) „teljes jármű”: minden olyan jármű, amelyet nem kell befejezni a 2007/46/EK irányelv vonatkozó műszaki követelményeinek való megfelelés érdekében;

e) „alajjármű”: minden olyan jármű, amelyet egy többlépcsős típusjóváahagyási eljárás kezdeti szakaszában használnak;

f) „gyártó”: az a személy vagy szerv, aki vagy amely a jóváahagyó hatóságnak felelős a 2007/46/EK irányelv szerinti EK-típusjóváahagyási eljárás minden vonatkozásáért és a gyártás megfeleléséért felelőséért;

g) „tömeg”: a menetkész állapotú, teljesen felszerelt járműnek a megfeleléségi nyilatkozatban feltüntetett és a 2007/46/EK irányelv I. mellékletének 2.6. pontja szerint meghatározott tömege;

h) „fajlagos CO₂-kibocsátás”: a könnyű haszongépjárműnek a 715/2007/EK rendelettel összhangban mért és a teljes vagy befejezett jármű megfeleléségi nyilatkozatában „CO₂-kibocsátás (vegyes)” megjelöléssel feltüntetett kibocsátása;

i) „fajlagos kibocsátási célérték”: egy gyártó vonatkozásában az általa gyártott összes új könnyű haszongépjármű tekintetében az I. melléklet szerint megállapított indikatív fajlagos CO₂-kibocsátás átlaga, illetve ha a gyártó számára a 11. cikk szerinti eltérést engedélyeznek, az adott eltéréssel összhangban meghatározott fajlagos kibocsátási célérték;

j) „alapterület”: az átlagos nyomtáv szorozva a tengelytávval, a megfeleléségi nyilatkozatban foglaltak és a 2007/46/EK irányelv I. mellékletének 2.1. és 2.3. pontjában meghatározottak szerint;

k) „hasznos teher”: a 2007/46/EK irányelv II. melléklete szerinti műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg és a jármű tömege közötti különbség.

(2) E rendelet alkalmazásában a „kapcsolt gyártók csoportja” a gyártót és kapcsolt vállalkozásait jelenti. A gyártók tekintetében „kapcsolt vállalkozások”:

a) az olyan vállalkozások, amelyekben a gyártó közvetlenül vagy közvetve:

i. jogosult a szavazati jogok több mint felének gyakorlására; vagy

ii. jogosult a felügyelőbizottság, az igazgatótanács vagy a vállalkozást jogi értelemben képviselő szervek tagjai több mint felének kinevezésére; vagy

iii. jogosult a vállalkozás ügyeinek irányítására;

- b) az olyan vállalkozások, amelyek a gyártó tekintetében közvetlenül vagy közvetve az a) pontban felsorolt jogokkal vagy hatáskörökkel rendelkeznek;
- c) az olyan vállalkozások, amelyekben a b) pontban említett vállalkozás közvetlenül vagy közvetve az a) pontban felsorolt jogokkal vagy hatáskörökkel rendelkezik;
- d) az olyan vállalkozások, amelyekben a gyártó az a), b) vagy c) pontban említett vállalkozások egyikével vagy közülük többel közösen rendelkezik az a) pontban felsorolt jogokkal vagy hatáskörökkel, vagy az olyan vállalkozások, amelyekben az utóbbi vállalkozások közül kettő vagy több együttesen rendelkezik az a) pontban felsorolt jogokkal vagy hatáskörökkel;
- e) az olyan vállalkozások, amelyekben az a) pontban felsorolt jogokkal vagy hatáskörökkel együttesen rendelkezik a gyártó vagy az a)–d) pontban említett egy vagy több kapcsolt vállalkozása, és egy vagy több harmadik személy.

4. cikk

Fajlagos kibocsátási célértékek

A 2014. január 1-jével kezdődő naptári évben és a továbbiakban minden naptári évben minden könnyű haszongépjárművet előállító gyártónak biztosítania kell, hogy átlagos fajlagos CO₂-kibocsátása ne haladja meg az I. melléklettel, illetve, ha a gyártó számára a 11. cikk szerinti eltérést engedélyeznek, az adott eltéréssel összhangban meghatározott fajlagos kibocsátási célértéket.

Amennyiben a befejezett jármű fajlagos kibocsátásának értéke nem áll rendelkezésre, az alapjármű gyártója az alapjármű fajlagos kibocsátásának értéke alapján határozza meg az átlagos fajlagos CO₂-kibocsátását.

Az egyes gyártók átlagos fajlagos CO₂-kibocsátásának kiszámításához az egyes gyártók által előállított, az adott évben nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek alábbiakban meghatározott százalékát kell figyelembe venni:

- 2014-ben 70 %,
- 2015-ben 75 %,
- 2016-ban 80 %,
- 2017-től kezdve 100 %.

5. cikk

Extra kibocsátási egységek

Az átlagos fajlagos CO₂-kibocsátás kiszámításakor az 50 g CO₂/km-nél kisebb fajlagos CO₂-kibocsátású új könnyű haszongépjárművek:

- 2014-ben 3,5 könnyű haszongépjárműnek,
- 2015-ben 3,5 könnyű haszongépjárműnek,
- 2016-ban 2,5 könnyű haszongépjárműnek,
- 2017-ben 1,5 könnyű haszongépjárműnek,
- 2018-tól kezdve 1 könnyű haszongépjárműnek számítanak.

Az extra kibocsátási egységekre vonatkozó program időtartama alatt gyártónként legfeljebb 25 000 olyan új könnyű haszongépjárművet lehet figyelembe venni a fent említett szorzók alkalmazásakor, amelyek fajlagos CO₂-kibocsátása kevesebb mint 50 g CO₂/km.

6. cikk

Az alternatív üzemanyaggal működő, könnyű haszongépjárművekre vonatkozó fajlagos kibocsátási célérték

Annak megállapítása céljából, hogy egy gyártó megfelel-e a 4. cikkben említett fajlagos kibocsátási célértékeknek, a benzin és 85 % bioetanol keverékéből álló, és a vonatkozó uniós jogszabályoknak vagy európai műszaki szabványoknak megfelelő üzemanyaggal („E85”) való működésre tervezett könnyű haszongépjárművek fajlagos CO₂-kibocsátását a bioüzemanyag-meghajtás jobb technológiai adottságaira és kibocsátás-csökkentési képességére tekintettel 2015. december 31-ig 5 %-kal csökkenteni kell. E csökkentés csak akkor alkalmazandó, ha a könnyű haszongépjármű nyilvántartásba vétele szerinti tagállamban található üzemanyagtöltő állomások legalább 30 %-a értékesít ilyen típusú, a bioüzemanyagokra vonatkozó uniós jogszabályok által megállapított fenntarthatósági kritériumoknak megfelelő alternatív üzemanyagot.

7. cikk

Csoportosulás

(1) Az új könnyű haszongépjárművek 11. cikk szerinti eltéréssel nem rendelkező gyártói csoportosulást hozhatnak létre a 4. cikk szerinti kötelezettségeik teljesítése céljából.

(2) A csoportosulást létrehozó megállapodás egy vagy több naptári évre vonatkozhat, de az egyes megállapodások teljes időtartama nem haladhatja meg az öt naptári évet, és a megállapodást legkésőbb a kibocsátások tervezett csoportosítása szerinti első naptári év, december 31-ig meg kell kötni. A csoportosulást létrehozó gyártók az alábbiakról tájékoztatják a Bizottságot:

- a) a csoportosulásban részt vevő gyártók;
- b) a csoportosulást vezető gyártó, amely a csoportosulás kapcsolattartója lesz, és amely felelni fog azon többletkibocsátási díj befizetéséért, amelyet a csoportosulásra a 9. cikk értelmében kivetnek;
- c) annak bizonyítéka, hogy a csoportosulás vezetője képes lesz a b) pontban meghatározott kötelezettségek teljesítésére.

(3) Ha a csoportosulás javasolt vezetője nem tesz eleget a csoportosulásra a 9. cikk értelmében kivetett többletkibocsátási díj befizetésére vonatkozó kötelezettségének, a Bizottság erről értesíti a gyártókat.

(4) A csoportosulásban részt vevő gyártók együttesen értesítik a Bizottságot mind a csoportosulás vezetőjével vagy annak pénzügyi helyzetével kapcsolatos változásokról – amennyiben ezek befolyásolják a csoportosulás vezetőjének azt a képességét, hogy eleget tegyen a csoportosulásra a 9. cikk értelmében kivetett többletkibocsátási díj befizetésére vonatkozó kötelezettségének –, mind pedig a csoportosulás tagságában bekövetkező változásokról, illetve a csoportosulás feloszlásáról.

(5) A gyártók csoportosulásáról szóló megállapodásokat köthetnek, ha ezek összhangban vannak az EUMSZ 101. és 102. cikkével, és ha gazdaságilag ésszerű feltételek mellett, nyílt, átlátható és megkülönböztetéstől mentes részvételt biztosítanak bármely, a csoportosulásba felvételét kérő gyártónak. Az uniós versenyszabályok e csoportosulásokra való általános alkalmazhatóságának sérelme nélkül a csoportosulás valamennyi tagja biztosítja különösen azt, hogy a csoportosulási megállapodás keretében ne kerülhessen sor adatok megosztására vagy információcserére, az alábbi információk kivételével:

- a) átlagos fajlagos CO₂-kibocsátás;
- b) fajlagos kibocsátási célérték;
- c) az összes nyilvántartásba vett jármű száma.

(6) Az (5) bekezdés nem alkalmazandó, ha a csoportosulásban részt vevő valamennyi gyártó a kapcsolt gyártók ugyanazon csoportjának a tagja.

(7) A (3) bekezdésben említett értesítés esetét kivéve az azon csoportosulásban részt vevő gyártók, amelyről a Bizottsághoz tájékoztatás érkezik, a 4. cikk szerint kötelezettségeiknek való megfelelés alkalmazásában egyetlen gyártónak minősülnek. Az egyes gyártókra és csoportosulásokra vonatkozó ellenőrzési és bejelentési információkat rögzítik, jelentést készítenek róluk, és hozzáférhetővé teszik őket a 8. cikk (4) bekezdésében említett központi nyilvántartásban.

8. cikk

Az átlagos kibocsátás ellenőrzése és bejelentése

(1) A 2012. január 1-jén kezdődő naptári évre és minden későbbi naptári évre vonatkozóan a tagállamok nyilvántartást vezetnek a területükön nyilvántartásba vett összes új könnyű haszongépjármű adatairól a II. melléklet A. részével összhangban. Ezeket az adatokat a gyártók, illetve az egyes tagállamokban a gyártók által kijelölt importőrök vagy képviselők rendelkezésére bocsátják. A tagállamok minden erőfeszítést megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy a nyilvántartó szervek működése átlátható legyen.

(2) A tagállamok – 2013-tól kezdődően – legkésőbb minden év február 28-ig meghatározzák és a Bizottságnak továbbítják a II. melléklet B. részében felsorolt adatokat az előző naptári év vonatkozásában. Az adatokat a II. melléklet C. részében meghatározott formátum szerint kell továbbítani.

(3) A Bizottság kérésére a tagállamoknak az (1) bekezdés szerint összegyűjtött teljes adathalmazt is át kell adniuk.

(4) A Bizottság központi nyilvántartást vezet a tagállamok által e cikk alapján bejelentett adatokról, majd a nyilvántartást közlésezi. A Bizottság legkésőbb 2013. június 30-ig, majd attól kezdve minden évben gyártónként előzetes jellellegel kiszámítja a következőket:

- a) átlagos fajlagos CO₂-kibocsátás az előző naptári évben;

b) fajlagos kibocsátási célérték az előző naptári évben; és

c) az előző évi átlagos fajlagos CO₂-kibocsátás és az ugyanazon évi fajlagos kibocsátási célérték közötti különbség.

A Bizottság minden gyártót értesít a rá vonatkozó előzetes számításról. Az értesítésben tagállamonkénti bontásban fel kell tüntetni a nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek darabszámára és fajlagos CO₂-kibocsátására vonatkozó adatokat.

(5) A (4) bekezdés szerinti előzetes számításról kapott értesítéstől számítva három hónap áll az adott gyártó rendelkezésére, hogy értesítse a Bizottságot az adatokban talált esetleges hibákról, megjelölve a tagállamot, amelyre a hiba – megítélése szerint – vonatkozik.

(6) A Bizottság megvizsgálja a gyártóktól kapott összes értesítést, és október 31-ig megerősíti vagy módosítja a (4) bekezdés szerinti előzetes számításokat.

(7) A Bizottság értesít minden olyan gyártót, amelyről az (5) bekezdés szerint elvégzett számítások alapján a 2012. vagy 2013. naptári év vonatkozásában azt állapítja meg, hogy az átlagos fajlagos CO₂-kibocsátása meghaladja a fajlagos kibocsátási célértéket.

(8) A tagállamokban az ellenőrzési adatok e rendelettel összhangban történő összegyűjtéséért és továbbításáért a 443/2009/EK rendelet 8. cikkének (7) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok felelnek.

(9) A Bizottság részletes szabályokat fogad el az e cikkben meghatározott adatok ellenőrzésére és bejelentésére, valamint a II. melléklet alkalmazására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 14. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Az e rendelet alkalmazása során nyert tapasztalatok figyelembevétele érdekében a Bizottság a 15. cikkel összhangban és a 16. és 17. cikkben megállapított feltételek mellett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal módosíthatja a II. mellékletet.

(10) A tagállamok továbbá e cikkel összhangban adatokat gyűjtenek és jelentést készítenek a 2007/46/EK irányelv II. mellékletében meghatározott, 2 610 kg referenciatömeget meg nem haladó M₂ és N₂ kategóriájú könnyű haszongépjárművek nyilvántartásba vételére, továbbá azon járművekre vonatkozóan, amelyekre a típusjóvá hagyást a 715/2007/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerint kiterjesztették.

9. cikk

Többletkibocsátási díj

(1) A Bizottság a 2014. január 1-jétől december 31-ig tartó időszak, majd azt követően minden naptári év vonatkozásában többletkibocsátási díj megfizetésére kötelezi értelemszerűen a gyártót vagy a csoportosulás vezetőjét, ha a gyártó átlagos fajlagos CO₂-kibocsátása meghaladja a fajlagos kibocsátási célértékét.

(2) Az (1) bekezdés szerinti többletkibocsátási díjat a következő képletekkel kell kiszámítani:

a) 2014-től 2018-ig:

i. 3 g CO₂/km-t meghaladó többletkibocsátás esetén:

$$[(\text{Többletkibocsátás} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 95 \text{ EUR} + 45 \text{ EUR}] \times \text{új könnyű haszongépjárművek száma.}$$

ii. 2 g CO₂/km-t meghaladó, de legfeljebb 3 g CO₂/km többletkibocsátás esetén:

$$[(\text{Többletkibocsátás} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 25 \text{ EUR} + 20 \text{ EUR}] \times \text{új könnyű haszongépjárművek száma.}$$

iii. 1 g CO₂/km-t meghaladó, de legfeljebb 2 g CO₂/km többletkibocsátás esetén:

$$[(\text{Többletkibocsátás} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 15 \text{ EUR} + 5 \text{ EUR}] \times \text{új könnyű haszongépjárművek száma.}$$

iv. Legfeljebb 1 g CO₂/km többletkibocsátás esetén:

$$(\text{Többletkibocsátás} \times 5 \text{ EUR}) \times \text{az új könnyű haszongépjárművek száma.}$$

b) 2019-től kezdve:

$$\text{Többletkibocsátás} \times 95 \text{ EUR} \times \text{az új könnyű haszongépjárművek száma.}$$

E cikk alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

— „többletkibocsátás”: g/km-ben kifejezett, harmadik tizedesjegyre kerekített pozitív számként megadott azon többlet, amellyel a gyártó átlagos fajlagos CO₂-kibocsátása – figyelembe véve a 12. cikk szerint jóváhagyott innovatív technológiákból eredő CO₂-kibocsátás-csökkenést – meghaladja fajlagos kibocsátási célértékét abban a naptári évben vagy tört naptári évben, amelyre a 4. cikk szerinti kötelezettség vonatkozik, és

— „új könnyű haszongépjárművek száma”: a szóban forgó gyártó által gyártott és az adott időszakban a 4. cikkben meghatározott fokozatos bevezetési kritériumok szerint nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek száma.

(3) A Bizottság részletes szabályokat fogad el az e cikk (1) bekezdése szerinti többletkibocsátási díj beszedésére vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 14. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A többletkibocsátási díjból befolyó összegeket az Európai Unió általános költségvetése bevételének kell tekinteni.

10. cikk

A gyártók teljesítményének közzététele

(1) A Bizottság legkésőbb 2013. október 31-ig, majd attól kezdve minden év október 31-ig listát tesz közzé, amelyben gyártónként a következők szerepelnek:

a) az előző naptári évre vonatkozó fajlagos kibocsátási célérték;

b) átlagos fajlagos CO₂-kibocsátás az előző naptári évben;

c) az előző évi átlagos fajlagos CO₂-kibocsátás és az ugyanazon évi fajlagos kibocsátási célérték közötti különbség;

d) az Unióban nyilvántartásba vett valamennyi új könnyű haszongépjármű előző naptári évi átlagos fajlagos CO₂-kibocsátása;

e) az Unióban nyilvántartásba vett valamennyi új könnyű haszongépjármű átlagos tömege az előző naptári évben.

(2) 2015. október 31-től kezdve az (1) bekezdés értelmében közzétett listán azt is fel kell tüntetni, hogy az adott gyártó az előző naptári év vonatkozásában teljesítette-e a 4. cikkben előírt követelményeket.

11. cikk

Eltérés egyes gyártók esetében

(1) Az I. melléklet szerint számított fajlagos kibocsátási célértéktől való eltérésre irányuló kérelmet nyújthat be az a gyártó, amely naptári évenként kevesebb mint 22 000 olyan új könnyű haszongépjárművet állít elő, amelyet az Unióban vesznek nyilvántartásba, továbbá amely gyártó:

a) nem tagja kapcsolt gyártók csoportjának; vagy

b) olyan kapcsolt gyártók csoportjának tagja, amely naptári évenként együttesen legfeljebb 22 000 olyan új könnyű haszongépjárművet állít elő, amelyet az Unióban vesznek nyilvántartásba; vagy

c) kapcsolt gyártók csoportjának tagja, de saját termelő létesítményt és tervezési központot üzemeltet.

(2) Az (1) bekezdés alapján kérelmezett eltérés legfeljebb öt naptári évre adható. A kérelmet a Bizottság részére kell benyújtani, és annak a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) a gyártó neve és kapcsolattartója;

b) arra vonatkozó bizonyíték, hogy a gyártó jogosult az (1) bekezdés szerinti eltérésre;

c) a gyártó által gyártott könnyű haszongépjárművek részletes adatai, beleértve a tömegüket és a fajlagos CO₂-kibocsátásukat is; és

d) a csökkentési potenciállal – többek között a fajlagos CO₂-kibocsátás gazdasági és technológiai csökkentési potenciáljával – arányos fajlagos kibocsátási célérték, figyelembe véve a gyártott könnyű haszongépjármű típusának piaci jellegzetességeit.

(3) Ha a Bizottság arra a megállapításra jut, hogy a gyártó jogosult az (1) bekezdés alapján kérelmezett eltérésre, és a gyártó által javasolt fajlagos kibocsátási célérték összhangban áll kibocsátáscsökkentési potenciáljával – többek között a fajlagos CO₂-kibocsátás gazdasági és technológiai csökkentési potenciáljával –, a Bizottság a gyártott könnyű haszongépjármű típusa piacának jellegzetességeit is figyelembe véve eltérést engedélyez a gyártónak. Az eltérés az engedély megadását követő év január 1-jétől hatályos.

(4) Az e cikk értelmében eltérésben részesülő gyártó köteles haladéktalanul értesíteni a Bizottságot minden olyan változásról, amely kihat vagy kihathat az eltérésre való jogosultságára.

(5) Ha a Bizottság – a (4) bekezdés szerinti értesítés alapján vagy más úton – arra a megállapításra jut, hogy megszűnt a gyártó eltérésre való jogosultsága, a következő naptári év január 1-jei hatállyal visszavonja az eltérést, és erről értesíti a gyártót.

(6) Ha a gyártó nem éri el a fajlagos kibocsátási célértékét, a Bizottság a gyártóra a 9. cikkben meghatározottak szerint többletkibocsátási díjat ró ki.

(7) A Bizottság a 15. cikkkel összhangban és a 16. és 17. cikkben megállapított feltételek mellett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal az e cikk (1)–(6) bekezdésének többek között az eltérésre való jogosultság feltételeinek értelmezése, a kérelmek tartalmára és a fajlagos CO₂-kibocsátás csökkentésére irányuló programok tartalma és értékelése tekintetében történő kiegészítésére irányuló szabályokat fogad el.

(8) Az eltérésre irányuló, azt alátámasztó adatokat is tartalmazó kérelmeket, továbbá a (4) bekezdés szerinti értesítéseket, az eltérések (5) bekezdés szerinti visszavonásait, a többletkibocsátási díj (6) bekezdés szerinti kirovását és a (7) bekezdés szerinti elfogadott jogi aktusokat közzé kell tenni az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően.

12. cikk

Ökoinnováció

(1) A beszállító vagy gyártó kérésére figyelembe kell venni az innovatív technológiák alkalmazása révén elért CO₂-csökkentéseket. E technológiák az egyes gyártók átlagos fajlagos kibocsátási célértékének legfeljebb 7 g CO₂/km-rel való csökkentéséhez járulhatnak hozzá.

(2) A Bizottság 2012. december 31-ig részletes rendelkezéseket fogad el az ilyen innovatív technológiák jóváhagyási eljárására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 14. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. E részletes rendelkezések összhangban kell lenniük a 443/2009/EK rendelet

12. cikkének (2) bekezdésében megállapított rendelkezésekkel, és azok az alábbi innovatív technológiákra vonatkozó kritériumokon alapulnak:

- a) a beszállító vagy a gyártó felel az innovatív technológiák használatával elért CO₂-csökkentésért;
- b) az innovatív technológiáknak igazoltan hozzá kell járulniuk a CO₂-csökkentéshez;
- c) az innovatív technológiák nem tartozhatnak a CO₂-mérés standard vizsgálati ciklusába, nem vonatkozhatnak rájuk a 443/2009/EK rendelet 1. cikkében említett 10 g CO₂/km-es csökkentés teljesítését előíró további kiegészítő intézkedések miatt szükséges kötelező rendelkezések, illetve nem lehetnek kötelezők az uniós jog más rendelkezései értelmében.

(3) Annak a beszállítónak vagy gyártónak, amely valamilyen intézkedés innovatív technológiaként való jóváhagyását kérelmezi, jelentést kell benyújtania a Bizottságnak, amely tartalmaz egy független és tanúsított szervezet által készített ellenőrzési jelentést is. Ha bármilyen esetleges kapcsolat áll fenn az intézkedés és egy már korábban jóváhagyott innovatív technológia között, akkor erről a jelentésnek említést kell tennie, az ellenőrzési jelentésnek pedig értékelnie kell, hogy e kapcsolat milyen mértékben módosítja az egyes intézkedések révén elért csökkentéseket.

(4) A Bizottság jóváhagyja az elért csökkentést a (2) bekezdésben megadott kritériumok alapján.

13. cikk

Felülvizsgálat és jelentés

(1) A Bizottság 2013. január 1-jéig elvégzi az I. mellékletben szereplő fajlagos kibocsátási célértékek, valamint a 11. cikk szerinti eltérések felülvizsgálatát azzal a céllal, hogy meghatározza:

- a hosszú távú 147 g CO₂/km-es célérték 2020-ig költségghatékony módon történő elérésére vonatkozó szabályokat, amennyiben a hatásvizsgálat naprakésszé tett eredményei megerősítik azok megvalósíthatóságát, és
- a célérték megvalósításának vonatkozásait, ideértve a többletkibocsátási díjat is.

A felülvizsgálat és annak hatásvizsgálata alapján – amely magában foglalja a gépjárműiparra és az ahhoz kapcsolódó iparágakra gyakorolt hatás átfogó értékelését – a Bizottság adott esetben javaslatot tesz e rendelet rendes jogalkotási eljárás keretében történő olyan módosítására, amely a verseny szempontjából a lehető legsemlegesebb, társadalmi szempontból pedig méltányos és fenntartható.

⁽¹⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

(2) A 2020-tól hatályos hosszú távú célkitűzés elérése érdekében a Bizottság 2014-ig indokolt esetben arra irányuló javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy e rendelet hatálya terjedjen ki a 2007/46/EK irányelv II. mellékletében meghatározott, 2 610 kg referenciatömeget meg nem haladó N₂ és M₂ kategóriájú járművekre, továbbá azon járművekre, amelyekre a típusjóváahagyást a 715/2007/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerint kiterjesztették.

(3) A Bizottság a hatásvizsgálatot követően 2014-ig jelentést tesz közzé az alapterülettel és a hasznos teherrel kapcsolatos adatok rendelkezésre állásáról, valamint azoknak a fajlagos kibocsátási célértékek meghatározásához szükséges hasznossági paraméterként történő felhasználásáról, és szükség szerint javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az I. melléklet rendes jogalkotási eljárás keretében történő módosítása céljából.

(4) A Bizottság 2011. december 31-ig létrehozza a befejezett járművek CO₂-kibocsátása, üzemanyag-hatékonysága és tömege reprezentatív értékeinek meghatározására szolgáló eljárást, biztosítva azt, hogy az alapgépjármű gyártója időben hozzáférjen a befejezett járművek tömegére és fajlagos CO₂-kibocsátására vonatkozó adatokhoz.

(5) A Bizottság a 15. cikkel összhangban és a 16. és 17. cikkben megállapított feltételek mellett 2016. október 31-ig, majd azt követően háromévente felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján módosítja az I. mellékletet annak biztosítása érdekében, hogy az abban említett M₀ értéket az előző három naptári évben gyártott új könnyű haszongépjárművek átlagos tömegéhez igazítsák.

Ezek a kiigazítások először 2018. január 1-jén lépnek hatályba, majd azt követően minden harmadik évben.

(6) A Bizottság a CO₂-kibocsátások mérésére vonatkozó eljárásoknak a 443/2009/EK rendelet 13. cikkének (3) bekezdése szerinti felülvizsgálatát a könnyű haszongépjárművekre is kiterjeszti.

A CO₂-kibocsátások mérésére vonatkozó felülvizsgált eljárás alkalmazásának kezdetétől a továbbiakban nem hagyhatók jóvá innovatív technológiák a 12. cikkben meghatározott eljárás szerint.

A Bizottság a könnyű haszongépjárművekre is kiterjeszti a 2007/46/EK irányelvnek a 443/2009/EK rendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti felülvizsgálatát.

A Bizottság a 15. cikkel összhangban és a 16. és 17. cikkben megállapított feltételek mellett, a fajlagos CO₂-kibocsátás mérésére vonatkozó szabályozási vizsgálati eljárásban bekövetkező változások tükrözése érdekében felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kiigazítja az I. mellékletben szereplő képleteket.

14. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az üvegházhatást okozó gázok Közösségen belüli kibocsátásának nyomon követését szolgáló rendszerről és a Kiotói Jegyzőkönyv végrehajtásáról szóló, 2004. február 11-i 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat⁽¹⁾ 9. cikkével létrehozott éghajlat-változási bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

15. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság 2011. június 3-tól ötéves időtartamra szóló felhatalmazást kap a 8. cikk (9) bekezdésének második albekezdésében, a 11. cikk (7) bekezdésében, a 13. cikk (5) bekezdésében és a 13. cikk (6) bekezdésének negyedik albekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legkésőbb hat hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem vonja vissza a felhatalmazást a 16. cikknek megfelelően, akkor az automatikusan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(2) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit a 16. és a 17. cikk határozza meg.

16. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikk (9) bekezdésének második albekezdésében, a 11. cikk (7) bekezdésében, a 13. cikk (5) bekezdésében és a 13. cikk (6) bekezdésének negyedik albekezdésében említett felhatalmazást.

(2) A felhatalmazás visszavonásával kapcsolatos döntés meghozatala érdekében belső eljárást indító intézmény a végleges határozat meghozatala előtt ésszerű határidőn belül törekszik tájékoztatni arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve, hogy mely felhatalmazás visszavonásáról és milyen lehetséges indokok alapján kíván határozni.

(3) A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

⁽¹⁾ HL L 49., 2004.2.19., 1. o.

17. cikk

Kifogás a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács az értesítés napját követő két hónapos időtartamon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen.

Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, azt ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az a benne megállapított időpontban hatályba lép.

Ha az Európai Parlament és a Tanács egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust az időtartam letelte előtt ki lehet hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az az időtartam letelte előtt hatályba léphet.

(3) Ha az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett időtartamon belül kifogást emel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, az nem lép hatályba. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen kifogást emelő intézmény a kifogást megindokolja.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. május 11-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
GYŐRI E.

I. MELLÉKLET

FAJLAGOS CO₂-KIBOCSÁTÁSI CÉLÉRTÉKEK

1. A könnyű haszongépjárművek g/km-ben mért indikatív fajlagos CO₂-kibocsátását az alábbi képletekkel kell kiszámítani:
 - a) 2014-től 2017-ig:
Indikatív fajlagos CO₂-kibocsátás = $175 + a \times (M - M_0)$
amelyben:
M = a jármű kilogrammban (kg) megadott tömege
M₀ = 1 706,0
a = 0,093
 - b) 2018-tól kezdve:
Indikatív fajlagos CO₂-kibocsátás = $175 + a \times (M - M_0)$
amelyben:
M = a jármű kilogrammban (kg) megadott tömege
M₀ = a 13. cikk (5) bekezdésének megfelelően elfogadott érték
a = 0,093.
 2. A gyártónak az adott naptári évre vonatkozó fajlagos kibocsátási célértéke az adott gyártó által gyártott új, az adott évben nyilvántartásba vett könnyű haszongépjárművek indikatív fajlagos CO₂-kibocsátásának átlaga.
-

II. MELLÉKLET

A KIBOCSÁTÁSOK ELLENŐRZÉSE ÉS BEJELENTÉSE

- A. A könnyű haszongépjárművekre vonatkozó adatgyűjtés és a CO₂-kibocsátás ellenőrzésére szolgáló adatok meghatározása
1. A tagállamok a 2012. január 1-jével kezdődő évben, majd attól kezdve minden évben nyilvántartják az alábbi adatokat a területükön nyilvántartásba vett minden új könnyű haszongépjármű vonatkozásában:
 - a) a gyártó;
 - b) a jármű típusa, változata és kivitele;
 - c) a jármű fajlagos CO₂-kibocsátása (g/km);
 - d) a jármű tömege (kg);
 - e) a jármű tengelytávja (mm);
 - f) a jármű kormányzott tengelyének és egyéb tengelyének nyomtávja (mm);
 - g) a 2007/46/EK irányelv III. mellékletével összhangban a jármű műszakilag megengedett legnagyobb össztömege (kg).
 2. Az 1. pontban említett adatokat az adott könnyű haszongépjármű megfeleléségi nyilatkozatából kell átvenni. Ha a megfeleléségi nyilatkozatban a könnyű haszongépjármű legkisebb és legnagyobb tömege egyaránt szerepel, a tagállamok csak a legnagyobb tömegre vonatkozó adatot használják fel e rendelet alkalmazása céljából. Azon kettős üzemű (benzín/gáz) járművek esetében, amelyek megfeleléségi nyilatkozatában mindkét üzemanyag típus fajlagos CO₂-kibocsátása szerepel, a tagállamok a gázüzemmódban mért értéket alkalmazzák.
 3. A 2012. január 1-jével kezdődő naptári évben, majd attól kezdve minden naptári évben valamennyi tagállam gyártónként meghatározza az e melléklet B. részében meghatározott módszerekkel összhangban az alábbiakat:
 - a) a tagállam területén nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek összdarabszáma;
 - b) az e melléklet B. részének 2. pontja szerinti átlagos fajlagos CO₂-kibocsátás;
 - c) az e melléklet B. részének 3. pontja szerinti átlagos tömeg;
 - d) az új könnyű haszongépjárművek minden típusa minden kivitelének minden változata esetében:
 - i. a tagállam területén nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárműveknek a B. rész 4. pontja szerinti összdarabszáma;
 - ii. fajlagos CO₂-kibocsátás;
 - iii. tömeg;
 - iv. a járműnek az e melléklet B. részének 5. pontja szerinti alapterülete;
 - v. hasznos teher.
- B. Az új könnyű haszongépjárművek CO₂-kibocsátásának ellenőrzésére szolgáló adatok meghatározási módszere
- A tagállamok által az e melléklet A. részének 3. pontjával összhangban meghatározandó ellenőrzési adatokat az ebben a részben ismertetett módszerrel kell meghatározni.
1. Nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek száma (N)

A tagállamoknak meg kell határozniuk a vonatkozó ellenőrzési évben területükön nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek számát (N).

2. Az új könnyű haszongépjárművek átlagos fajlagos CO₂-kibocsátása ($S_{\text{átlag}}$)

A tagállam területén az ellenőrzési évben nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek átlagos fajlagos CO₂-kibocsátását ($S_{\text{átlag}}$) úgy kell kiszámítani, hogy az új járművek fajlagos CO₂-kibocsátásának összegét (S) elosztjuk az új járművek számával (N).

$$S_{\text{átlag}} = (1 / N) \times \Sigma S$$

3. Az új könnyű haszongépjárművek átlagos tömege

A tagállam területén az ellenőrzési évben nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek átlagos tömegét ($M_{\text{átlag}}$) úgy kell kiszámítani, hogy az új járművek tömegének összegét (M) elosztjuk az új járművek számával (N).

$$M_{\text{átlag}} = (1 / N) \times \Sigma M$$

4. Az új könnyű haszongépjárművek kivitel szerinti megoszlása

Az újonnan nyilvántartásba vett könnyű haszongépjárművek számára, tömegére, fajlagos CO₂-kibocsátására, tengelytávjára, nyomtávjára és műszakilag megengedett legnagyobb össztömegére vonatkozó adatokat minden típus minden változatának minden kivitele esetében rögzíteni kell.

5. Alapterület

Az alapterületet a jármű tengelytávjának és a jármű átlagos nyomtávjának szorzataként kell kiszámítani.

6. Hasznos teher

A jármű hasznos terhét a 2007/46/EK irányelv II. melléklete szerinti műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg és a jármű tömege közötti különbségként kell meghatározni.

7. Befejezett járművek

A „többlepcsős előállítású járművek” esetében a befejezett jármű fajlagos CO₂-kibocsátását az alapgépjármű gyártójának kell biztosítani.

Annak biztosítása érdekében, hogy a befejezett járművek CO₂-kibocsátási, üzemanyag-hatékonysági és tömegre vonatkozó értékei reprezentatív legyenek, és anélkül, hogy az alapgépjárművek gyártóira túlzott terhet róna, a Bizottság legkésőbb 2011. december 31-ig külön ellenőrzési eljárásra tesz javaslatot, továbbá felülvizsgálja, és szükség esetén módosítja a típusjóváhagyásra vonatkozó jogszabályokat.

Az eljárás kidolgozásakor a Bizottság szükség esetén meghatározza a tömeg és a CO₂-kibocsátás ellenőrzésének módját a különböző végleges tehetetlenséginyomaték-kategóriáknak megfelelő CO₂-kibocsátási táblázat alapján, vagy az adott N₁ osztályra vonatkozóan az alapjármű tömege + az átlagos terhelés alapján számított egyetlen CO₂-kibocsátási érték alapján. Ez utóbbi esetben a tömeget e melléklet C. részében is számításba veszik.

A Bizottság arról is gondoskodik, hogy az alapgépjármű gyártója időben hozzáférjen a befejezett járművek tömegére és fajlagos CO₂-kibocsátására vonatkozó adatokhoz.

C. Az adattovábbítás formátuma

A tagállamok e melléklet A. részének 3. pontjában leírt adatokat gyártónként és évenként az alábbi formátum szerint jelentik be:

1. szakasz – Összesített ellenőrzési adatok

Tagállam ⁽¹⁾ :	
Év:	
Forrás:	

Gyártó	Nyilvántartásba vett új könnyű haszongépjárművek száma összesen	Kibocsátási értékkel rendelkező új könnyű haszongépjárművek száma összesen	Tömegre vonatkozó értékkel rendelkező új könnyű haszongépjárművek száma összesen	Tengelytávra vonatkozó értékkel rendelkező új könnyű haszongépjárművek száma összesen	Kormányzott tengelynyomtávra vonatkozó értékkel rendelkező új könnyű haszongépjárművek száma összesen	Egyéb tengelynyomtávra vonatkozó értékkel rendelkező új könnyű haszongépjárművek száma összesen
(1. gyártó)
(2. gyártó)
...
Összes gyártó együttvéve

(¹) ISO 3166 alpha-2 kódok, Görögország és az Egyesült Királyság kivételével, amelyek esetében a kódok „EL” és „UK”.

2. szakasz – Részletes ellenőrzési adatok

A gyártó neve Uniós standard megnevezés	A gyártó neve Hazai standard megnevezés	A gyártó neve A nemzeti nyilvántartásbaveteli megnevezés	Típus	Változat	Kivétel	Gyártmány	Kereskedelmi név	A típusjóváhagyással rendelkező jármű kategóriája	A nyilvántartásba vett jármű kategóriája	Új nyilvántartásba vételek száma	Fajlagos CO ₂ -kibocsátás CO ₂ (g/km)	Tömeg (kg)	Műszakilag megengedett legnagyobb terhelhet tömeg (kg)	Tengelytáv (mm)	Kormányzott tengelynyomtáv (mm)	Egyéb tengelynyomtáv (mm)	Üzemanyagtípus	Üzemanyag-ellátás	Teljesítmény (cm ³)	Elektromosenergia-fogyasztás (Wh/km)	Innovatív technológia vagy innovatív technológiasoport kódja	Innovatív technológiának köszönhető kibocsátáscsökkentés
1. gyártó neve	1. gyártó neve	1. gyártó neve	1. típus neve	1. változat neve	1. kivétel neve
1. gyártó neve	1. gyártó neve	1. gyártó neve	1. típus neve	1. változat neve	2. kivétel neve
1. gyártó neve	1. gyártó neve	1. gyártó neve	1. típus neve	2. változat neve	1. kivétel neve
1. gyártó neve	1. gyártó neve	1. gyártó neve	1. típus neve	2. változat neve	2. kivétel neve
1. gyártó neve	1. gyártó neve	1. gyártó neve	2. típus neve	1. változat neve	1. kivétel neve
1. gyártó neve	1. gyártó neve	1. gyártó neve	2. típus neve	1. változat neve	2. kivétel neve

A gyártó neve Unió standard megnevezés	A gyártó neve Hazai standard megnevezés	A gyártó neve A nemzeti nyilvántartásbavételi megnevezés	Típus	Változat	Kivitel	Gyártmány	Kereskedelmi név	A típusjóváhagyással rendelkező jármű kategóriája	A nyilvántartásba vett jármű kategóriája	Új nyilvántartásba vétel számja	Fajlagos CO ₂ -kibocsátás CO ₂ (g/km)	Tömeg (kg)	Műszakilag megengedett legnagyobb terhelő tömeg (kg)	Tengelytáv (mm)	Kormányzott tengelynyomtáv (mm)	Egyéb tengelynyomtáv (mm)	Üzemanyagtípus	Üzemanyag-ellátás	Teljesítmény (cm ³)	Elektromosenergia-fogyasztás (Wh/km)	Innovatív technológia vagy innovatív technológiasoport kódja	Innovatív technológiának köszönhető kibocsátáscsökkentés
2. gyártó neve	2. gyártó neve	2. gyártó neve	1. típus neve	2. változat neve	2. kivitel neve
2. gyártó neve	2. gyártó neve	2. gyártó neve	2. típus neve	1. változat neve	1. kivitel neve
2. gyártó neve	2. gyártó neve	2. gyártó neve	2. típus neve	1. változat neve	2. kivitel neve
2. gyártó neve	2. gyártó neve	2. gyártó neve	2. típus neve	2. változat neve	1. kivitel neve
2. gyártó neve	2. gyártó neve	2. gyártó neve	2. típus neve	2. változat neve	2. kivitel neve
2. gyártó neve	2. gyártó neve	2. gyártó neve

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 511/2011/EU RENDELETE

(2011. május 11.)

az Európai Unió és tagállamai és a Koreai Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás kétoldalú védzáradékának végrehajtásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A Tanács 2007. április 23-án felhatalmazta a Bizottságot, hogy az Európai Unió és annak tagállamai nevében tárgyalásokat folytasson a Koreai Köztársasággal („Korea”) egy szabadkereskedelmi megállapodásról.
- (2) Ezek a tárgyalások lezárultak, és az egyrésről az Európai Unió és tagállamai, másrésről a Koreai Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodást (a továbbiakban: megállapodás) 2010. október 6-án ⁽²⁾ aláírták, 2011. február 17-én ⁽³⁾ megkapta az Európai Parlament egyetértését, és a megállapodás a 15.10. cikkében foglaltaknak megfelelően alkalmazandó.
- (3) Meg kell állapítani a megállapodás védintézkedésekre vonatkozó egyes rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges eljárásokat.
- (4) Meg kell határozni a megállapodás 3.5. cikkében említett „súlyos kár”, „fenyegető súlyos kár” és „átmeneti időszak” fogalmát.
- (5) A megállapodás 3.1. cikke szerint védintézkedések csak akkor vehetők fontolóra, ha a kérdéses terméket az Unióba annyira megnövekedett mennyiségben és olyan körülmények között hozzák be, ami a hasonló vagy közvetlenül versenyképes termék uniós gyártóinak súlyos kárt okoz, vagy azokat ilyen kárral fenyegeti.
- (6) A védintézkedések a megállapodás 3.1. cikkében említett valamely formában fogadhatók el.
- (7) A megállapodás nyomon követésének és felülvizsgálatának, valamint a védintézkedések szükség szerinti bevezetésének a lehető legmagasabb szintű átláthatóság mellett kell történnie.

(8) A Bizottságnak évente egyszer jelentést kell benyújtania a megállapodás végrehajtásáról, valamint a védintézkedések alkalmazásáról.

(9) Az eljárás megindítására vonatkozóan részletes rendelkezéseket kell alkotni. A Bizottságnak a tagállamoktól információkat – köztük rendelkezésre álló bizonyítékokat – kell kapnia az olyan behozatali tendenciákról, amelyek esetlegesen védintézkedések alkalmazását eredményezhetik.

(10) A Koreából az Unióba irányuló összes behozatalra vonatkozó statisztikák megbízhatósága ezért döntő jelentőségű annak megállapításához, hogy a védintézkedések alkalmazására vonatkozó feltételek teljesülnek-e.

(11) Egyes esetekben az egy vagy több tagállamba koncentrálnó megnövekedett behozatal önmagában is súlyos kárt vagy fenyegető súlyos kárt okozhat az uniós gazdasági ágazatnak. Abban az esetben, ha egy vagy több tagállamba koncentrálnó megnövekedett behozatal tapasztalható, a Bizottság előzetes felügyeleti intézkedéseket vezethet be. A Bizottság teljes mértékben figyelembe veszi, hogy a vizsgálat tárgyát képező termék, és ebből következően az ilyen terméket előállító uniós gazdasági ágazat úgy legyen meghatározható, hogy az hatékony korrekciós intézkedést jelentsen, ugyanakkor teljes mértékben tiszteletben tartsa az e rendeletben és a megállapodásban rögzített kritériumokat.

(12) Ha elegendő megalapozott bizonyíték áll rendelkezésre az eljárás megindításához, a megállapodás 3.2. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottságnak értesítést kell közzétennie az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(13) Részletes rendelkezéseket kell meghatározni a megállapodás 3.2. cikkének (2) bekezdése szerinti vizsgálatok megindításáról, az érdekelt feleknek az összegyűjtött információkhoz való hozzáféréséről és az abba való betekintéséről, az érintett felek meghallgatásáról és e felek azon lehetőségeiről, hogy álláspontjukat ismertethessék.

(14) A megállapodás 3.2. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottságnak a vizsgálat megindításáról írásban értesítenie kell Koreát, és konzultálnia kell vele.

(15) A megállapodás 3.2. és 3.3. cikke értelmében a döntés gyors meghozatala érdekében és az érintett gazdasági szereplők jogbiztonságának fokozása érdekében határidők megállapítása is szükséges a vizsgálatok megkezdésére és annak eldöntésére, hogy helyénvaló-e intézkedések bevezetése.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2011. február 17-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. április 11-i határozata.

⁽²⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽³⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

- (16) A védintézkedések alkalmazását vizsgálatnak kell megelőznie, kivéve, ha a megállapodás 3.3. cikkében említettek szerint a Bizottságnak lehetősége van kritikus körülmények között ideiglenes intézkedéseket alkalmazni.
- (17) Védintézkedések csak oly mértékig és annyi ideig alkalmazhatók, amennyi a súlyos kár megelőzéséhez és a kiigazítás megkönnyítéséhez szükséges. Meg kell határozni a védintézkedések maximális időtartamát, és egyedi rendelkezéseket kell megállapítani az ilyen intézkedések kiterjesztésére és felülvizsgálatára a megállapodás 3.2. cikkének (5) bekezdése szerint.
- (18) A szoros nyomon követés megkönnyíti majd egy esetleges vizsgálat megindítását vagy intézkedések bevezetését. Ezért a Bizottságnak a megállapodás alkalmazásának napjától kezdve rendszeresen nyomon kell követnie az érzékeny ágazatokban folyó behozatalt és kivitelt.
- (19) A „származó termékek” meghatározására és az igazgatási együttműködés módszereire vonatkozó jegyzőkönyv (a továbbiakban: „származási szabályokról szóló jegyzőkönyv”) 14. cikkének (Vámok visszatérítése vagy vámmentesség) végrehajtását illetően szükség van bizonyos eljárások megállapítására annak érdekében, hogy biztosított legyen a jegyzőkönyvben foglalt mechanizmusok hatékony működése, valamint az átfogó információcserre az érintett érdekelt felekkel.
- (20) Mivel a vámvisszatérítést csak a megállapodás hatálybalépését követő öt év elteltével lehet korlátozni, e rendelet alapján a vámvisszatérítésben részesülő behozatal és a vámmentesség következtében az uniós gyártókat érő súlyos kárra vagy az ezzel való fenyegetettségre válaszlépésként szükség lehet védintézkedések bevezetésére. A Bizottságnak egy ilyen eljárás során értékelnie kell minden olyan releváns tényezőt, amely hatással van az uniós gazdasági ágazat helyzetére, ideértve a származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikke (2) bekezdésének 2.1 albekezdésében megállapított feltételeket is. Ezért a Bizottságnak a megállapodás alkalmazásának napjától kezdve nyomon kell követnie a vámvisszatérítés által valószínűleg érintett érzékeny ágazatokra vonatkozó koreai statisztikákat.
- (21) A Bizottságnak a megállapodás alkalmazásának napjától kezdve különösen szoros figyelemmel kell kísérnie, elsősorban az érzékeny ágazatokban, a Koreára vonatkozó behozatali és kiviteli statisztikák alakulását.
- (22) A tagállamok hivatkozhatnak az e rendelet alapján elfogadott végleges védintézkedésekre az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi 1927/2006/EK rendelet (2006. december 20.)⁽¹⁾ értelmében benyújtott pénzügyi hozzájárulásra vonatkozó pályázataikban.
- (23) A megállapodás kétoldalú védzáradékának végrehajtásához egységes feltételeket kell biztosítani az ideiglenes és végleges védintézkedések elfogadása, az előzetes felügyeleti intézkedések bevezetése, valamint az intéz-

kedés nélküli vizsgálatok lezárása tekintetében. Ezen intézkedéseket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽²⁾ megfelelően a Bizottság fogadja el.

- (24) A felügyeleti és ideiglenes intézkedések elfogadása esetében indokolt a tanácsadó bizottsági eljárás alkalmazása, tekintettel ezen intézkedések hatására, illetve a végleges védintézkedések elfogadásához viszonyított sorrendiségére. Amennyiben az intézkedések késedelmes bevezetése által okozott kár nehezen helyreállítható, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani, hogy azonnal alkalmazandó ideiglenes intézkedéseket hozhasson.
- (25) Ez a rendelet kizárólag az Unióból vagy Koreából származó termékekre alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „termékek”: az Unióból vagy Koreából származó áruk. A vizsgálatnak alávetett termék egy vagy több vámtarifasorra vagy annak egy alszegmensére vonatkozhat, az adott piaci körülményektől vagy az uniós gazdasági ágazatban általánosan alkalmazott bármely termékszegmentálástól függően;
- b) „érdekelt felek”: a szóban forgó termék behozatala által érintett felek;
- c) „uniós gazdasági ágazat”: a hasonló vagy közvetlenül versenyző termékek Unió területén működő minden uniós gyártója, vagy azok az uniós gyártók, amelyeknek hasonló vagy közvetlenül versenyző termékekből álló össztermelése jelentős részét képezi e termékek uniós össztermelésének. Amennyiben a hasonló vagy közvetlenül versenyző termék csak egy az uniós gazdasági ágazatot alkotó gyártók által gyártott több termék közül, a gazdasági ágazat fogalma azokat a meghatározott tevékenységeket foglalja magában, amelyek részt vesznek a hasonló vagy közvetlenül versenyző termék előállításában;
- d) „súlyos kár”: az uniós gyártók helyzetének általános és jelentős romlása;
- e) „fenyegető súlyos kár”: közvetlenül fenyegető súlyos kár. A fenyegető súlyos kár fennállásának megállapítását ellenőrizhető tényekre kell alapozni, és nem kizárólag állításokra, feltételezésekre vagy távoli lehetőségre. A fenyegető súlyos kár fennállásának megállapításához többek között az 5. cikk (5) bekezdésében említett tényezők alapján készített előrejelzéseket, becsléseket és elemzéseket kell figyelembe venni;

⁽¹⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

f) „átmeneti időszak”: a 15.10. cikknek megfelelően a megállapodás alkalmazásától kezdve a vámtörlesztés vagy -csökkentés megvalósításától számított tízéves időtartam, amely termékeként változhat.

2. cikk

Elvek

(1) Védintézkedés az e rendeletben meghatározott rendelkezésekkel összhangban állapítható meg, amennyiben egy Koreából származó terméket az adott termékre vonatkozó vámok csökkenése vagy eltörlése miatt – abszolút mértékben vagy az uniós termeléshez viszonyítva – annyira megnövekedett mennyiségben és olyan körülmények között hoznak be, hogy az súlyos kárt vagy fenyegető súlyos kárt jelent a hasonló vagy közvetlenül versenyző terméket gyártó uniós ágazatnak.

(2) A védintézkedések az alábbi formák egyikében tehetők meg:

- a) az érintett árura a megállapodásban megszabott további vámcsökkenés felfüggesztése; vagy
- b) az áru vámjának olyan mértékűre emelése, amely nem haladja meg az alábbiak közül a kisebbet:
 - az intézkedés megtételekor az árura alkalmazott legnagyobb kedvezményes elbánás szerinti vám, vagy
 - a megállapodás 2.5. cikke (2) bekezdése értelmében a 2-A melléklet tarifajegyzékeiben meghatározott vám alapértéke.

3. cikk

Ellenőrzés

(1) A Bizottság a megállapodás alkalmazásának napjától kezdve ellenőrzi a vámvisszatérítés által valószínűleg érintett érzékeny ágazatokban a koreai termékek behozatali és kiviteli statisztikáit, illetve együttműködik és rendszeresen adatokat cserél a tagállamokkal és az uniós gazdasági ágazattal.

(2) A Bizottság az érintett gazdasági ágazatok megfelelően indokolt kérésére mérlegelheti az ellenőrzés más érintett ágazatokra történő kiterjesztését.

(3) A Bizottság éves ellenőrzési jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az érzékeny ágazatokat és az ellenőrzés alá vont ágazatokat érintő, Koreából származó behozatalra vonatkozó, naprakész statisztikákról.

(4) A Bizottságnak a megállapodás alkalmazásának kezdő időpontját követő öt év folyamán és az uniós gazdasági ágazat megfelelően indokolt kérelmére különös figyelmet kell fordítania a Koreából származó érzékeny késztermékek Unióba történő behozatalának bármely növekedésére, amennyiben e növekedés arra vezethető vissza, hogy a késztermékekbe nagyobb arányban szerelnek be olyan részegységeket vagy alkatrészeket, amelyeket Koreába olyan harmadik országokból

hoztak be, amelyekkel az Unió nem kötött szabadkereskedelmi megállapodást, és amelyek a vám-visszatérítési és vámentesítési rendszerbe tartoznak.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában legalább a következő termékeket az érzékeny termékek kategóriájába tartozóknak kell tekinteni: textiláru és ruhanemű (2007. HR-kód 5204, 5205, 5206, 5207, 5408, 5508, 5509, 5510, 5511 vámtarifaszámok), elektronikus fogyasztási cikkek (2007. HR-kód 8521, 8528 vámtarifaszámok), személygépkocsik (2007. HR-kód 870321, 870322, 870323, 870324, 870331, 870332, 870333 vámtarifaszámok), valamint minden olyan terméket, ami a 11. cikknek megfelelően felállított kiegészítő jegyzéken szerepel.

4. cikk

Eljárás indítása

(1) Vizsgálat valamely tagállam, bármely jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező bármely, az uniós gazdasági ágazat nevében eljáró szövetség kérésére vagy a Bizottság saját kezdeményezésére indítható, amennyiben a Bizottság számára nyilvánvaló, hogy az 5. cikk (5) bekezdésében említett tényezők alapján meghatározottak szerint elegendő megalapozott bizonyíték áll rendelkezésre, amely vizsgálat indítását indokolja.

(2) A vizsgálat indítására irányuló kérelemnek bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy teljesülnek a védintézkedés bevezetésének a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételei. A kérelem általánosságban a következő információkat tartalmazza: az érintett termék behozatala növekedésének abszolút és viszonylagos értelemben vett mértéke és mennyisége, a megnövekedett behozattal elért hazai piaci részesedés, valamint az értékesítés, a termelés, a termelékenység, a kapacitáskihasználás, a nyereség és veszteség, illetve a foglalkoztatás szintjének változásai.

Vizsgálat akkor is indítható, ha egy vagy több tagállamba koncentrálódó megnövekedett behozatal tapasztalható, és ha nyilvánvaló, hogy az 5. cikk (5) bekezdésében említett tényezők alapján elegendő megalapozott bizonyíték áll rendelkezésre a vizsgálat indítása feltételeinek teljesülésére vonatkozóan.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, ha úgy tűnik, hogy a Koreából érkező behozatal alakulása védintézkedéseket tesz szükségessé. Ennek a tájékoztatásnak az 5. cikk (5) bekezdésében említett tényezők alapján tartalmaznia kell a rendelkezésre álló bizonyítékokat. A Bizottság továbbítja ezt a tájékoztatást az összes tagállamnak.

(4) A Bizottság haladéktalanul konzultál a tagállamokkal, ha az (1) bekezdés alapján kérelem érkezett be, vagy ha a Bizottság a vizsgálat saját kezdeményezéséből történő indítását mérlegeli. Azt követően, hogy a Bizottság az e cikk (1), illetve (3) bekezdésében meghatározottak szerint elküldte a kérelmet, illetve a tájékoztatást, nyolc munkanapon belül konzultációra kerül sor a tagállamokkal a 14. cikkben említett bizottságban. Amennyiben a konzultációt követően nyilvánvaló, hogy az 5. cikk (5) bekezdésében említett tényezők alapján meghatározottak szerint elegendő megalapozott bizonyíték áll rendelkezésre az eljárás megindításához, a Bizottság értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Az eljárás megindítására az (1) bekezdés alapján beérkezett kérelem kézhezvétele után egy hónapon belül kerül sor.

- (5) A (4) bekezdésben említett értesítés:
- tartalmazza a kapott információk összegzését és előírja, hogy minden lényeges információt közölni kell a Bizottsággal;
 - meghatározza azt az időtartamot, amelyen belül az érdekelt felek írásban közölhetik álláspontjukat és információkat nyújthatnak be, amennyiben a vizsgálat során figyelembe kell venni ilyen álláspontokat és információkat;
 - meghatározza továbbá azt az időszakot, amelyen belül az érdekelt felek az 5. cikk (9) bekezdésének megfelelően a Bizottságtól szóbeli meghallgatást kérhetnek.

(6) A származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindítása érdekében az összegyűjtött bizonyítékokat fel lehet használni a védintézkedések bevezetéséhez kapcsolódó vizsgálatok esetében is, amennyiben az e cikkben foglalt feltételek teljesülnek, elsősorban a megállapodás alkalmazásának kezdő időpontját követő első öt éves időszak során.

5. cikk

A vizsgálat

(1) A Bizottság az eljárás kezdeményezését követően vizsgálatot indít. A (3) bekezdésben meghatározott időtartam azon a napon kezdődik, amelyen a vizsgálat megindítására vonatkozó határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszik.

(2) A Bizottság tájékoztatást kérhet a tagállamoktól, a tagállamok pedig minden szükséges lépést megtesznek annak érdekében, hogy ezt a kérést teljesítsék. Ha az információ közérdekű és a 12. cikkben foglaltak szerint nem bizalmas jellegű, azt a (8) bekezdésében foglaltak szerint a nem bizalmas aktákhoz kell csatolni.

(3) Amennyiben lehetséges, a vizsgálatot megindítása után hat hónapon belül le kell zárni. Ez az időtartam kivételes körülmények – például szokatlanul nagy számú érintett fél vagy összetett piaci helyzet – esetén további három hónappal meghosszabbítható. A Bizottság értesíti valamennyi érdekelt felet bármilyen ilyen jellegű meghosszabbításról és azt megindokolja.

(4) A Bizottság minden olyan információt felkutat, amelyet a 2. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételekre tekintettel a döntéshez szükségesnek tart, és, amennyiben azt helyénvalónak tartja, megkísérli ellenőrizni az információt.

(5) A vizsgálat során a Bizottság értékeli minden olyan objektív és számszerűsíthető jellegű, releváns tényezőt, amely hatással van az uniós gazdasági ágazat helyzetére, különösen az érintett termék behozatali növekedésének abszolút és viszonylagos értelemben vett mértékét és mennyiségét, a megnövekedett behozatal által elért hazai piaci részesedést, valamint az értékesítés, a termelés, a termelékenység, a kapacitáskihasználás, a nyereség és veszteség, illetve a foglalkoztatás

szintjének változásait. Ez a lista nem kimerítő, és a Bizottság egyéb tényezőket is figyelembe vehet a súlyos kár vagy a fenyegető súlyos kár megállapításakor, így a készleteket, az árakat, a felhasznált tőke megtérülését, a pénzforgalmat, továbbá olyan egyéb tényezőket, amelyek az uniós iparnak súlyos kárt okoznak, okozhattak vagy súlyos kár okozásával fenyegetnek.

(6) A 4. cikk (5) bekezdése b) pontjának megfelelően fellépő érdekelt felek, valamint Korea képviselői írásbeli kérelemre a vizsgálattal összefüggésben a Bizottság rendelkezésére bocsátott valamennyi információt megtekinthetik (kivéve az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumokat), feltéve, hogy ezek az információk ügyük bemutatásához relevánsak, és a 12. cikk értelmében nem bizalmasak, továbbá hogy azokat a Bizottság a vizsgálat során felhasználja. A fellépő érdekelt felek az információkkal kapcsolatos álláspontjukat közölhetik a Bizottsággal. Ezeket az álláspontokat akkor kell figyelembe venni, ha azok tekintetében elegendő megalapozott bizonyíték áll rendelkezésre.

(7) A Bizottság biztosítja, hogy a vizsgálatához felhasznált minden adat és statisztika rendelkezésre álljon, és az érthető, átlátható és ellenőrizhető legyen.

(8) A Bizottság a szükséges műszaki feltételek megteremtését követően a nem bizalmas jellegű aktához köteles létrehozni egy általa kezelt, jelszóval védett online hozzáférést („online platform”), amelyen keresztül minden lényeges, a 12. cikk értelmében nem bizalmas jellegű információt továbbítani lehet. A vizsgálatban érdekelt feleknek, valamint a tagállamoknak és az Európai Parlamentnek is hozzáférést kell biztosítani az online platformhoz.

(9) A Bizottság meghallgatja az érdekelt feleket különösen abban az esetben, ha azok az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben előírt időtartamon belül írásban kérik a meghallgatást és a kérelemben bemutatják, hogy a vizsgálat eredménye valószínűleg hatással lesz rájuk, és különleges okok indokolják szóbeli meghallgatásukat.

A Bizottság ezeket a feleket ezután több alkalommal is meghallgatja, ha ezt különleges okok indokolják.

(10) Amennyiben az információk szolgáltatása nem a Bizottság által meghatározott határidőn belül történik, vagy a vizsgálat komoly akadályba ütközik, akkor a rendelkezésre álló tények alapján is lehet megállapításokat tenni. Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy valamely érintett fél vagy harmadik fél hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, akkor ezeket az információkat figyelmen kívül hagyja és a rendelkezésre álló tényeket használhatja fel.

(11) A Bizottság a vizsgálat indításáról írásban értesíti Koreát, és a védintézkedés alkalmazását megelőzően a lehető leghamarabb konzultál Koreával, hogy áttekinthetők legyenek a vizsgálat során összegyűjtött információkat, és véleményt cseréljenek az intézkedésről.

6. cikk

Előzetes felügyeleti intézkedések

(1) Amennyiben a Koreából származó termékek behozatalában olyan tendencia tapasztalható, amely a 2. és 3. cikkben említett helyzetek valamelyikének kialakulásához vezethet, az érintett termékek behozatala tekintetében előzetes felügyeleti intézkedések tehetők.

(2) Abban az esetben, ha bizonyos érzékeny ágazatokba tartozó termékekkel kapcsolatban egy vagy több tagállamba koncentrációva a behozatal növekedése tapasztalható, a Bizottság előzetes felügyeleti intézkedéseket vezethet be.

(3) Az előzetes felügyeleti intézkedéseket a Bizottság fogadja el a 14. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően.

(4) Az előzetes felügyeleti intézkedések korlátozott ideig érvényesek. Eltérő rendelkezés hiányában ezek az intézkedések a bevezetésüket követő hat hónapot követő újabb hat hónapos időtartam lejártakor érvényüket veszítik.

7. cikk

Ideiglenes védintézkedés meghozatala

(1) Ideiglenes védintézkedést olyan kritikus körülmények között kell alkalmazni, amikor a késedelem nehezen helyreállítható kárhoz vezetne, és miután az 5. cikk (5) bekezdésében említett tényezők alapján előzetesen meghatározták, hogy elegendő megalapozott bizonyíték alapján a Koreából származó áru behozatala a megállapodás szerinti vámcsökkenés vagy -eltörlés következtében megnövekedett, és ez a behozatal súlyos kárt okoz az uniós gazdasági ágazatnak, vagy ilyen kárral fenyeget.

Az ideiglenes intézkedéseket a Bizottság fogadja el a 14. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárásnak megfelelően. Rendkívül sürgős – többek között a (2) bekezdésben említett – esetben a Bizottság a 14. cikk (4) bekezdésében említett eljárás szerint azonnal alkalmazható ideiglenes védintézkedést fogad el.

(2) Amennyiben valamely tagállam a Bizottság azonnali beavatkozását kéri, és az (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek, a Bizottság köteles a kérés kézhezvételétől számított öt munkanapon belül határozatot hozni.

(3) Az ideiglenes intézkedések legfeljebb 200 napig alkalmazhatók.

(4) Amennyiben az ideiglenes intézkedés a 2. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek nem teljesülése miatt hatályát veszti, az ideiglenes intézkedések következtében beszedett vámot automatikusan vissza kell téríteni.

(5) Az e cikkben említett intézkedések minden olyan termékre vonatkoznak, amely a hatálybalépésüket követően kerül szabad forgalomba. Az ilyen intézkedések azonban nem

akadályozhatják meg az Unió felé már úton lévő termékek szabad forgalomba hozatalát, amennyiben e termékek célállomása nem módosítható.

8. cikk

A vizsgálat befejezése és intézkedéshozatal nélküli eljárás

(1) Ha a végleges tényállás azt mutatja, hogy a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek nem teljesülnek, a Bizottság határozatot fogad el a vizsgálat befejezéséről és a 14. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálati eljárás megindításáról.

(2) A Bizottság – kellő figyelemmel a 12. cikk értelmében vett bizalmas információk védelmére – jelentést tesz közzé, rögzítve az összes vonatkozó tény és jogszabály alapján hozott megállapításait és megindokolt következtetéseit.

9. cikk

Végleges intézkedés bevezetése

(1) Amennyiben a végleges tényállás azt mutatja, hogy teljesülnek a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek, a 14. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálati eljárás szerint a Bizottság határozatot fogad el végleges kétoldalú védintézkedések meghozataláról.

(2) A Bizottság – a bizalmas információk 12. cikk szerinti védelmének kellő figyelembevételével – a döntés szempontjából lényeges tények és megfontolások összefoglalását tartalmazó jelentést tesz közzé.

10. cikk

Védintézkedés időtartama és felülvizsgálata

(1) Védintézkedés csak addig marad hatályban, amíg az a súlyos kár megelőzése vagy orvoslása és az alkalmazkodás megkönnyítése érdekében szükséges. Az intézkedés időtartama nem haladhatja meg a két évet, kivéve, ha a (3) bekezdés szerint meghosszabbították.

(2) A védintézkedés a meghosszabbítás ideje alatt a felülvizsgálat eredményéig érvényben marad.

(3) A védintézkedés kezdeti időtartama kivételes esetben legfeljebb két évvel meghosszabbítható, feltéve, hogy a védintézkedésre továbbra is bizonyítottan szükség van a súlyos kár megelőzéséhez vagy orvoslásához és az alkalmazkodás megkönnyítéséhez, valamint bizonyíték van arra, hogy a gazdasági ágazat megindult az alkalmazkodás útján.

(4) A meghosszabbítást e rendelet vizsgálatokra vonatkozó eljárásaival összhangban, az eredeti intézkedésnél alkalmazott eljárással kell elfogadni.

A védintézkedés teljes időtartama nem haladhatja meg a négy évet, amelybe az ideiglenes intézkedések is beleszámítanak.

(5) Az átmeneti időszak lejártán túl védintézkedés kizárólag Korea hozzájárulásával alkalmazható.

11. cikk

A származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárás

(1) A származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikkének alkalmazása céljából a Bizottság szorosan nyomon követi a vonatkozó behozatali és kiviteli statisztikák alakulását mind az érték, mind – adott esetben – a mennyiség tekintetében, és rendszeresen elérhetővé teszi ezeket az adatokat, továbbá megállapításairól jelentést tesz az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az érintett uniós gazdasági ágazatoknak. A nyomon követés a megállapodás alkalmazásának kezdő időpontjától kezdődik, az adatokat pedig kéthavonta kell közzétenni.

A származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikkének (1) bekezdésében említett vámtarifasorokon kívül a Bizottság az uniós gazdasági ágazattal együttműködésben elkészíti azon legfontosabb vámtarifasorok listáját, amelyek nem egyedileg a gépjárműiparral kapcsolatosak, de fontosak a gépjárműgyártás és más kapcsolódó ágazatok szempontjából. A származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikkének (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően külön ellenőrzést kell folytatni.

(2) A Bizottság valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére haladéktalanul megvizsgálja, hogy teljesülnek-e a származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikke alkalmazásának feltételei, és megállapításairól a kéréstől számított tíz munkanapon belül jelentést tesz. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikkének (3) bekezdésében említett különbizottság keretében folytatott konzultációkat követően a Bizottság minden esetben konzultációkat kér Koreától, ha teljesülnek a származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikkében foglalt feltételek. A Bizottság a feltételeket teljesültnek tekinti többek között akkor, ha az e cikk (3) bekezdésében említett határértéket elérték.

(3) A származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikke (2) bekezdése első albekezdésének a) pontja alkalmazásában a 10 százalékpontos különbség „jelentősnek” minősül a részcsoportok és alkatrészek Koreába történő behozatala megnövekedett arányának a késztermékek Koreából az Unióba történő kivitele megnövekedett arányával összehasonlításban történő értékelése során. A származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 14. cikke (2) bekezdése első albekezdésének b) pontja alkalmazásában a 10 százalékpontos növekedés „jelentősnek” minősül a késztermékek Koreából az Unióba történő kivitele növekedésének abszolút értéken vagy az uniós termeléssel összehasonlításban történő értékelése során. Eseti alapon e határértékek alatti növekedések is „jelentősnek” minősülhetnek.

12. cikk

Bizalmas kezelés

(1) Az e rendelet alapján kapott információk csak a megjelölt célra használhatók fel.

(2) Az e rendelet alapján kapott bizalmas jellegű vagy bizalmas alapon adott információk nem hozhatók nyilvánosságra az információk szolgáltatójának kifejezett engedélye nélkül.

(3) Minden bizalmas kezelés iránti kérelemben meg kell jelölni azokat az okokat, amiért az információ bizalmasnak minősül. Amennyiben azonban a bizalmas kezelés iránti kérelem megalapozatlannak tűnik, és az információ szolgáltatója

nem kívánja nyilvánosságra hozni azt, vagy engedélyezni annak általánosított vagy összegzett formájú közzétételét, akkor az adott információ figyelmen kívül hagyható.

(4) Az információ mindenképpen bizalmasnak minősül, ha annak közzététele az információ szolgáltatójára vagy forrására valószínűleg jelentősen káros hatással lenne.

(5) Az (1)–(4) bekezdés nem zárja ki azt, hogy az uniós hatóságok általános információkra és különösen olyan okokra hivatkozzanak, amelyek az e rendelet szerint hozott határozatok alapulnak. E hatóságoknak azonban figyelembe kell venniük az érintett természetes és jogi személyek ahhoz fűződő jogos érdekeit, hogy üzleti titkaik ne kerüljenek nyilvánosságra.

13. cikk

Jelentés

(1) A Bizottság éves jelentést tesz közzé a megállapodás alkalmazásáról és végrehajtásáról. A jelentés tartalmazza a megállapodás végrehajtásának felülvizsgálataért és a megállapodásban foglalt – ezen belül a kereskedelmi akadályokkal kapcsolatos – kötelezettségek betartásáért felelős különböző intézmények tevékenységeivel kapcsolatos információkat.

(2) A jelentésben külön résznek kell foglalkoznia a megállapodás 13. fejezetében foglalt kötelezettségek betartásával, valamint a belföldi tanácsadó csoport és a civil társadalmi fórum tevékenységével.

(3) A jelentésnek tartalmaznia kell továbbá a Koreával folytatott kereskedelemre vonatkozó statisztikák, illetve a kereskedelem alakulásának az összefoglalóját. Külön említést kell tenni a vámvisszatérítés ellenőrzésének eredményeiről.

(4) A jelentés tájékoztatást nyújt e rendelet végrehajtásáról.

(5) Az Európai Parlament a jelentés Bizottság általi közzétételét követő egy hónapon belül meghívhatja a Bizottságot illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismertessen és magyarázzon meg a megállapodás végrehajtásával kapcsolatosan felmerülő bármely kérdést.

14. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a behozatalra vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. február 26-i 260/2009/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 4. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, a 4. cikkére is figyelemmel.

(5) A (2), (3) és (4) bekezdés semmilyen módon nem sérti az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelet 11. cikkében meghatározott hatáskörének gyakorlását.

⁽¹⁾ HL L 84., 2009.3.31., 1. o.

15. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet a megállapodás alkalmazásának kezdő időpontjától kell alkalmazni, annak 15.10. cikke szerint. A megállapodás alkalmazásának kezdő időpontját az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítés határozza meg.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. május 11-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BUZEK

a Tanács részéről

az elnök

GYŐRI E.

I. MELLÉKLET

A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

A Bizottság üdvözlöi a védintézkedésekről szóló rendelettel kapcsolatban az Európai Parlament és a Tanács között első olvasatban született megállapodást.

A rendeletben foglaltak szerint a Bizottság éves jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács számára az EU–Korea szabadkereskedelmi megállapodás végrehajtásáról, és készen áll arra, hogy az Európai Parlament illetékes bizottságával megvitassa a megállapodás végrehajtásával kapcsolatban felmerülő bármely kérdést.

Ezzel összefüggésben a Bizottság a következő megjegyzéseket teszi:

- a) A Bizottság szoros figyelemmel kíséri, hogy Korea végrehajtja-e a szabályozási kérdésekkel kapcsolatos kötelezettségvállalásait, különös tekintettel a gépjárműipar műszaki szabályozásával kapcsolatos kötelezettségekre. E nyomon követés kiterjed a nem vámjellegű kereskedelmi akadályok valamennyi vonatkozására, eredményeit pedig dokumentálni kell, és azokról jelentést kell tenni az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- b) A Bizottság továbbá különös hangsúlyt fektet a szabadkereskedelmi megállapodás 13. fejezetében (A kereskedelem és a fenntartható fejlődés) szereplő munkaügyi és környezetvédelmi kötelezettségvállalások tényleges végrehajtására. Ezzel összefüggésben a Bizottság az üzleti szervezetek, szakszervezetek és nem kormányzati szervek képviselőiből álló Belföldi Tanácsadó Csoport tanácsát kéri majd. A szabadkereskedelmi megállapodás 13. fejezetének végrehajtását megfelelő módon dokumentálni kell, és arról jelentést kell tenni az Európai Parlament és a Tanács számára.

A Bizottság egyetért továbbá annak fontosságával is, hogy az érzékeny ágazatokban – a kisméretű autókét is beleértve – hirtelen felívelő behozatal esetén hatékony védelmet kell biztosítani. Az érzékeny ágazatok figyelemmel kísérésének ki kell terjednie a gépjárművekre, a textiltermékekre és az elektronikus fogyasztási cikkekre. Ezzel összefüggésben a Bizottság megjegyzi, hogy a kisméretű gépjárművek piaca védintézkedési vizsgálat szempontjából számottevőnek tekinthető.

A Bizottság megjegyzi, hogy a származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 12. cikkével összhangban a Koreai-félsziget külső feldolgozó övezeteinek kijelölése a felek közötti nemzetközi megállapodáshoz kötött, melyet az Európai Parlamentnek is jóvá kell hagynia. A Bizottság teljes körűen tájékoztatja a Parlamentet a Koreai-félsziget külső feldolgozó övezeteivel foglalkozó bizottság tanácskozásairól.

A Bizottság végül megjegyzi, hogy amennyiben kivételes körülmények fennállása miatt úgy határoz, hogy a vizsgálatot az 5. cikk (3) bekezdése szerint meghosszabbítja, gondoskodik arról, hogy ez a meghosszabbított időtartam ne haladja meg a 7. cikk szerint bevezetett valamely ideiglenes intézkedés lejáratának időpontját.

II. MELLÉKLET

EGYÜTTES NYILATKOZAT

A Bizottság és az Európai Parlament egyetért abban, hogy szoros együttműködésre van szükség az EU–Korea szabadkereskedelmi megállapodás és a védintézkedésekről szóló rendelet végrehajtásának nyomom követése tekintetében. E célból a következőkben állapodnak meg:

- Abban az esetben, ha az Európai Parlament védintézkedési vizsgálat kezdeményezésére irányuló ajánlást fogad el, a Bizottság alaposan megvizsgálja, hogy a hivatalból történő kezdeményezés rendelet szerinti feltételei teljesülnek-e. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy e feltételek nem teljesülnek, jelentést tesz az Európai Parlament illetékes bizottságának, amelyben magyarázatot ad az ilyen vizsgálat kezdeményezése szempontjából fontos valamennyi tényezőről.
- Az Európai Parlament illetékes bizottsága kérésére a Bizottság minden olyan egyedi kérdéstről jelentést tesz, amely a Koreai Köztársaság nem tarifális intézkedésekkel vagy a szabadkereskedelmi megállapodás 13. (A kereskedelem és a fenntartható fejlődés címet viselő) fejezetére vonatkozó kötelezettségvállalásával kapcsolatos.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 512/2011/EU RENDELETE

(2011. május 11.)

az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig történő alkalmazásáról szóló 732/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek történő továbbítását követően,

a rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az Unió 1971 óta általános preferenciarendszer (Generalised Scheme of Preferences, GSP) keretében kereskedelmi kedvezményeket nyújt a fejlődő országoknak. A GSP végrehajtása az általános tarifális preferenciák rendszerének alkalmazásáról szóló, alkalmanként általában hároméves hatályú, egymást követő rendeletek (a továbbiakban: rendszer) útján történik.
- (2) A rendszer érvényességét jelenleg a 732/2008/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ biztosítja, amely 2011. december 31-én hatályát veszti. E rendeletnek biztosítania kell, hogy a rendszer ezen időpont után is működjön.
- (3) A rendszer javítását célzó változtatásokat egy új rendeletre (a továbbiakban: a következő rendelet) irányuló bizottsági javaslat alapján kell végrehajtani, amely olyan lényeges megfontolásokat is figyelembe kell vegyen, mint hogy a 732/2008/EK rendelet mennyire volt eredményes a rendszer célkitűzéseinek elérésében. A következő rendeletnek tartalmaznia kell a rendszer jövőbeni hatékonyságának folyamatosságát biztosító módosításokat. A Bizottság javaslatának figyelembe kell vennie a rendszer hatálya alatt lebonyolított behozatalokra vonatkozó kereskedelmi statisztikai adatokat, amelyek csak 2010 júliusa után váltak elérhetővé, és amelyek magukban foglalják a 2009. év, azaz egy olyan év adatait is, amikor a globális kereskedelemben – ideértve a fejlődő országok kereskedelmét is – drasztikus visszaesés következett be. Ugyanennyire fontos a gazdasági szereplőket és a kedvezményezett országokat megfelelő időben értesíteni a következő rendelet által bevezetendő változásokról. A fentiek miatt a 732/2008/EK rendelet időbeli hatályából hátralévő idő nem elegendő ahhoz, hogy a Bizottság kidolgozzon egy javaslatot és a rendes jogalkotási eljárással összhangban a következő rendeletet később elfogadja. A rendszer folyamatos működésének biztosítása azonban 2011. december 31. után, a következő rendelet elfogadásáig és hatálybalépéséig is kívánatos.
- (4) A 732/2008/EK rendelet hatályát határozott időre meg kell hosszabbítani. Következésképpen, és annak érdekében, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre az új rendszer elfogadásához szükséges jogalkotási eljáráshoz, a rendelet időbeli hatályát 2013. december 31-éig meg kell hosszabbítani. Abban az esetben, ha a következő rendelet a fenti időpont előtt érvénybe lép, a meghosszabbítás időszakát annak megfelelően le kell rövidíteni.
- (5) A rendszer koherens és folyamatos működése érdekében szükség van a 732/2008/EK rendelet néhány technikai jellegű módosítására.
- (6) A fenntartható fejlődésre és a jó kormányzásra vonatkozó különleges ösztönző előírás (GSP+) kritériumainak megfelelő fejlődő országok számára lehetővé kell tenni, hogy további tarifális preferenciákban részesüljenek, amennyiben 2011. október 31-ig vagy 2013. április 30-ig benyújtott kérelmükre a Bizottság 2011. december 15-ig vagy 2013. június 15-ig megítéli számukra a különleges ösztönző előírás alkalmazását. Azok a fejlődő országok, amelyek esetében az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig történő alkalmazásáról szóló 732/2008/EK tanácsi rendeletben előírt, a fenntartható fejlődésre és a jó kormányzásra vonatkozó különleges ösztönző előírásnak megfelelő kedvezményezett országok listájáról szóló, 2008. december 9-i 2008/938/EK ⁽³⁾ és a 2010. július 1. és 2011. december 31. közötti időszakban a 732/2008/EK tanácsi rendelet szerint a fenntartható fejlődésre és a jó kormányzásra vonatkozó különleges ösztönző előírásnak megfelelő kedvezményezett országokról szóló, 2010. június 9-i 2010/318/EU ⁽⁴⁾ bizottsági határozat szerint már alkalmazzák a különleges ösztönző előírást, megtarthatják ezt a státust a jelenlegi rendszer meghosszabbításának idejére.
- (7) Ezért a 732/2008/EK rendeletet megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 732/2008/EK rendelet ezennel a következőképpen módosul:

1. A cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-ig történő alkalmazásáról, illetve az 552/97/EK és az 1933/2006/EK rendelet, valamint az 1100/2006/EK és a 964/2007/EK bizottsági rendelet módosításáról szóló, 2008. július 22-i 732/2008/EK tanácsi rendelet”.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2011. március 24-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2011. április 14-i határozata.

⁽²⁾ HL L 211., 2008.8.6., 1. o.

⁽³⁾ HL L 334., 2008.12.12., 90. o.

⁽⁴⁾ HL L 142., 2010.6.10., 10. o.

2. A 8. cikk (2) bekezdésének második albekezdése a következő pontokkal egészül ki:

„c) a 9. cikk (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontja alkalmazásában – a 2010. szeptember 1-jén rendelkezésre álló, három egymást követő év átlagaként számított adatokat;

d) a 9. cikk (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja alkalmazásában – a 2012. szeptember 1-jén rendelkezésre álló, három egymást követő év átlagaként számított adatokat.”

3. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés az a) pont ii. alpontja után a következőkkel egészül ki:

„vagy

iii. 2011. október 31-ig, mely esetben a különleges ösztönző előírást 2012. január 1-jétől kell alkalmazni;

vagy

iv. 2013. április 30-ig, mely esetben a különleges ösztönző előírást 2013. július 1-jétől kell alkalmazni;”

b) a (3) bekezdés a) pontja a következőképpen módosul:

i. a második mondat helyébe a következő lép:

„Azoknak az országoknak, amelyekre az (1) bekezdés a) pontjának i. alpontja szerinti kérelem alapján alkalmazandó a fenntartható fejlődésre és a jó kormányzásra vonatkozó különleges ösztönző előírás, nem kell kérelmet benyújtaniuk az (1) bekezdés a) pontjának ii., iii. vagy iv. alpontja szerint.”;

ii. a bekezdés a) pontjának ii. alpontja szerinti kérelem alapján alkalmazandó a fenntartható fejlődésre és a jó kormányzásra vonatkozó különleges ösztönző előírás, nem kell kérelmet benyújtaniuk az (1) bekezdés a) pontjának iii. vagy iv. alpontja szerint. Azoknak az országoknak, amelyekre az (1) bekezdés a) pontjának iii. alpontja szerinti kérelem alapján alkalmazandó a fenntartható fejlődésre és a jó kormányzásra vonatkozó különleges ösztönző előírás, nem kell kérelmet benyújtaniuk az (1) bekezdés a) pontjának iv. alpontja szerint.”

4. A 10. cikk (3) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a b) pont végén a „vagy” szóval egészül ki;

b) a következő pontokkal egészül ki:

„c) 2011. december 15-ig a 9. cikk (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontja alá tartozó kérelem esetén; vagy

d) 2013. június 15-ig a 9. cikk (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja alá tartozó kérelem esetén.”

5. A 32. cikk (2) bekezdésében „2011. december 31-ig” szövegrész helyébe a következő szöveg lép: „2013. december 31-ig vagy a következő rendeletben megállapított időpontig, attól függően, hogy melyik a korábbi időpont”.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. május 11-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
GYŐRI E.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 513/2011/EU RENDELETE

(2011. május 11.)

a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A Jacques de Larosière elnökletével működő magas szintű szakértői csoport 2009. február 25-én közzétett, a Bizottság megbízásából készített végleges jelentése megállapította, hogy a jövőbeli pénzügyi válságok kockázatának és súlyosságának csökkentése érdekében meg kell erősíteni a pénzügyi szektor felügyeleti keretét az Európai Unióban. A csoport a felügyeleti struktúra nagyszabású reformját ajánlotta. A szakértői csoport továbbá arra a következtetésre jutott, hogy létre kell hozni a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerét (PFER), amely három európai felügyeleti hatóságból áll – egy a bankszektor, egy a biztosítási és foglalkoztatóinyudj-szektor, egy pedig az értékpapír-piacszektor felügyeletére –, emellett javasolta az Európai Rendszerkockázati Tanács létrehozását is.
- (2) A 2009. március 4-i, „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” című bizottsági közlemény a PFER-t létrehozó jogszabálytervezet kidolgozására tett javaslatot, a 2009. május 27-i, „Európai pénzügyi felügyelet” című bizottsági közlemény pedig részletesebb információkkal szolgált az új felügyeleti keret lehetséges szerkezetéről, kiemelve a hitelminősítő intézetek felügyeletének sajátos jellegét.

- (3) Az Európai Tanács 2009. június 19-i következtetéseiben javasolta a PFER létrehozását, amely a három új európai felügyeleti hatósággal együttműködő nemzeti pénzügyi felügyelet hálózatából állna. A PFER célja a nemzeti felügyeleti tevékenység minőségének és következetességének javítása, a határokon átnyúló csoportok felügyeleti tevékenységének javítása felügyeleti kollégiumok létrehozása révén, és egy, a belső piac valamennyi pénzügyi piaci szereplőjére alkalmazandó egységes európai szabálykönyv létrehozása. Az Európai Tanács kiemelte, hogy a hitelminősítő intézetek tekintetében felügyeleti hatáskört kell biztosítani az Európai Értékpapírpiaci Hatóság számára. A Bizottságnak ugyanakkor meg kell tartania a Szerződések – és különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) VII. címének a versenyre vonatkozó közös szabályokról szóló 1. fejezete – betartásával kapcsolatos hatáskörét, az említett közös szabályok végrehajtására vonatkozóan elfogadott rendelkezésekkel összhangban.

- (4) Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete ⁽⁴⁾ létrehozta az európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) (EÉPH).

- (5) Az EÉPH hatáskörét egyértelműen meg kell határozni annak érdekében, hogy a pénzügyi piaci szereplők számára egyértelmű legyen, mely hatóság rendelkezik hatáskörrel a hitelminősítő intézetek tevékenységi területén. Az EÉPH-nak általános hatáskörrel kell rendelkeznie a hitelminősítő intézetekről szóló, 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ értelmében a hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vétele és a nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek folyamatos felügyelete tekintetében.

- (6) Az uniós hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vételének és felügyeletének az EÉPH kizárólagos hatáskörébe kell tartoznia. Azokban az esetekben, amikor az EÉPH bizonyos feladatokat a hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz utal, az EÉPH-nak jogilag továbbra is felelősnek kell maradnia. A hatáskörrel rendelkező hatóságok vezetőit és egyéb alkalmazottait az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően az EÉPH szerveinek – például a felügyelőtanácsának vagy belső munkacsoportjainak – a tagjaként be kell vonni az EÉPH-n belüli döntéshozatali folyamatba. Az EÉPH-nak kizárólagos hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy harmadik országok felügyeleti hatóságaival az információk cseréjéről szóló együttműködési megállapodásokat kössön. Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóságok az EÉPH-n belüli döntéshozatali folyamatban vesznek részt vagy az EÉPH nevében hajtanak végre feladatokat, rájuk is az említett együttműködési megállapodásokat kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL C 337., 2010.12.14., 1. o.

⁽²⁾ HL C 54., 2011.2.19., 37. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2010. december 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács április 11-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

⁽⁵⁾ HL L 302., 2009.11.17., 1. o.

- (7) Egy minősített pénzügyi eszköz kibocsátója által a kijelölt hitelminősítő intézet számára nyújtott információ átláthatósága potenciálisan jelentős hozzáadott értéket képviselhet a piac működése és a befektetők védelme szempontjából. Ezért fontolóra kell venni, hogy hogyan lehetne a legjobban kiterjeszteni a valamennyi pénzügyi eszköz értékelése alapjául szolgáló információk átláthatóságát. Elsőként, ezen információknak a többi nyilvántartásba vett vagy hitelesített hitelminősítő intézet számára történő átadása valószínűleg élnékéné a hitelminősítő intézetek közötti versenyt, mivel a nem kezdeményezett minősítések számának növekedéséhez vezethet. A nem kezdeményezett hitelminősítések kibocsátásával ösztönözhető, hogy a pénzügyi eszközök értékeléséhez többféle minősítést használjanak. Ez segíthet az esetleges érdekütközések elkerülésében is, különösen a „kibocsátó fizet” modell esetén, és a minősítések minőségének javításához kell vezetnie. Másodszor, ezen információknak a piac egésze számára történő közzététele növelheti a befektetők képességét arra, hogy saját maguk végezzenek hitelminősítést azáltal, hogy ezen kiegészítő információk alapján kellő gondossággal tudnak eljárni. Ez az információmegosztás azt is eredményezheti, hogy kevésbé hagyatkoznak a hitelminősítő intézetek által végzett minősítésekre. Ezen alapvető célkitűzések elérése érdekében a Bizottságnak alaposabban kell értékelnie e kérdéseket oly módon, hogy – tekintettel a helyi értékpapírosítási piacokra gyakorolt hatásra – további megfontolás tárgyává teszi e közzétételi kötelezettség megfelelő hatókörét, további tárgyalásokat folytat az érdekelt felekkel, figyelemmel kíséri a piacot és a szabályozási fejleményeket, valamint levonja a következtetéseket az egyéb jogrendszerekből szerzett tapasztalatokból. Ezen értékelés fényében a Bizottságnak jogalkotási javaslatokat kell előterjesztenie. A bizottsági értékelés és javaslat lehetővé teszi az új átláthatósági kötelezettségek oly módon történő meghatározását, hogy a lehető legnagyobb mértékben megfeleljen a közérdeknek és összhangban legyen a befektetők védelmével.
- (8) Mivel a hitelminősítéseket Unió-szerte használják, a letelepedés helye szerinti hatáskörrel rendelkező hatóság és a többi hatáskörrel rendelkező hatóság közötti hagyományos megkülönböztetés, illetve a felügyeleti kollégiumok általi koordináció nem a legalkalmasabb struktúra a hitelminősítő intézetek felügyeletére. Az EÉPH létrehozását követően már nincs szükség egy ilyen struktúra fenntartására. A nyilvántartásba vételi folyamatot ezért egyszerűsíteni kell, a határidőket pedig ennek megfelelően le kell rövidíteni.
- (9) Az EÉPH-nak kell felelnie a hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vételéért és folyamatos felügyeletéért, ugyanakkor a hitelminősítések használóinak felügyeletét nem indokolt a felelősségi körébe helyezni. Így tehát továbbra is a vonatkozó ágazati jogszabályok alapján a hitelintézetek, a befektetési vállalkozások, az élet-, nemélet- és viszontbiztosítók, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV), a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények és az alternatív befektetési alapok felügyeletére kijelölt hatáskörrel rendelkező hatóságoknak kell felelősné lenniük a hitelminősítések ezen pénzügyi intézmények és szervezetek általi felhasználásának felügyeletéért – amely intézményeket és szervezeteket az egyéb pénzügyi szolgáltatási irányelvekkel összefüggésben és azok alkalmazásában nemzeti szinten felügyelik –, továbbá a hitelminősítések tájékoztatókban való felhasználásának felügyeletéért.
- (10) Szükség van egy hatékony eszközre annak érdekében, hogy az 1060/2009/EK rendelet napi szintű alkalmazásának elősegítése céljából harmonizált szabályozástechnikai standardokat lehessen létrehozni, és hogy Unió-szerte egyenlő versenyfeltételeket és megfelelő szintű befektető- és fogyasztóvédelmet lehessen biztosítani. Célszerű és hatékony megoldás, hogy a szabályozástechnikai standardok kidolgozásával az EÉPH-t mint rendkívül jelentős szakértelemmel rendelkező szervezet bízzák meg.
- (11) A hitelminősítő intézetek tekintetében az EÉPH-nak a következőkkel kapcsolatos szabályozástechnikai standardok tervezetét kell benyújtania a Bizottságnak: a hitelminősítő intézet által a nyilvántartásba vétel kérelmezésekor közzétett információk, a hitelminősítő intézet által a hitelesítési kérelemmel együtt, illetve a pénzügyi stabilitás vagy a pénzügyi piacok integritása szempontjából vett rendszerszintű fontosságának értékeléséhez benyújtandó információk, azon információk formája – ideértve a felépítést, a formátumot, a módszert és a jelentéstételi időszakot –, amelyeket a hitelminősítő intézeteknek annak értékelésével kapcsolatban kell közzétenniük, hogy a hitelminősítési módszerek megfelelnek-e az 1060/2009/EK rendeletben foglalt követelményeknek, továbbá az EÉPH által a folyamatos felügyelet keretében a hitelminősítési intézetektől kért, a minősítési adatokra vonatkozó rendszeres jelentés tartalma és formátuma. A szabályozástechnikai standardok tervezetét az 1095/2010/EU rendelettel összhangban a Bizottságnak kell elfogadnia, hogy ezáltal kötelező joggal ruhazza fel azokat. A szabályozástechnikai standardok tervezetének kidolgozásakor az EÉPH-nak figyelembe kell vennie és – amennyiben ez célszerű és szükséges – naprakésszé kell tennie az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága által már kiadott, az 1060/2009/EK rendelet tartalmára vonatkozó iránymutatásokat.
- (12) A szabályozástechnikai standardok által nem szabályozott területeken az EÉPH-nak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy nem kötelező erejű iránymutatásokat adjon ki az 1060/2009/EK rendelet alkalmazásával kapcsolatos kérdésekről, illetve hogy naprakésszé tegye ezeket az iránymutatásokat.
- (13) Feladatainak eredményes ellátása érdekében az EÉPH számára lehetővé kell tenni, hogy egyszerű kérdés formájában vagy határozattal minden szükséges információt megkérjen a hitelminősítő intézetektől, a hitelminősítési tevékenységekben részt vevő személyektől, a minősített szervezetektől és az azokkal kapcsolatban álló harmadik felektől, azon harmadik felektől, amelyekhez a hitelminősítő intézetek működési funkciókat szerveztek ki, továbbá azoktól a személyektől, amelyek más módon szorosan és érdemben kapcsolódnak vagy kötődnek a hitelminősítő intézetekhez vagy a hitelminősítési tevékenységekhez. Ez utóbbi személyek csoportjába tartoznak például a hitelminősítő intézetek személyzetének olyan tagjai, akik

közvetlenül nem vesznek részt a hitelminősítési tevékenységekben, de a hitelminősítő intézetben belüli funkcióik miatt fontos információval rendelkezhetnek egy-egy meghatározott esetre vonatkozóan. Ebbe a csoportba tartozhatnak az olyan vállalkozások is, amelyek szolgáltatásokat nyújtanak a hitelminősítő intézetnek. Nem tartoznak viszont ebbe a csoportba a hitelminősítéseket felhasználó vállalkozások. Ha az EÉPH egyszerű kérés formájában kéri az információt, akkor a címzett nem köteles megadni azt, ha azonban önkéntesen megadja azt, a nyújtott információ nem lehet a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető. Az ilyen információkat késedelem nélkül kell rendelkezésre bocsátani.

- (14) Felügyeleti hatáskörének eredményes gyakorlása érdekében az EÉPH számára lehetővé kell tenni, hogy vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezzen.
- (15) A hatáskörrel rendelkező hatóságoknak az 1060/2009/EK rendeletnek megfelelően kért valamennyi szükséges információt közölniük kell, és együtt kell működniük az EÉPH-val. Az EÉPH-nak és a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak szorosan együtt kell működniük továbbá az 1060/2009/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdésében említett vállalkozások felügyeletéért felelős hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságokkal is. Az EÉPH számára lehetővé kell tenni, hogy egyedi felügyeleti feladatokat ruházzon át a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaira, például ha a felügyeleti feladat helyi viszonyokkal kapcsolatos ismereteket és tapasztalatokat kíván meg, amelyek tagállami szinten könnyebben rendelkezésre állnak. Az átruházható feladatok közé tartozik az egyedi vizsgálati feladatok és helyszíni ellenőrzések elvégzése. Az EÉPH-nak a feladatok átruházását megelőzően konzultálnia kell a megfelelő hatáskörrel rendelkező hatósággal a feladatok átruházásának részletes feltételeiről, ideértve az átruházandó feladatok körét, a feladatok elvégzésének határidejét, valamint a szükséges információknak az EÉPH által, illetve az EÉPH részére történő átadását. Az EÉPH a Bizottság által felhatalmazáson alapuló jogi aktussal kiadott díjszabályzatnak megfelelő térítést fizet a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak az átruházott feladatok elvégzéséért. Az EÉPH nem lehet jogosult a nyilvántartásba vételre vonatkozó határozat meghozatalára vonatkozó hatáskör átruházására.
- (16) A hatáskörrel rendelkező hatóságok számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy felkérjék az EÉPH-t annak megvizsgálására, hogy teljesülnek-e valamely hitelminősítő intézet nyilvántartásból való törlésének feltételei, valamint arra, hogy függessze fel a minősítések használatát, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a hitelminősítő intézet súlyosan és tartósan megszegi az 1060/2009/EK rendeletet. Az EÉPH-nak értékelnie kell a kérést, és meg kell tennie a megfelelő intézkedéseket.
- (17) Az EÉPH számára lehetővé kell tenni, hogy időszakos kényszerítő bírságot szabjon ki, hogy arra kényszerítse

a hitelminősítő intézeteket, hogy megszüntessék a jogsértést, hiánytalanul szolgáltatassák az EÉPH által kért információkat, illetve vizsgálatnak vagy helyszíni ellenőrzésnek vessék alá magukat.

- (18) Az EÉPH számára lehetővé kell tenni azt is, hogy pénzbírságot szabjon ki a hitelminősítő intézetekre, ha megállapítja, hogy azok - szándékosan vagy gondatlanságból - megsértették az 1060/2009/EK rendeletet. A pénzbírságot a jogsértés súlyosságának foka szerint kell kiszabni. A jogsértéseket különböző csoportokba kell rendezni, és az egyes csoportokhoz meghatározott bírságokat kell rendelni. Az egyes konkrét jogsértésekre vonatkozó bírságok kiszámítására az EÉPH-nak kétfélepcsős módszert kell alkalmaznia: elsőként az alapösszeget kell meghatározni, majd szükség esetén bizonyos együtthatók alkalmazásával ezen alapösszeget kiigazítani. Az alapösszeg meghatározásához figyelembe kell venni az érintett hitelminősítő intézet éves árbevételét, a kiigazításokat pedig az alapösszegnek a vonatkozó együtthatók e rendelet szerinti alkalmazásán keresztül történő növelésével vagy csökkentésével kell végrehajtani.
- (19) E rendelet meghatározza a súlyosbító és enyhítő körülményekhez kapcsolódó korrekciós együtthatókat annak érdekében, hogy az EÉPH rendelkezésére álljanak az ahhoz szükséges eszközök, hogy a hitelminősítő intézet által elkövetett jogsértés súlyosságával arányos bírságot tudjon kiszabni, figyelembe véve a jogsértés elkövetésének körülményeit.
- (20) A pénzbírság vagy időszakos kényszerítő bírság kiszabására vonatkozó döntés meghozatala előtt az EÉPH-nak meghallgatási lehetőséget kell biztosítania az eljárás alá vont személyek számára a védelemhez való joguk tisztelben tartása érdekében.
- (21) A tagállamoknak továbbra is hatáskörrel kell rendelkezniük azon szankciók szabályainak megállapítására és alkalmazására, amelyek azon kötelezettség megszegése miatt alkalmazandók, amely szerint a pénzügyi vállalkozások szabályozási célra csak az 1060/2009/EK rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek által kibocsátott hitelminősítéseket használhatják.
- (22) Ez a rendelet nem teremthet precedenst arra nézve, hogy az európai felügyeleti hatóságok pénzügyi vagy nem pénzügyi bírságokat szabjanak ki más típusú tevékenységekkel kapcsolatban a pénzügyi piaci szereplőkre vagy más vállalkozásokra.
- (23) Az EÉPH-nak tartózkodnia kell a pénzbírság vagy időszakos kényszerítő bírság kiszabásától olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

- (24) Az EÉPH pénzbírságot és időszakos kényszerítő bírságot kiszabó határozatainak végrehajthatónak kell lenniük, és a végrehajtásra azon államnak a hatályos polgári eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelynek területén a végrehajtásra sor kerül. A polgári eljárásjogi szabályok nem foglalhatnak magukban büntető-eljárásjogi szabályokat, de magukban foglalhatnak közigazgatási eljárási szabályokat.
- (25) Az EÉPH-t fel kell jogosítani arra, hogy a hitelminősítő intézetek által elkövetett jogsértés esetén különböző felügyeleti intézkedéseket hozzon, többek között – de nem kizárólag – felszólítsa a hitelminősítő intézetet a jogsértés megszüntetésére, felfüggeszse a hitelminősítések szabályozási célra való használatát, átmenetileg eltiltsa a hitelminősítő intézetet a minősítések kiadásától, illetve végső megoldásként törölje a hitelminősítő intézetet a nyilvántartásból, ha az továbbra is súlyosan és ismételten megsérti az 1060/2009/EK rendeletet. A felügyeleti intézkedések alkalmazásakor az EÉPH-nak figyelembe kell vennie a jogsértés jellegét és súlyosságát, valamint tiszteletben kell tartania az arányosság elvét. A felügyeleti intézkedésekre vonatkozó határozat meghozatala előtt az EÉPH-nak meghallgatási lehetőséget kell biztosítania az eljárás alá vont személyek számára a védelemhez való joguk tiszteletben tartása érdekében.
- (26) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája és a tagállamok alkotmányos hagyományai által elismert elveket. Ennek megfelelően ezt a rendeletet az említett jogokkal és elvekkel összhangban kell értelmezni és alkalmazni, ideértve a sajtószabadság és a médiában való véleménynyilvánítási szabadság elvét, valamint a tisztességes eljáráshoz való általános jog részeként a tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogot az eljárás nyelvét nem beszélő vagy nem értő személyek számára.
- (27) A jogbiztonság érdekében célszerű egyértelmű átmeneti szabályokat alkotni az iratoknak és a munkadokumentumoknak a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól az EÉPH-hoz történő továbbítására.
- (28) A hitelminősítő intézetek hatáskörrel rendelkező hatóságok által történt nyilvántartásba vétele az egész Unióban érvényes kell hogy maradjon azután is, hogy a felügyeleti hatáskör átkerül a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól az EÉPH-hoz.
- (29) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a harmadik országok szabályozási és felügyeleti keretének egyenértékűségére vonatkozó kritériumok módosítása és további pontosítása tekintetében, a pénzügyi piacok fejleményeinek figyelembevételével, egy díjrendelet elfogadása, a pénzbírságokkal és az időszakos kényszerítő bírságokkal kapcsolatos részletes szabályok elfogadása, valamint az 1060/2009/EK rendelet mellékleteinek módosítása céljából. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten is – megfelelő konzultációkat folytasson.
- (30) A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során időben és folyamatosan továbbítania kell a megfelelő dokumentumokra vonatkozó információkat az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (31) Az Európai Parlament és a Tanács az értesítés időpontját követő három hónapon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben. A nagy jelentőségű területek tekintetében lehetővé kell tenni ennek az időtartamnak az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére három hónappal történő meghosszabbítását. Lehetővé kell tenni az Európai Parlament és a Tanács számára, hogy tájékoztathassa a többi intézményt arról, ha nem szándékozik kifogást emelni. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok fentiek szerinti korai elfogadása különösen helyénvaló olyankor, amikor határidőket kell betartani, például amennyiben az alap-jogiaktus olyan ütemezést tartalmaz, amelyekhez a Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása során tartania kell magát.
- (32) A Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia záróokmányához csatolt, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkéről szóló nyilatkozatban a konferencia tudomásul vette a Bizottság azon szándékát, hogy a kialakult gyakorlatnak megfelelően továbbra is konzultál a tagállamok által kinevezett szakértőkkel a pénzügyi szolgáltatások területére vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tervezetének elkészítése során.
- (33) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾ kell alkalmazni a személyes adatoknak az 1060/2009/EK rendelet alkalmazásában történő feldolgozására.
- (34) Az 1060/2009/EK rendelet alkalmazásában a Bizottság által végrehajtott adatfeldolgozás tekintetében teljes mértékben alkalmazandó a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

(35) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen az Unióban végzett hitelminősítési tevékenységek felügyeletére vonatkozó hatáskör egyetlen felügyeleti hatóságra ruházásával a hitelminősítő intézetek hatékony és eredményes felügyeleti keretének létrehozását, a hitelminősítő intézetek számára az egyablakos ügyintézés biztosítását, valamint a hitelminősítő intézetekre vonatkozó szabályok egységes alkalmazásának garantálását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a felügyelendő minősítési tevékenységek összeurópai kiterjedése és hatása miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(36) Ezért az 1060/2009/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Módosítások

Az 1060/2009/EK rendelet az alábbiak szerint módosul:

1. A 3. cikk (1) bekezdése a következő pontokkal egészül ki:

- „p) »hatáskörrel rendelkező hatóságok«: az egyes tagállamok által a 22. cikkkel összhangban kijelölt hatóságok;
- q) »ágazati jogszabályok«: a 4. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett uniós jogi aktusok;
- r) »hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságok«: a hitelintézetek, a befektetési vállalkozások, az élet-, nemélet- és viszontbiztosítók, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV), a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, valamint az alternatív befektetési alapok felügyeletére a vonatkozó ágazati jogszabályok alapján kijelölt hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok.”

2. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2006/48/EK irányelv szerinti hitelintézetek, a 2004/39/EK irányelv szerinti befektetési vállalkozások, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1973. július 24-i 73/239/EGK első tanácsi irányelv (*) hatálya alá tartozó biztosítótársaságok, az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) szerinti biztosítóintézetek, a viszontbiztosításról szóló, 2005. november 16-i 2005/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (***) szerinti viszontbiztosítók, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK irányelv (****) szerinti ÁÉKBV-k, a 2003/41/EK irányelv szerinti, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, valamint az alternatív befektetési alapok szabályozási célra a hitelminősítéseket csak akkor használhatják, ha azokat az Unióban székhellyel rendelkező és az e rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek adták ki.

(*) HL L 228., 1973.8.16., 3. o.
 (**) HL L 345., 2002.12.19., 1. o.
 (***) HL L 323., 2005.12.9., 1. o.
 (****) HL L 302., 2009.11.17., 32. o.”;

b) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b), c) és d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a hitelminősítő intézet ellenőrizte, és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Felügyeleti Hatóság) (EÉPH) előtt folyamatosan igazolni képes azt, hogy a harmadik országbeli hitelminősítő intézet által végzett, a befogadandó hitelminősítés kiadását eredményező hitelminősítési tevékenységek olyan követelményeket teljesítenek, amelyek legalább annyira szigorúak, mint a 6–12. cikkben megállapított előírások;

c) az EÉPH korlátozás nélkül értékelni tudja és nyomon tudja követni azt, hogy a harmadik országban letelepedett hitelminősítő intézet megfelel-e a b) pontban említett előírásoknak;

d) a hitelminősítő intézet az EÉPH kérésére rendelkezésre bocsátja az ahhoz szükséges valamennyi információt, hogy az EÉPH folyamatosan felügyelhesse az e rendelet előírásainak való megfelelést;

(*) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”;

ii. a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) megfelelő együttműködési szabályok léteznek az EÉPH és a harmadik országban letelepedett hitelminősítő intézet megfelelő felügyeleti hatósága között. Az EÉPH biztosítja, hogy ezek az együttműködési szabályok legalább az alábbiakat meghatározzák:

i. az EÉPH és a harmadik országban letelepedett hitelminősítő intézet megfelelő felügyeleti hatósága közötti információcsere mechanizmus; és

ii. annak érdekében, hogy az EÉPH folyamatosan nyomon követhesse a befogadott hitelminősítés kiadását eredményező hitelminősítési tevékenységeket, a felügyeleti tevékenységek összehangolására vonatkozó eljárások.”

3. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett hitelminősítő intézet hitelesítésért folyamodhat. A kérelmet a 15. cikk rendelkezéseivel összhangban az EÉPH-hoz kell benyújtani.”;

b) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EÉPH a 16. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően megvizsgálja a hitelesítési kérelmet és határoz arról. A hitelesítési határozatnak az e cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában foglalt kritériumokon kell alapulnia.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) bekezdésben említett hitelminősítő intézet kérelmet nyújthat be a következők alóli mentesítés iránt:

a) eseti alapon az I. melléklet A. szakaszában és a 7. cikk (4) bekezdésében megállapított egyes követelményeknek vagy valamennyi követelménynek való megfelelés alól, ha a hitelminősítő intézet igazolni tudja, hogy a követelmények a gazdasági tevékenysége jellegére, nagyságrendjére és összetettségére, valamint a hitelminősítések kiadásának jellegére és körére való tekintettel aránytalanok;

b) az Unióban való fizikai jelenlét követelménye alól, ha ez a követelmény túlzott terhekkel járna és a gazdasági tevékenysége jellegére, nagyságrendjére és összetettségére, valamint a hitelminősítések kiadásának jellegére és körére való tekintettel aránytalan lenne.

Az első albekezdés a) vagy b) pontja szerinti mentesítés iránti kérelmet a hitelminősítő intézetnek a hitelesítési kérelemmel együtt kell benyújtania. A mentesítés iránti kérelem elbírálásakor az EÉPH-nak figyelembe kell vennie az (1) bekezdésben említett hitelminősítő intézet méretét, tekintettel gazdasági tevékenysége jellegére, nagyságrendjére és összetettségére, valamint a hitelminősítések kiadásának jellegére és körére, továbbá a hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítések egy vagy több tagállam pénzügyi piacának pénzügyi stabilitására vagy integritására gyakorolt hatására. E megfontolások alapján az EÉPH mentesítést adhat az (1) bekezdésben említett hitelminősítő intézet részére.”;

d) az (5) bekezdést el kell hagyni;

e) a (6) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság a pénzügyi piacokon bekövetkező fejlemények figyelembevétele céljából – a 38a. cikkel összhangban és a 38b. és 38c. cikkben foglalt feltételek mellett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal – intézkedéseket fogad el az ezen bekezdés második albekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott feltételek további pontosítására vagy módosítására vonatkozóan.”;

f) a (7) és a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az EÉPH-nak megállapodásokat kell kidolgoznia az azon harmadik országok megfelelő felügyeleti hatóságaival való együttműködés céljából, amelyek jogi és felügyeleti keretrendszere a (6) bekezdés értelmében e rendelettel egyenértékűnek tekinthető. Ezek a szabályok meghatározzák legalább a következőket:

a) az EÉPH és az érintett harmadik országok megfelelő felügyeleti hatóságai közötti információcsere mechanizmus; és

b) a felügyeleti tevékenységek összehangolására vonatkozó eljárások.

(8) A 20. és a 24. cikk értelemszerűen alkalmazandó a hitelesített hitelminősítő intézetekre és az általuk kiadott hitelminősítésekre.”

4. A 6. cikk (3) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az első albekezdés bevezető részének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EÉPH a hitelminősítő intézet kérésére mentesítheti a hitelminősítő intézetet az I. melléklet A. szakaszának 2., 5. és 6. pontjában, valamint a 7. cikk (4) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelés alól, amennyiben a hitelminősítő intézet igazolni tudja, hogy a követelmények a gazdasági tevékenysége jellegére, nagyságrendjére és összetettségére, valamint a hitelminősítések kiadásának jellegére és körére való tekintettel aránytalanok, és”;

b) a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Hitelminősítő intézetek csoportja esetében az EÉPH-nak gondoskodnia kell arról, hogy legalább egy, a csoporthoz tartozó hitelminősítő intézet ne élvezzen mentességet az I. melléklet A. szakaszának 2., 5. és 6. pontjában, valamint a 7. cikk (4) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelés alól.”

5. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Kiszervezés

Fontos működési funkciók kiszervezésére nem kerülhet sor oly módon, hogy az lényegesen csökkentse a hitelminősítő intézet első ellenőrzésének minőségét, valamint az EÉPH lehetőségét arra, hogy felügyelje, hogy a hitelminősítő intézet eleget tesz-e a rendelet szerinti kötelezettségeknek.”

6. A 10. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A hitelminősítő intézet nem használhatja az EÉPH vagy egyetlen hatáskörrel rendelkező hatóság nevét sem olyan módon, amely arra utalna, vagy arra engedne következtetni, hogy az EÉPH vagy valamely hatáskörrel rendelkező hatóság befogadta vagy jóváhagyta a hitelminősítéseket vagy a hitelminősítő intézet valamely hitelminősítési tevékenységét.”

7. A 11. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A hitelminősítő intézetek az EÉPH által létrehozott központi adatbázisban elérhetővé teszik a korábbi teljesítési adataikkal – többek között a minősítési átmenet gyakoriságával –, valamint a múltban kiadott hitelminősítésekkel és az azokra vonatkozó változásokkal kapcsolatos információkat. A hitelminősítő intézetek az információkat az EÉPH által előírt formátumban nyújtják az említett adatbázis számára. Az EÉPH az említett információt hozzáférhetővé teszi a nyilvánosság számára, és évente összefoglaló tájékoztatást tesz közzé a fontosabb észlelt fejleményekről.

(3) A hitelminősítő intézet az EÉPH számára minden év március 31-ig rendelkezésre bocsátja az I. melléklet E. szakasza II. részének 2. pontjában meghatározott kérdésekkel kapcsolatos információkat.”

8. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A nyilvántartásba vétel azt követően, hogy az EÉPH által elfogadott, a 16. cikk (3) bekezdésében vagy a 17. cikk (3) bekezdésében említett, a hitelminősítő intézet nyilvántartásba vételéről szóló határozat hatályba lépett, az Unió egész területén hatályos.”;

b) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A hitelminősítő intézeteknek indokolatlan késedelem nélkül értesíteniük kell az EÉPH-t az első nyilvántartásba vétel feltételeiben bekövetkezett minden lényeges változásról, beleértve a fióktelep megnyitását vagy bezárását az Unión belül.”;

c) a (4) és az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 16. és 17. cikk sérelme nélkül az EÉPH nyilvántartásba veszi a hitelminősítő intézetet, amennyiben a kérelem vizsgálatából arra következtet, hogy – a 4. és 6. cikk figyelembevételével – a hitelminősítő intézet teljesíti a hitelminősítések kiadásának e rendeletben meghatározott feltételeit.

(5) Az EÉPH a nyilvántartásba vétel feltételeként az e rendeletben nem szereplő további követelményeket nem írhat elő.”

9. A 15–21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

Nyilvántartásba vétel iránti kérelem

(1) A hitelminősítő intézet a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet az EÉPH-hoz nyújtja be. A kérelemnek tartalmaznia kell a II. mellékletben meghatározott kérdésekkel kapcsolatos információkat.

(2) Ha a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet hitelminősítő intézetek csoportja nyújtja be, a csoport tagjai megbízzák a csoport egyik tagját, hogy a csoport nevében az EÉPH-hoz az összes kérelmet nyújtja be. A megbízott hitelminősítő intézet a csoport minden egyes tagjára vonatkozóan rendelkezésre bocsátja a II. mellékletben meghatározott kérdésekkel kapcsolatos információkat.

(3) A hitelminősítő intézetek kérelmeiket az uniós intézmények valamely hivatalos nyelvén nyújtják be. Az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló, 1958. április 15-i 1. sz. rendelet (*) rendelkezései az EÉPH és a hitelminősítő intézetek, valamint azok személyzete közötti minden egyéb kapcsolattartásra értelemszerűen alkalmazandók.

(4) A kérelem kézhezvételét követő húsz munkanapon belül az EÉPH ellenőrzi, hogy a kérelem hiánytalan-e. Ha a kérelem hiányos, az EÉPH határidőt szab, amelynek leteltét megelőzően a hitelminősítő intézetnek pótlólagos információkat kell nyújtania.

Az EÉPH azt követően, hogy megállapította a kérelem hiánytalanágát, erről értesíti a hitelminősítő intézetet.

16. cikk

A hitelminősítő intézet nyilvántartásba vétel iránti kérelmének EÉPH általi vizsgálata

(1) Az EÉPH a 15. cikk (4) bekezdésének második albekezdésében említett értesítést követő 45 munkanapon belül megvizsgálja a hitelminősítő intézet nyilvántartásba vétel iránti kérelmét, a hitelminősítő intézet e rendeletben megállapított feltételeknek való megfelelése alapján.

(2) Az EÉPH 15 munkanappal meghosszabbíthatja a vizsgálati időszakot, különösen amennyiben a hitelminősítő intézet:

- a) a 4. cikk (3) bekezdésében említett hitelminősítés-befogadást tervezi;
- b) kiszervezés alkalmazását tervezi; vagy
- c) a 6. cikk (3) bekezdésével összhangban a megfelelés tekintetében mentességet kér.

(3) A 15. cikk (4) bekezdésének második albekezdésében említett értesítést követő 45 munkanapon belül, illetve e cikk (2) bekezdésének alkalmazása esetén 60 munkanapon belül, az EÉPH a nyilvántartásba vételről vagy a nyilvántartásba vétel elutasításáról teljes körű indokolással ellátott határozatot hoz.

(4) Az EÉPH által a (3) bekezdés értelmében elfogadott határozat az elfogadását követő ötödik munkanapon lép hatályba.

17. cikk

A hitelminősítő intézetek csoportja által benyújtott nyilvántartásba vétel iránti kérelmek EÉPH általi vizsgálata

(1) Az EÉPH a 15. cikk (4) bekezdésének második albekezdésében említett értesítést követő 55 munkanapon belül megvizsgálja a hitelminősítő intézetek csoportjának nyilvántartásba vétel iránti kérelmeit, az érintett hitelminősítő intézetek e rendeletben megállapított feltételeknek való megfelelése alapján.

(2) Az EÉPH 15 munkanappal meghosszabbíthatja a vizsgálati időszakot, különösen amennyiben a hitelminősítő intézetek csoportjának valamelyik tagja:

- a) a 4. cikk (3) bekezdésében említett hitelminősítés-befogadást tervezi;
- b) kiszervezés alkalmazását tervezi; vagy
- c) a 6. cikk (3) bekezdésével összhangban a megfelelés tekintetében mentességet kér.

(3) A 15. cikk (4) bekezdésének második albekezdésében említett értesítést követő 55 munkanapon belül, illetve e cikk (2) bekezdésének alkalmazása esetén 70 munkanapon belül, az EÉPH a nyilvántartásba vételről vagy a nyilvántartásba vétel elutasításáról a csoporthoz tartozó minden egyes hitelminősítő intézet vonatkozásában egyedi, teljes körű indokolással ellátott határozatot hoz.

(4) Az EÉPH által a (3) bekezdés értelmében elfogadott határozat az elfogadását követő ötödik munkanapon lép hatályba.

18. cikk

Értesítés a nyilvántartásba vételről, a nyilvántartásba vétel elutasításáról vagy a nyilvántartásból való törlésről szóló határozatról, valamint a nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek listájának közzététele

(1) A 16., 17. vagy 20. cikk szerinti határozat elfogadását követő öt munkanapon belül az EÉPH értesíti a határozatról az érintett hitelminősítő intézetet. Ha az EÉPH elutasítja a hitelminősítő intézet nyilvántartásba vételét vagy törli a hitelminősítő intézetet a nyilvántartásból, a határozatban ezt teljes körűen megindokolja.

(2) Az EÉPH értesíti a Bizottságot, az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (**) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankhatóságot) (EBH-t), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (***) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóságot) (EBFH-t), a hatáskörrel rendelkező hatóságokat és a hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságokat a 16., 17. vagy a 20. cikk szerinti határozatokról.

(3) Az EÉPH a honlapján közzéteszi az e rendelettel összhangban nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek listáját. E listát a 16., 17. vagy a 20. cikk szerinti határozat elfogadását követő öt munkanapon belül naprakészé kell tenni. A Bizottság ezt a naprakészé tett listát a naprakészé tételt követő 30 napon belül közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

19. cikk

Nyilvántartásba-vételi és felügyeleti díjak

(1) Az EÉPH e rendelettel és a (2) bekezdésben említett díjszabállyal összhangban díjakat számít fel a hitelminősítő intézeteknek. Ezek a díjak teljes mértékben fedezik az EÉPH-nak a hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vételéhez és felügyeletéhez, valamint ahhoz kapcsolódó szükséges kiadásait, hogy megtérítse a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatok 30. cikkel összhangban történő átruházása következtében – esetlegesen felmerült költségeket.

(2) A Bizottság díjszabályzatot fogad el. A díjszabályzat meghatározza különösen a díjtípusokat és a díjköteles ügyeket, a díjak összegét és megfizetésük módját, valamint azt, hogy az EÉPH hogyan téríti meg a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatok 30. cikkel összhangban történő átruházása következtében – esetlegesen felmerült költségeket.

A hitelminősítő intézetnek felszámított díj összege teljes mértékben fedezi az adminisztratív költségeket és arányban áll az érintett hitelminősítő intézet forgalmával.

A Bizottság az első albekezdésben említett díjszabályzatot a 38a. cikkkel összhangban és a 38b. és 38c. cikkben foglalt feltételek mellett, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal fogadja el.

20. cikk

A nyilvántartásból való törlés

(1) A 24. cikk sérelme nélkül az EÉPH a hitelminősítő intézetet törli a nyilvántartásból, ha a hitelminősítő intézet:

- a) kifejezetten lemond a nyilvántartásról vagy az elmúlt hat hónap során nem adott ki hitelminősítést;
- b) a nyilvántartásba vételt hamis nyilatkozatok adásával vagy egyéb szabálytalan módon szerezte meg; vagy
- c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett a nyilvántartásba vételére sor került.

(2) Amennyiben az érintett hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítések felhasználása szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága úgy véli, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek valamelyike teljesült, felkérheti az EÉPH-t, hogy vizsgálja meg, teljesültek-e az érintett hitelminősítő intézetnek a nyilvántartásból való törlésére vonatkozó feltételek. Amennyiben az EÉPH úgy határoz, hogy az érintett hitelminősítő intézetet nem törli a nyilvántartásból, azt teljes körűen meg kell indokolnia.

(3) A nyilvántartásból való törlésről szóló határozat – a hitelminősítések használatára vonatkozóan a 24. cikk (4) bekezdésében megállapított átmeneti időszaktól is függően – az egész Unióban azonnal hatályba lép.

II. FEJEZET

AZ EÉPH ÁLTALI FELÜGYELET

21. cikk

Az EÉPH

(1) A 25a. cikk sérelme nélkül, az EÉPH biztosítja e rendelet alkalmazását.

(2) Az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EÉPH iránymutatást ad ki és tart naprakészen az EÉPH, a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságok közötti, e rendelet, valamint a vonatkozó ágazati jogszabályok – többek között a feladatok átruházására vonatkozó eljárások és részletes feltételek – alkalmazásában történő együttműködésről.

(3) Az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EÉPH – az EBH-val és az EBFH-val együttműködve – 2011. június 7-ig iránymutatást ad ki és tesz naprakésszé az e rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerinti befogadási rendszer alkalmazásáról.

(4) Az 1095/2010/EU rendelet 10. cikkével összhangban az EÉPH 2 január 2012-ig a befogadásra vonatkozó szabályozástechnikaistandard-tervezeteket terjeszt a Bizottság elé az alábbiak tekintetében:

- a) a hitelminősítő intézet által a nyilvántartásba vétel iránti kérelemben feltüntetendő, a II. mellékletben meghatározott információk;
- b) a hitelminősítő intézet által a hitelesítés iránti kérelemhez, valamint a pénzügyi piacok stabilitása vagy integritása szempontjából annak – az 5. cikkben említett – rendszerszintű jelentősége felméréséhez biztosítandó információk;
- c) a hitelminősítő intézetek által a 11. cikk (2) bekezdésével és az I. melléklet E. szakasza II. részének 1. pontjával összhangban közzéteendő információk bemutatása, beleértve a felépítést, a formátumot, a módszert és a jelentés tárgyidőszakát is;
- d) annak értékelése, hogy a hitelminősítési módszerek milyen mértékben felelnek meg a 8. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek;
- e) az EÉPH által a folyamatos felügyelet céljából a hitelminősítési intézetektől kért, a minősítési adatokra vonatkozó rendszeres jelentés tartalma és formátuma.

(5) Az EÉPH évente, első alkalommal 2012. január 1-jéig jelentést tesz közzé e rendelet alkalmazásáról. E jelentés tartalmazza annak értékelését, hogy az e rendelet alapján nyilvántartott hitelminősítő intézetek hogyan hajtják végre az I. melléklet rendelkezéseit.

(6) Az EÉPH évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak az EÉPH által e rendelet alapján megített felügyeleti intézkedésekről és kiszabott szankciókról, ideértve, a pénzbírságokat és az időszakos kényszerítő bírságokat.

(7) Az EÉPH feladatai végzése során együttműködik az EBH-val és az EBFH-val, továbbá a (2) és (3) bekezdésben említett iránymutatás kiadása és naprakésszé tétele, valamint a (4) bekezdésben említett szabályozástechnikaistandard-tervezetek előterjesztése előtt konzultációt folytat az EBH-val és az EBFH-val.

(*) HL 17., 1958.10.6., 385. o.

(**) HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

(***) HL L 331., 2010.12.15., 48. o.”

10. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„22a. cikk

Az utólagos ellenőrzésre vonatkozó kötelezettség teljesítésének vizsgálata

(1) Az e rendelet szerint nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek feletti folyamatos felügyelet gyakorlása során az EÉPH rendszeresen vizsgálja a 8. cikk (3) bekezdésének való megfelelést.

(2) A 23. cikk sérelme nélkül, az EÉPH az (1) bekezdésben említett vizsgálat keretén belül továbbá

- a) ellenőrzi, hogy a hitelminősítő intézetek elvégzik-e az utólagos ellenőrzést;
- b) elemzi ezen utólagos ellenőrzés eredményeit; és
- c) ellenőrzi, hogy a hitelminősítő intézetek rendelkeznek-e eljárásokkal az utólagos ellenőrzés eredményeinek a minősítési módszereikben történő figyelembevételére.”

11. A 23–27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

Be nem avatkozás a minősítések tartalma vagy módszerei tekintetében

Az e rendelet szerinti feladataik teljesítése során az EÉPH, a Bizottság, vagy a tagállamok hatóságai nem befolyásolhatják a hitelminősítések tartalmát vagy módszereit.

23a. cikk

A 23b–23d. cikkben említett hatáskörök gyakorlása

A 23b–23d. cikk által az EÉPH-ra vagy az EÉPH valamely tisztviselőjére vagy az EÉPH által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információ vagy dokumentumok közzétételének igénylésére, amelyekre szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik.

23b. cikk

Tájékoztatáskérés

(1) Az EÉPH egyszerű kérés vagy határozat útján felkérheti a hitelminősítő intézeteket, a hitelminősítési tevékenységekben részt vevő személyeket, a minősített szervezeteket és a kapcsolatban álló harmadik feleket, továbbá azokat a harmadik feleket, amelyekhez a hitelminősítő intézetek operatív funkciókat vagy tevékenységeket szerveztek ki és azokat a személyeket, amelyek más módon, szorosan és nagymértékben kapcsolódnak vagy kötődnek a hitelminősítő intézetekhez vagy a hitelminősítési tevékenységekhez, hogy minden olyan tájékoztatást bocsássanak rendelkezésére, amelyek szükségesek az e rendelet szerinti kötelességei teljesítéséhez.

(2) Az (1) bekezdés szerinti egyszerű tájékoztatáskérés megküldésekor az EÉPH:

- a) a kérés jogalapjaként ezt a cikket jelöli meg;
- b) meghatározza a kérés célját;
- c) részletesen meghatározza az igényelt tájékoztatást;
- d) meghatározza a tájékoztatásra rendelkezésre álló határidőt;
- e) tájékoztatja azt a személyt, akitől a tájékoztatást kéri, hogy nem köteles tájékoztatást adni, de ha válaszol az tájékoztatáskérésre, a válasz nem lehet a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető;
- f) feltünteti a 36a. cikkben a III. melléklet II. szakaszának 7. pontjával összefüggésben arra az esetre előírt pénzbírságot, ha a feltett kérdésekre adott válaszok nem felelnek meg a valóságnak vagy félrevezető.

(3) Az (1) bekezdés szerinti, határozat útján történő tájékoztatáskérés esetén az EÉPH:

- a) a kérés jogalapjaként ezt a cikket jelöli meg;
- b) meghatározza a kérés célját;
- c) részletesen meghatározza az igényelt tájékoztatást;
- d) meghatározza a tájékoztatásra rendelkezésre álló határidőt;
- e) feltünteti a 36b. cikkben arra az esetre előírt időszakos kényszerítő bírságot, ha a nyújtott információ hiányos;
- f) feltünteti a 36a. cikkben a III. melléklet II. szakaszának 7. pontjával összefüggésben arra az esetre előírt pénzbírságot, ha a kérdésekre adott válaszok nem felelnek meg a valóságnak vagy félrevezető; és

g) feltünteti, hogy a határozat ellen a Fellebbviteli Tanácsnál jogorvoslattal lehet élni, valamint hogy az 1095/2010/EU rendelet 60. és 61. cikkével összhangban az Európai Unió Bíróságától a határozat felülvizsgálata kérhető.

(4) A kért tájékoztatást az (1) bekezdésben említett személyek vagy képviselőik, illetve jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében a törvény vagy az alapító okiratuk által képviselőikre felhatalmazott személyek nyújtják. A megfelelően meghatalmazott ügyvédek az ügyfelük nevében jogosultak a tájékoztatás megadására. Az ügyfél teljes felelősséggel tartozik, ha az adott tájékoztatás hiányos, a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető.

(5) Az EÉPH haladéktalanul megküldi az egyszerű kérés vagy a határozat másolatát azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, ahol az (1) bekezdésben említett, a tájékoztatókérés által érintett személyek lakóhellyel rendelkeznek vagy ahol letelepedtek.

23c. cikk

Általános vizsgálatok

(1) Az EÉPH az e rendelet szerinti feladatai ellátása érdekében a 23b. cikk (1) bekezdésében említett személyek bármilyen szükséges vizsgálatát elvégezheti. E célból az EÉPH tisztviselői és az EÉPH által felhatalmazott más személyek jogosultak az alábbiakra:

- a) a feladataik végrehajtása szempontjából lényeges nyilvántartások, adatok, eljárások vagy egyéb anyagok megvizsgálása, az adathordozótól függetlenül;
- b) az ilyen nyilvántartásokból, adatokból, eljárásokból és egyéb anyagokból hiteles másolatok vagy kivonatok készítése vagy bekérése;
- c) a 23b. cikk (1) bekezdésében említett bármely személynek, képviselőjének vagy személyzete tagjainak beidézése, és tőlük szóbeli vagy írásbeli magyarázat kérése az ellenőrzés tárgyával és céljával összefüggő tényekkel vagy dokumentumokkal kapcsolatban, valamint a válaszok rögzítése;
- d) bármely egyéb olyan természetes vagy jogi személy meghallgatása, aki hozzájárul ahhoz, hogy a vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából meghallgassák;
- e) a telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérése.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatok céljából az EÉPH tisztviselői és az EÉPH által felhatalmazott más személyek hatáskörüket a vizsgálat tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás alapján gyakorolják. A felhatalmazás azt is tartalmazza, hogy a 36b. cikk értelmében időszakos kényszerítő bírsággal jár, ha a kért nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat nem vagy hiányosan nyújtják be, vagy ha a 23b. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre nem vagy hiányosan válaszolnak, valamint hogy a 36a. cikk értelmében a III. melléklet II. szakaszának 8. pontjával összefüggésben pénzbírsággal jár, ha a 23b. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre a valóságnak nem megfelelően vagy félrevezető módon válaszolnak.

(3) A 23b. cikk (1) bekezdésében említett személyek alávetik magukat az EÉPH határozata alapján indított vizsgálatoknak. A határozatban feltüntetni a vizsgálat tárgyát és célját, a 36b. cikkben előírt időszakos kényszerítő bírságokat, az 1095/2010/EU rendelet értelmében rendelkezésre

álló jogorvoslati lehetőségeket, valamint azon jogot, hogy a határozat az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálatnak vethető alá.

(4) Az EÉPH a vizsgálat előtt kellő időben tájékoztatja a vizsgálatról és a felhatalmazott személyek személyazonosságáról azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságát, ahol a vizsgálatra sor kerül. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság tisztviselői az EÉPH kérésére segítik a felhatalmazott személyeket feladataik elvégzésében. Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a vizsgálaton.

(5) Amennyiben az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikéréséhez a nemzeti szabályok szerint igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezik. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(6) A (5) bekezdésben említett engedély kérelmezése esetén a nemzeti igazságügyi hatóság ellenőrzi, hogy az EÉPH határozata hiteles-e, és hogy az előírányzott kényszerítő intézkedések a vizsgálat tárgyára figyelemmel nem önkényesek, illetve túlzottak-e. A kényszerítő intézkedések arányosságának ellenőrzésekor a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az EÉPH-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az EÉPH e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az EÉPH irataival kapcsolatos információkat. Az EÉPH határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendeletben meghatározott eljárásnak megfelelően.

23d. cikk

Helyszíni ellenőrzések

(1) Az EÉPH az e rendelet szerinti feladatai ellátása érdekében minden szükséges helyszíni ellenőrzést elvégezhet a 23b. cikk (1) bekezdésében említett jogi személyek üzlethelyiségeiben. Amennyiben az ellenőrzés megfelelő elvégzése és eredményessége ezt megköveteli, az EÉPH előzetes bejelentés nélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést.

(2) Az EÉPH tisztviselői és az EÉPH által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott más személyek az EÉPH vizsgálati határozata alapján beléphetnek a vizsgálat által érintett jogi személyek bármely üzlethelyiségeibe és területére, továbbá rendelkeznek a 23c. cikk (1) bekezdése szerinti összes hatáskörrel. Jogukban áll továbbá az ellenőrzés idejére és az ahhoz szükséges mértékben zár alá venni bármely üzlethelyiséget, üzleti könyvet vagy nyilvántartást.

(3) Az EÉPH tisztviselői és az EÉPH által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott más személyek hatáskörüket az ellenőrzés tárgyát és célját feltüntetett írásbeli felhatalmazás felmutatásával gyakorolják, amely a 36b. cikkben arra az esetre előírt időszakos kényszerítő bírságokat is tartalmazza, ha az érintett személyek nem vetik alá magukat az ellenőrzésnek. Az EÉPH a helyszíni ellenőrzés előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának, ahol az ellenőrzésre sor kerül.

(4) A 23b. cikk (1) bekezdésében említett személyek alávetik magukat az EÉPH határozatával elrendelt helyszíni ellenőrzéseknek. A határozatban megjelöli az ellenőrzés tárgyát és célját, az ellenőrzés megkezdésének időpontját, valamint feltünteti a 36b. cikkben előírt időszakos kényszerítő bírságokat, az 1095/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket és azt a jogot, hogy a határozat az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálatnak vehető alá. Az EÉPH az ilyen határozatok meghozatala előtt konzultál azon tagállam illetékes hatóságával, ahol az ellenőrzésre sor kerül.

(5) Azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának tisztviselői vagy az általa felhatalmazott vagy kijelölt más személyek, ahol a helyszíni ellenőrzésre sor kerül, az EÉPH kérésére aktívan segítik az EÉPH tisztviselőit és az EÉPH által felhatalmazott más személyeket. E célból rendelkeznek a (2) bekezdésben meghatározott hatáskörökkel. A szóban forgó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a helyszíni ellenőrzésen.

(6) Az EÉPH arra is felkérheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, hogy végezzenek el a nevében ebben a cikkben és a 23c. cikk (1) bekezdésében meghatározott egyes vizsgálati feladatokat és helyszíni ellenőrzéseket. A hatáskörrel rendelkező hatóságok e célból az EÉPH-éval azonos – az e cikkben és a 23c. cikk (1) bekezdésében meghatározott – hatáskörrel rendelkeznek.

(7) Amennyiben az EÉPH tisztviselői és az EÉPH által felhatalmazott más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy akadályozza az e cikk szerint elrendelt vizsgálatot, az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága – szükség esetén a rendőrség vagy azzal egyenértékű bűnüldözési hatóság bevonásával – megadja a szükséges segítséget ahhoz, hogy a helyszíni ellenőrzést elvégezhessék.

(8) Amennyiben az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzéshez vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtáshoz a nemzeti szabályok szerint valamely igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezik. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(9) A (8) bekezdésben említett engedély kérelmezése esetén a nemzeti igazságügyi hatóság ellenőrzi, hogy az EÉPH határozata hiteles-e, és hogy az előírányzott kényszerítő intézkedések a helyszíni ellenőrzés tárgyára figye-

lemmel nem önkényesek, illetve túlzottak-e. A kényszerítő intézkedések arányosságának ellenőrzésekor a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az EÉPH-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az EÉPH e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az EÉPH irataival kapcsolatos információkat. Az EÉPH határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendeletben meghatározott eljárásnak megfelelően.

23e. cikk

A felügyeleti intézkedések meghozatalának és a pénzbírságok kiszabásának eljárási szabályai

(1) Amennyiben az EÉPH az e rendelet szerinti feladatainak végzése során arra utaló fontos jeleket talál, hogy valószínűleg fennállnak olyan tények, amelyek megvalósítanak a III. mellékletben felsorolt egy vagy több jogsértést, akkor az EÉPH-n belül egy független vizsgálati tisztviselőt jelöl ki az ügy kivizsgálására. A vizsgálati tisztviselő nem vehet részt, illetve nem vehetett részt az érintett hitelminősítő intézet közvetlen vagy közvetett felügyeletében és nyilvántartási eljárásában, és feladatait az EÉPH felügyelőtanácsától függetlenül látja el.

(2) A vizsgálati tisztviselő a vizsgálat által érintett személyek észrevételeinek figyelembevételével kivizsgálja a feltételezett jogsértéseket, és a megállapításait tartalmazó teljes ügyprotokollt benyújtja az EÉPH felügyelőtanácsának.

A vizsgálati tisztviselő a feladatainak elvégzése érdekében jogosult a 23b. cikkkel összhangban tájékoztatást kérni, valamint a 23c. és a 23d. cikkkel összhangban vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezni. A vizsgálati tisztviselő e jogkörének gyakorlása közben teljesíti a 23a. cikkben foglaltakat.

A vizsgálati tisztviselő a feladatainak elvégzése során hozzáférhet minden olyan dokumentumhoz és információhoz, amelyet az EÉPH a felügyeleti tevékenységei során összegyűjtött.

(3) A vizsgálati tisztviselő a vizsgálat befejezésekor, mielőtt benyújtaná a megállapításait tartalmazó ügyprotokollt az EÉPH felügyelőtanácsának, lehetőséget ad a vizsgálat által érintett személyeknek arra, hogy a vizsgálat tárgyával kapcsolatban meghallgassák őket. A vizsgálati tisztviselő kizárólag olyan tényekre alapozhatja a megállapításait, amelyekkel kapcsolatban a vizsgálat által érintett személyeknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

Az érintett személyek védelemhez való jogát az e cikk alapján történő vizsgálatok során teljes mértékben tiszteletben tartják.

(4) Amikor a vizsgálati tisztviselő benyújtja a megállapításait tartalmazó ügyiratot az EÉPH felügyelőtanácsának, erről tájékoztatja a vizsgálat által érintett személyeket. A vizsgálat által érintett személyeknek jogukban áll betekinteni az ügyiratba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a harmadik feleket érintő bizalmas információkra.

(5) A vizsgálati tisztviselő megállapításait tartalmazó ügyirat alapján, valamint – amennyiben ezt az érintett személyek kérik – a vizsgálat által érintett személyeknek a 25. és a 36c. cikk szerinti meghallgatását követően az EÉPH felügyelőtanácsa határoz arról, hogy a vizsgálat által érintett személyek elkövettek-e a III. mellékletben felsorolt egy vagy több jogsértést, és amennyiben igen, a 24. cikkel összhangban felügyeleti intézkedést hoz, valamint a 36a. cikkel összhangban pénzbírságot szab ki.

(6) A vizsgálati tisztviselő nem vesz részt az EÉPH felügyelőtanácsának megbeszélésein, és más módon sem avatkozik bele az EÉPH felügyelőtanácsának döntéshozatalába.

(7) A Bizottság további eljárási szabályokat fogad el a pénzbírságok és az időszakos kényszerítő bírságok kiszabását jelentő jogkör gyakorlására vonatkozóan, beleértve a védelemhez való jogra vonatkozó rendelkezéseket, az átmeneti rendelkezéseket, valamint a pénzbírságok és az időszakos kényszerítő bírságok behajtását, továbbá részletes szabályokat fogad el a szankciók kiszabása és végrehajtása tekintetében az elévülési időre vonatkozóan.

Az első albekezdésben említett szabályokat a Bizottság a 38a. cikkel összhangban és a 38b. és 38c. cikkben foglalt feltételek mellett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal fogadja el.

(8) Az EÉPH az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az érintett nemzeti hatóságok elé terjeszti, amennyiben az e rendelet szerinti feladatainak végzése során arra utaló, fontos jeleket talál, hogy valószínűleg fennállnak olyan tények, amelyek bűncselekményt valósítanak meg. Emellett az EÉPH nem szab ki pénzbírságot vagy időszakos kényszerítő bírságot olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen már ítélt dolognak minősülő felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

24. cikk

Az EÉPH felügyeleti intézkedései

(1) Amennyiben a 23e. cikk (5) bekezdésével összhangban az EÉPH felügyelőtanácsa megállapítja, hogy a hitelminősítő intézet elkövette a III. mellékletben felsorolt

valamely jogsértést, az alábbi egy vagy több határozatot hozza:

- a) a hitelminősítő intézetet törli a nyilvántartásból;
- b) a hitelminősítő intézetet átmeneti időszakra eltiltja hitelminősítések kiadásától az egész Unióra kiterjedő hatállyal, egészen addig, amíg a jogsértés fennáll;
- c) felfüggeszti a hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítések szabályozási célú használatát az egész Unióra kiterjedő hatállyal, egészen addig, amíg a jogsértés fennáll;
- d) felszólítja a hitelminősítő intézetet a jogsértés megszüntetésére;
- e) nyilvános közleményt ad ki.

(2) Az EÉPH felügyelőtanácsa az (1) bekezdésben említett határozatok meghozatalakor figyelembe veszi a jogsértés jellegét és súlyosságát, az alábbi szempontokra tekintettel:

- a) a jogsértés időtartama és gyakorisága;
- b) a jogsértés súlyos vagy rendszerszintű hiányosságokra utal-e a vállalkozás eljárásaiban, irányítási rendszereiben vagy a belső ellenőrzés területén;
- c) a jogsértés megkönnyítette-e pénzügyi bűncselekmény elkövetését, előidézte-e azt, vagy a pénzügyi bűncselekmény más módon a jogsértésnek tulajdonítható-e;
- d) a jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el.

(3) Az EÉPH felügyelőtanácsa, mielőtt meghozná az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett határozatokat, tájékoztatja arról az EBH-t és az EBFH-t.

(4) A hitelminősítések az (1) bekezdés a) és c) pontjában említett határozatok elfogadását követően továbbra is használhatók szabályozási céllal, legfeljebb az alábbi időtartamig:

- a) attól a naptól számított tíz munkanap, amelyen az EÉPH határozatát az (5) bekezdés alapján közzétették, amennyiben ugyanezen pénzügyi eszköz vagy szervezet rendelkezik olyan hitelminősítéssel, amelyet az e rendelet szerint nyilvántartásba vett más hitelminősítő intézet adott ki; vagy
- b) attól a naptól számított három hónap, amelyen az EÉPH határozatát az (5) bekezdés alapján közzétették, amennyiben ugyanezen pénzügyi eszköz vagy szervezet nem rendelkezik olyan hitelminősítéssel, amelyet az e rendelet szerint nyilvántartásba vett más hitelminősítő intézet adott ki.

Az EÉPH felügyelőtanácsa – az EBH vagy az EBFH kérésére is – a piaci zavar lehetőségével vagy a pénzügyi instabilitással összefüggő kivételes körülmények között három hónappal meghosszabbíthatja az első albekezdés b) pontjában említett időtartamot.

(5) Az EÉPH felügyelőtanácsa indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az érintett hitelminősítő intézetet az (1) bekezdés értelmében elfogadott határozatról, valamint megküldi azt a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak és a hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságoknak, a Bizottságnak, az EBH-nak és az EBFH-nak. Az ilyen határozatot annak elfogadásától számított 10 munkanapon belül nyilvánosságra hozza a honlapján.

Az EÉPH felügyelőtanácsa a határozatnak az első albekezdés szerinti nyilvánosságra hozatalakor arról is nyilvános tájékoztatást ad, hogy az érintett hitelminősítő intézet jogosult a határozat ellen jogorvoslattal élni, valamint adott esetben közzéteszi a jogorvoslati kérelem benyújtásának tényét és ezzel egyidejűleg közli, hogy a jogorvoslatnak nincs felfüggesztő hatálya, valamint azt, hogy a fellebbviteli tanács az 1095/2010/EU rendelet 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban felfüggesztheti a vitatott határozat alkalmazását.

25. cikk

Az érintett személyek meghallgatása

(1) A 24. cikk (1) bekezdése szerinti bármely határozat meghozatala előtt az EÉPH felügyelőtanácsa lehetőséget ad az eljárás alá vont személyeknek arra, hogy az EÉPH megállapításaival kapcsolatban meghallgassák őket. Az EÉPH felügyelőtanácsa csak olyan megállapításokra alapozhatja határozatait, amelyekkel kapcsolatban az eljárás alá vont személyeknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

Az első albekezdés nem alkalmazandó akkor, ha a pénzügyi rendszer jelentős és várhatóan hamarosan bekövetkező kárának megelőzése érdekében sürgős intézkedésre van szükség. Ilyen esetekben az EÉPH felügyelőtanácsa ideiglenes határozatot fogadhat el, a határozathozatal után pedig a lehető leghamarabb meghallgatási lehetőséget kell biztosítania az érintett személyek számára.

(2) Az eljárás alá vont személyek védelemhez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben tartják. Jogukban áll betekinteni az EÉPH ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra.

25a. cikk

A 4. cikk (1) bekezdésének (a) hitelminősítések felhasználása) felügyeletéért és végrehajtásáért felelős hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságok

A hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságok a vonatkozó ágazati jogszabályoknak megfelelően felelnek a 4. cikk (1) bekezdésének felügyeletéért és végrehajtásáért.

III. FEJEZET

AZ EÉPH, A HATÁSKÖRREL RENDELKEZŐ HATÓSÁGOK ÉS A HATÁSKÖRREL RENDELKEZŐ ÁGAZATI HATÓSÁGOK KÖZÖTTI EGYÜTTMŰKÖDÉS

26. cikk

Együttműködési kötelezettség

Az EÉPH, az EBH, az EBFH, a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságok az e rendelet, valamint a vonatkozó ágazati jogszabályok céljai érdekében szükséges körben együttműködnek.

27. cikk

Információcsere

(1) Az EÉPH, a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságok indokolatlan késedelem nélkül átadják egymásnak az e rendeletben és a vonatkozó ágazati jogszabályokban meghatározott feladataik ellátásához szükséges információkat.

(2) Az EÉPH a feladataik ellátásához szükséges bizalmas információkat továbbíthatja a központi bankoknak, a Központi Bankok Európai Rendszerének és az Európai Központi Banknak mint monetáris hatóságoknak, az Európai Rendszerkockázati Testületnek és adott esetben más, a fizetési és elszámolási rendszerek felügyeletéért felelős hatóságoknak. Hasonlóképpen az ilyen hatóságok vagy szervek nem akadályozhatók meg abban, hogy az EÉPH-nak az e rendelet szerinti feladatai ellátásához szükséges információkat adják.

12. A 28. és 29. cikket el kell hagyni.

13. A 30., 31. és 32. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

Az EÉPH feladatainak átruházása a hatáskörrel rendelkező hatóságokra

(1) Amennyiben valamely felügyeleti feladat megfelelő elvégzéséhez szükséges, az EÉPH a 21. cikk (2) bekezdése szerint általa kibocsátott iránymutatásokkal összhangban meghatározott felügyeleti feladatokat egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságára ruházhat át. Az ilyen meghatározott felügyeleti feladatok közé tartozhat különösen a 23b. cikk szerinti tájékoztatáskérések és a 23d. cikk (6) bekezdése szerinti vizsgálatok és helyszíni ellenőrzések lefolytatásának jogköre.

(2) Az EÉPH a feladat átruházását megelőzően konzultál az érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal. E konzultációk az alábbiakra vonatkoznak:

a) az átruházandó feladat meghatározása;

- b) az átruházandó feladat elvégzésének ütemezése; valamint
- c) a szükséges információknak az EÉPH által, illetve az EÉPH részére történő átadása.

(3) A 19. cikk (2) bekezdése alapján a Bizottság által elfogadandó díjszabállyal összhangban az EÉPH megtéríti a hatáskörrel rendelkező hatóságnak az átruházott feladatok elvégzésével összefüggésben felmerült költségeket.

(4) Az EÉPH megfelelő időközönként felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett átruházást. A feladatok átruházása bármikor visszavonható.

A feladatok átruházása nem érinti az EÉPH felelősségét, és nem korlátozza az EÉPH-t az átruházott tevékenység elvégzésében és ellenőrzésében. Az e rendelet szerinti felülvizelési feladatok, beleértve a nyilvántartásba vételről szóló határozatokat, a jogsértésekre vonatkozó végleges értékelést és a betartással kapcsolatos döntéseket, nem ruházhatók át.

31. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok általi értesítések és felfüggesztés iránti megkeresések

(1) Amennyiben egy tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága tudomást szerez arról, hogy területén vagy egy másik tagállam területén e rendelettel ellentétes cselekményeket hajtanak vagy hajtottak végre, erről a lehető legrészletesebb módon értesíti az EÉPH-t. Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság vizsgálati szempontból ezt szükségesnek tartja, a hatáskörrel rendelkező hatóság azt is javasolhatja az EÉPH-nak, hogy mérlegelje a 23b. és a 23c. cikk szerinti hatásköröknek a cselekményekben érintett hitelminősítő intézet vonatkozásában történő alkalmazását.

Az EÉPH megteszi a megfelelő intézkedéseket. Tájékoztatja az EÉPH-t értesítő hatáskörrel rendelkező hatóságot az eredményről, és amennyire lehetséges, bármilyen jelentős közbenső fejleményről.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott értesítési kötelezettség sérelme nélkül, ha valamely tagállam EÉPH-t értesítő hatáskörrel rendelkező hatósága úgy ítéli meg, hogy egy nyilvántartásba vett olyan hitelminősítő intézet, amelynek hitelminősítéseit az adott tagállam területén felhasználják, megszegi az e rendeletből származó kötelezettségeket, és e jogsértés kellően súlyos és tartós ahhoz, hogy az adott tagállamban jelentős hatást gyakoroljon a befektetők védelmére vagy a pénzügyi rendszer stabilitására, akkor az EÉPH-t értesítő hatáskörrel rendelkező hatóság felkérheti az EÉPH-t, hogy függessze fel az érintett hitelminősítő intézet hitelminősítéseinek a 4. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi intézmények és más szervezetek általi, szabályozási célú használatát. Az EÉPH-t értesítő hatáskörrel rendelkező hatóság az EÉPH-nak teljes körűen megindokolja a megkeresését.

Amennyiben az EÉPH úgy ítéli meg, hogy a megkeresés indokolatlan, erről írásban, az indokokat kifejtve tájékoztatja az EÉPH-t értesítő hatáskörrel rendelkező hatóságot. Amennyiben az EÉPH úgy ítéli meg, hogy a megkeresés indokolt, megteszi a megfelelő intézkedéseket a probléma megoldására.

32. cikk

Szakmai titoktartás

(1) A szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik az EÉPH-ra, a hatáskörrel rendelkező hatóságokra, valamint minden olyan személyre, aki az EÉPH-nak, a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak vagy más olyan személynek lát vagy látott el feladatokat, amelyre vagy akire az EÉPH feladatokat ruházott át, ideértve az EÉPH által megbízott ellenőröket és szakértőket is. A szakmai titoktartás hatálya alá tartozó információk nem hozhatók más személyek vagy hatóságok tudomására, kivéve, ha azok közlését bírósági eljárás teszi szükségessé.

(2) Az e rendelet alapján megszerzett vagy az EÉPH, a hatáskörrel rendelkező hatóságok, a hatáskörrel rendelkező ágazati hatóságok, valamint a 27. cikk (2) bekezdésében említett más hatóságok és szervek között kicserélt információk bizalmasnak minősülnek, kivéve, ha azok közlésekor az EÉPH vagy az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság vagy más hatóság vagy szerv kijelenti, hogy az információk közölhetőek, vagy ha azok közlését bírósági eljárás teszi szükségessé."

14. A 33. cikket el kell hagyni.

15. A 34. és a 35. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„34. cikk

Megállapodás az információcseréről

Az EÉPH az információk cseréjéről harmadik országok felülvizelési hatóságaival csak abban az esetben köthet együttműködési megállapodást, ha a közölt információk tekintetében olyan szakmai titoktartási garanciák vannak érvényben, amelyek legalább a 32. cikkben meghatározott garanciákkal egyenértékűek.

Az információcseré az EÉPH vagy az említett felülvizelési hatóságok feladatainak elvégzését szolgálja.

A személyes adatok harmadik országok részére történő továbbítása tekintetében az EÉPH a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (*) alkalmazza.

35. cikk

A harmadik országokból származó információk közlése

Az EÉPH a harmadik országok felügyeleti hatóságaitól kapott információkat csak abban az esetben közzéteheti, ha az EÉPH vagy a hatáskörrel rendelkező hatóság ehhez megszerezte az információkat átadó felügyeleti hatóság kifejezett hozzájárulását, és amennyiben az ilyen információkat adott esetben kizárólag olyan céllal közli, amelyhez a felügyeleti hatóság hozzájárult, vagy ha azok közzétételét bírósági eljárás teszi szükségessé.

(*) HL L 8., 2001.1.12., 1. o.”

16. A IV. cím I. fejezetének „Szankciók, bizottsági eljárás és jelentéstétel” címe helyébe a „Szankciók, pénzbírságok, időszakos kényszerítő bírságok, bizottsági eljárás, átruházott hatáskörök és jelentéstétel” cím lép.

17. A 36. cikk első és második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok megállapítják a 4. cikk (1) bekezdésének megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtásának biztosítása érdekében. A megállapított szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

A tagállamok biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező ágazati hatóság nyilvánosságra hozzon minden olyan szankciót, amelyet a 4. cikk (1) bekezdésének megsértése miatt szabtak ki, kivéve, ha ez a nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan kárt okozna az érintett feleknek.”

18. A szöveg kiegészül az alábbi cikkekkkel:

„36a. cikk

Pénzbírságok

(1) Amennyiben az EÉPH felügyelőtanácsa a 23e. cikk (5) bekezdésével összhangban megállapítja, hogy egy hitelminősítő intézet szándékosan vagy gondatlanságból elkövette a III. mellékletben felsorolt valamely jogsértést, a (2) bekezdésben foglaltakkal összhangban pénzbírság kiszabásáról szóló határozatot fogad el.

A hitelminősítő intézet által elkövetett jogsértés szándékosnak tekintendő, amennyiben az EÉPH olyan objektív tényezőket talál, amelyek bizonyítják, hogy a hitelminősítő intézet vagy felső vezetése szándékosan követte el a jogsértést.

(2) Az (1) bekezdésben említett pénzbírságok alapösszegét az alábbi értékhatárokon belül állapítják meg:

a) a III. melléklet I. szakaszának 1–5., 11–15., 19., 20., 23., 28., 30., 32., 33., 35., 41., 43., 50. és 51. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 500 000 EUR, de legfeljebb 750 000 EUR;

b) a III. melléklet I. szakaszának 6–8., 16–18., 21., 22., 24., 25., 27., 29., 31., 34., 37–40., 42., 45–47., 48., 49., 52. és 54. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 300 000 EUR, de legfeljebb 450 000 EUR;

c) a III. melléklet I. szakaszának 9., 10., 26., 36., 44. és 53. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 100 000 EUR, de legfeljebb 200 000 EUR;

d) a III. melléklet II. szakaszának 1., 6., 7. és 8. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 50 000 EUR, de legfeljebb 150 000 EUR;

e) a III. melléklet II. szakaszának 2., 4. és 5. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 25 000 EUR, de legfeljebb 75 000 EUR;

f) a III. melléklet II. szakaszának 3. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 10 000 EUR, de legfeljebb 50 000 EUR;

g) a III. melléklet III. szakaszának 1–3. és 11. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 150 000 EUR, de legfeljebb 300 000 EUR;

h) a III. melléklet III. szakaszának 4., 6., 8. és 10. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 90 000 EUR, de legfeljebb 200 000 EUR;

i) a III. melléklet III. szakaszának 5., 7. és 9. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 40 000 EUR, de legfeljebb 100 000 EUR.

Annak eldöntésekor, hogy a pénzbírságok alapösszege az első albekezdésben megállapított értékhatárokon belül alacsonyabb, közepes vagy magasabb legyen-e, az EÉPH az érintett hitelminősítő intézet előző üzleti évből származó éves árbevételét veszi figyelembe. Az alapösszeg az alsó értékhatár közelében lesz azon hitelminősítő intézetek esetében, amelyek éves árbevétele nem éri el a 10 millió EUR-t, a középső értékhatár közelében lesz azon hitelminősítő intézetek esetében, amelyek éves árbevétele 10 és 50 millió EUR közé esik, és a felső értékhatár közelében lesz azon hitelminősítő intézetek esetében, amelyek éves árbevétele meghaladja az 50 millió EUR-t.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott értékhatárokon belül megállapított alapösszegeket szükség esetén, súlyosbító vagy enyhítő körülmények figyelembevételével, a IV. mellékletben meghatározott megfelelő együtthatók szerint kiigazítják.

A megfelelő súlyosbító együttható egyesével alkalmazandó az alapösszegre. Ha több súlyosbító együttható is alkalmazandó, az alapösszeg és az egyes súlyosbító együtthatók alkalmazása után kapott összeg különbségét hozzáadják az alapösszeghez.

A megfelelő enyhítő együtttható egyesével alkalmazandó az alapösszegre. Ha több enyhítő együtttható is alkalmazandó, az alapösszeg és az egyes enyhítő együttthatók alkalmazása után kapott összeg különbségét levonják az alapösszegeből.

(4) A (2) és a (3) bekezdés ellenére azonban a pénzbírság nem haladhatja meg az érintett hitelminősítő intézet előző üzleti évből származó éves árbevételének 20 %-át, továbbá ha a hitelminősítő intézet közvetlenül vagy közvetve pénzügyi előnyhöz jutott a jogsértés révén, akkor a pénzbírságnak legalább ezt a pénzügyi előnyt el kell érnie.

Amennyiben a hitelminősítő intézet által elkövetett cselekmény vagy mulasztás a III. mellékletben felsoroltak közül több jogsértést is megvalósít, csak az egyik ilyen jogsértésre vonatkozó, a (2) és a (3) bekezdéssel összhangban kiszámított magasabb pénzbírság alkalmazandó.

36b. cikk

Időszakos kényszerítő bírságok

(1) Az EÉPH felügyelőtanácsa határozatban időszakos kényszerítő bírságot szab ki annak érdekében, hogy kötelezze:

- a) a hitelminősítő intézetet a jogsértés megszüntetésére, összhangban a 24. cikk (1) bekezdésének d) pontja alapján hozott határozattal;
- b) a 23b. cikk (1) bekezdésében említett személyt a 23b. cikk szerinti határozatban kért tájékoztatás hiánytalan szolgáltatására;
- c) a 23b. cikk (1) bekezdésében említett személyt arra, hogy vesse alá magát a vizsgálatnak és különösen, hogy hiánytalanul adja át a kért nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat, illetve pótolja és helyesbítse a 23c. cikk szerinti határozattal elrendelt vizsgálat során közölt egyéb információkat;
- d) a 23b. cikk (1) bekezdésében említett személyt arra, hogy vesse alá magát a 23d. cikk szerinti határozattal elrendelt helyszíni ellenőrzésnek.

(2) Az időszakos kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. Az időszakos kényszerítő bírságot naponként kell kiszabni, addig, amíg az érintett hitelminősítő intézet vagy személy eleget nem tesz az (1) bekezdésben említett vonatkozó határozatnak.

(3) A (2) bekezdés ellenére, az időszakos kényszerítő bírság összege az előző üzleti évre vonatkozó átlagos napi árbevétel 3 %-a, természetes személyek esetében pedig az előző naptári évre vonatkozó átlagos napi jövedelem 2 %-a. Az összeg az időszakos kényszerítő bírságot kiszabó határozatban megállapított időponttól kezdődően számítandó ki.

(4) Az időszakos kényszerítő bírság az EÉPH határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki.

36c. cikk

Az eljárás alá vont személyek meghallgatása

(1) A 36a. cikkben vagy a 36b. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában előírt pénzbírságot és/vagy időszakos kényszerítő bírságot kiszabó határozat meghozatala előtt az EÉPH felügyelőtanácsa lehetőséget ad az eljárás alá vont személyeknek arra, hogy az EÉPH megállapításaival kapcsolatban meghallgassák őket. Az EÉPH felügyelőtanácsa csak olyan megállapításokra alapozhatja a határozatát, amelyekkel kapcsolatban az eljárás alá vont személyeknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

(2) Az eljárás alá vont személyek védelemhez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben tartják. Jogukban áll betekinteni az EÉPH ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra és az EÉPH belső előkészítő dokumentumaira.

36d. cikk

A pénzbírságok és az időszakos kényszerítő bírságok közzététele, jellege, végrehajtása és elhelyezése

(1) Az EÉPH nyilvánosságra hoz minden, a 36a. és a 36b. cikk alapján kiszabott pénzbírságot és időszakos kényszerítő bírságot, kivéve ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek.

(2) A 36a. és a 36b. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és időszakos kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek.

(3) A 36a. és a 36b. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és időszakos kényszerítő bírságok végrehajthatók.

A végrehajtásra annak az államnak a hatályos polgári eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelynek területén a behajtásra sor kerül. A határozatot végrehajtási záradékkal az a hatóság látja el – a határozat hitelességének ellenőrzésén kívül minden más alakíságot mellőzve –, amelyet az egyes tagállamok kormányai erre a célra kijelölnek, és amelyről az EÉPH-t és az Európai Unió Bíróságát tájékoztatják.

Ha ezeknek az alaki követelményeknek az érintett fél kérelmére eleget tettek, a fél a nemzeti jognak megfelelően, közvetlenül a hatáskörrel rendelkező szervtől kérheti a végrehajtást.

A végrehajtást csak az Európai Unió Bíróságának határozata függesztheti fel. A végrehajtási eljárás szabálytalanságára vonatkozó panaszok tekintetében azonban az adott tagállam igazságügyi szervei rendelkeznek hatáskörrel.

(4) A pénzbírságok és időszakos kényszerítő bírságok összegét az Európai Unió általános költségvetésében helyezik el.

36e. cikk

Az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálat

Az Európai Unió Bírósága korlátlan hatáskörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben az EÉPH pénzbírságot vagy időszakos kényszerítő bírságot szabott ki. A Bíróság eltörölheti, csökkentheti vagy felemelheti a kiszabott pénzbírságot vagy időszakos kényszerítő bírságot.”

19. A 37. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„37. cikk

A mellékletek módosítása

A Bizottság a pénzügyi piacokon, különösen az új pénzügyi eszközökkel kapcsolatosan bekövetkező – akár nemzetközi – fejlemények figyelembevétele céljából – a 38a. cikkel összhangban és a 38b. és 38c. cikkben foglalt feltételek mellett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal – intézkedéseket fogadhat el a mellékletek – kivéve a III. mellékletet – módosítására vonatkozóan.”

20. A 38. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

21. A szöveg kiegészül az alábbi cikkekkel:

„38a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság 2011. június 1-jétől számítva négyéves időtartamra szóló felhatalmazást kap az 5. cikk (6) bekezdésének harmadik albekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében, a 23e. cikk (7) bekezdésében és a 37. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A

Bizottság legkésőbb hat hónappal a négyéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács a 38b. cikkel összhangban nem vonja vissza a felhatalmazást, akkor az automatikusan meghosszabbodik a korábbival azonos időtartamokra.

(2) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó, a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit a 38b. és a 38c. cikk határozza meg.

38b. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (6) bekezdésének harmadik albekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében, a 23e. cikk (7) bekezdésében és a 37. cikkben említett felhatalmazást.

(2) A felhatalmazás visszavonásával kapcsolatos döntés meghozatala érdekében belső eljárást indító intézmény a végleges határozat meghozatala előtt ésszerű határidőn belül törekszik tájékoztatni a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve, hogy mely felhatalmazás visszavonásáról kíván határozni.

(3) A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

38c. cikk

Kifogások a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok ellen

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács az értesítés napját követő három hónapon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen.

Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam három hónappal meghosszabbodik.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett időtartam letelteig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, azt ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az a benne megállapított időpontban hatályba lép.

Ha az Európai Parlament és a Tanács egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust az időtartam letelte előtt ki lehet hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az az időtartam letelte előtt hatályba léphet.

(3) Ha az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett időtartamon belül kifogást emel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, az nem lép hatályba. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 296. cikkével összhangban a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen kifogást emelő intézmény a kifogást megindokolja.”

22. A 39. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdést el kell hagyni;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) 2011. július 1-jéig a Bizottság a harmadik országokban a hitelminősítő intézetekre vonatkozó szabályozási és felügyeleti keretrendszerben bekövetkezett fejlemények fényében jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e fejleményeknek és a 40. cikkben említett átmeneti rendelkezésnek az Unión belüli pénzügyi piacok stabilitására gyakorolt hatásáról.”

23. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„39a. cikk

Az EÉPH jelentése

Az EÉPH 2011. december 31-ig értékeli az e rendelet értelmében rá háruló hatáskörökből és feladatokból eredő személyzeti és erőforrásigényeit, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.”

24. A 40. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A meglévő hitelminősítő intézetek továbbra is kiadhatnak olyan hitelminősítéseket, amelyeket a 4. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi intézmények és egyéb szervezetek szabályozási célból továbbra is használhatnak, kivéve, ha a nyilvántartásba vételt elutasítják. A nyilvántartásba vétel elutasítása esetén a 24. cikk (4) és (5) bekezdése alkalmazandó.”

25. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„40a. cikk

Az EÉPH-val kapcsolatos átmeneti intézkedések

(1) 2011. július 1-jén megszűnik a hitelminősítő intézetekre vonatkozó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel kapcsolatos minden olyan hatáskör és feladat, amelyet rendelkező hatóságokra ruháztak, akár a letelepedés helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaként működnek, akár nem, illetve a kollégiumokra, amennyiben ezeket létrehozták.

Azokat a nyilvántartásba vétel iránti kérelmeket azonban, amelyeket a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága vagy a megfelelő kollégium 2010. szeptember 7-ig kézhez vett, nem továbbítják az EÉPH-nak, és a nyilvántartásba vételről vagy a nyilvántartásba vétel elutasításáról szóló határozatot az adott hatóság és a megfelelő kollégium hozza meg.

(2) Az (1) bekezdés második albekezdésének sérelme nélkül, a hitelminősítő intézetekre vonatkozó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel – és ezen belül a folyamatban lévő vizsgálatokkal és végrehajtási intézkedésekkel is – kapcsolatos iratokat és munkadokumentumokat vagy azok hitelesített másolatait az EÉPH az (1) bekezdésben említett időponttól átveszi.

(3) Az (1) bekezdésben említett hatáskörrel rendelkező hatóságok és kollégiumok biztosítják, hogy a meglévő nyilvántartások és munkaanyagok vagy azok hitelesített másolatai minél előbb, de legkésőbb 2011. július 1-jéig átkerüljenek az EÉPH-hoz. Az említett hatáskörrel rendelkező hatóságok és kollégiumok emellett minden szükséges segítséget és tanácsot megadnak az EÉPH-nak annak érdekében, hogy megkönnyítsék a hitelminősítő intézetekre vonatkozó felügyeleti és végrehajtási tevékenységek hatékony és eredményes átadását és az EÉPH általi megkezdését.

(4) Az EÉPH az (1) bekezdésben említett hatáskörrel rendelkező hatóságok és kollégiumok jogutódjaként lép fel minden olyan közigazgatási vagy bírósági eljárásban, amely az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekkel kapcsolatos felügyeleti és végrehajtási tevékenységek gyakorlásából ered.

(5) Bármely hitelminősítő intézetnek az e cikk (1) bekezdésében említett hatáskörrel rendelkező hatóság általi, a III. cím I. fejezetével összhangban történő nyilvántartásba vétele érvényben marad a hatáskörök EÉPH-ra való átruházása után is.

(6) Folyamatos felügyelete keretében 2014. július 1-jéig az EÉPH a felügyeleti hatásköre alá tartozó valamennyi hitelminősítő intézetet legalább egyszer ellenőrzi.”

26. Az I. melléklet e rendelet I. mellékletének megfelelően módosul.

27. Be kell illeszteni az e rendelet II. mellékletében található mellékleteket.

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2011. május 11-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
GYŐRI E.

I. MELLÉKLET

Az 1060/2009/EK rendelet I. melléklete a következőképpen módosul:

1. Az A. szakaszban a 2. pont utolsó bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az igazgatótanács vagy felügyelőbizottság független tagjai által az a)–d) pontban említett kérdésekre vonatkozóan kiadott véleményeket rendszeresen be kell nyújtani az igazgatótanácsnak vagy a felügyelőbizottságnak, és az EÉPH kérésére azokat mindenkor ez utóbbi rendelkezésére kell bocsátani.”

2. A B. szakaszban a 8. pont első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„8. A 7. pontban említett nyilvántartásokat és ellenőrzési nyomvonalakat a nyilvántartásba vett hitelminősítő intézet telephelyein legalább öt évig meg kell őrizni, és kérésre az EÉPH rendelkezésére kell bocsátani.”

3. Az E. szakasz II. részének 2. pontjában az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„2. Évente a következő információkat:

- a) hitelminősítő intézet húsz legnagyobb ügyfelének a tőlük származó bevétel szerinti listája;
 - b) hitelminősítő intézet azon ügyfeleinek listája, amelyek hozzájárulása a hitelminősítő intézet bevételeinek növekedési üteméhez az előző pénzügyi évben több mint másfélszeresével meghaladta a hitelminősítő intézet ugyanazon évi összbevételének növekedési ütemét. Az ilyen ügyfeleket csak akkor kell a listán feltüntetni, ha az adott évben a hitelminősítő intézet egész világon befolyó összbevételének több mint 0,25 %-a tőlük származik; és
 - c) az adott év során készített hitelminősítések listája, megjelölve, hogy ezen belül mekkora volt a nem kezdeményezett hitelminősítések aránya.”
-

II. MELLÉKLET

Az 1060/2009/EK rendelet a következő mellékletekkel egészül ki:

„III. MELLÉKLET

A 24. cikk (1) bekezdésében és a 36a. cikk (1) bekezdésében említett jogsértések jegyzékeI. *Összeférhetlenséggel, szervezeti vagy működési követelménnyel kapcsolatos jogsértések*

1. A hitelminősítő intézet megsérti a 4. cikk (3) bekezdését azáltal, ha anélkül fogad be egy valamely harmadik országban kiadott hitelminősítést, hogy teljesítené az említett bekezdésben előírt feltételeket, kivéve, ha e jogsértés okáról a hitelminősítő intézetnek nincs tudomása vagy azt nem képes befolyásolni.
2. A hitelminősítő intézet megsérti a 4. cikk (4) bekezdésének második albekezdését azáltal, ha egy valamely harmadik országban kiadott hitelminősítés befogadását az e rendelet előírásai megkerülésének szándékával használja fel.
3. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakasza 1. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem hoz létre igazgatótanácsot vagy felügyelőbizottságot.
4. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakasza 2. pontjának első bekezdésével összefüggésben azáltal, ha nem gondoskodik arról, hogy üzleti érdeke ne befolyásolja hátrányosan a hitelminősítési tevékenységek függetlenségét és hitelességét.
5. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakasza 2. pontjának második bekezdésével összefüggésben azáltal, ha nem olyan felső vezetést nevez ki, amely jó hírnévvel, kellő szaktudással és tapasztalattal rendelkezik, valamint biztosítani tudja a hitelminősítő intézet megfelelő és körültekintő irányítását.
6. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakasza 2. pontjának harmadik bekezdésével összefüggésben azáltal, ha igazgatótanácsába vagy felügyelőbizottságába nem nevez ki az előírásoknak megfelelő számú független tagot.
7. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakasza 2. pontjának negyedik bekezdésével összefüggésben azáltal, ha igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának független tagjai számára olyan díjazási rendszert állapít meg, amely a hitelminősítő intézet gazdasági teljesítményéhez kapcsolódik, vagy amelyet nem a véleményeik függetlenségének biztosítását szem előtt tartva alakítottak ki, illetve ha igazgatótanácsa vagy felügyelőbizottsága független tagjainak megbízatását öt évnél hosszabb vagy meghosszabbítható időtartamban állapítja meg; vagy az igazgatótanács vagy felügyelőbizottság valamely független tagját súlyos hivatali mulasztástól vagy nem megfelelő szakmai teljesítménytől eltérő okból bocsátja el.
8. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakasza 2. pontjának ötödik bekezdésével összefüggésben azáltal, ha olyan tagokat nevez ki az igazgatótanácsába vagy felügyelőbizottságába, akik nem rendelkeznek kellő szakértelemmel a pénzügyi szolgáltatások terén; vagy amennyiben a hitelminősítő intézet strukturált pénzügyi eszközökre úgy ad ki hitelminősítést, hogy a tanácsnak vagy a bizottságnak nincs legalább egy olyan független és egy olyan másik tagja, akik alapos felsővezetői tudással és tapasztalattal rendelkeznek a strukturált pénzügyi eszközök piacainak terén.
9. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakasza 2. pontjának hatodik bekezdésével összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság független tagjai ellássák az említett pont hatodik bekezdésében említett valamely kérdés figyelemmel kísérésével kapcsolatos feladatokat.
10. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakasza 2. pontjának hetedik bekezdésével összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság független tagjai rendszeresen benyújtsák az említett pont hatodik bekezdésében említett kérdésekre vonatkozó véleményeiket, vagy kérésre az EEPH rendelkezésére bocsássák azokat.
11. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakasza 3. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem állapítja meg az e rendelet szerinti kötelezettségeinek teljesítését biztosító megfelelő vállalati politikákat vagy eljárásokat.
12. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakasza 4. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem rendelkezik hatékony és eredményes adminisztratív vagy számviteli eljárásokkal, belső ellenőrzési mechanizmusokkal, célravezető kockázatelemzési eljárásokkal, vagy az információfeldolgozási rendszerekre vonatkozóan hatékony ellenőrzési vagy védelmi szabályozással, illetve nem valósítja meg vagy nem tartja fenn az említett pontban megkövetelt határozathozatali eljárásokat és szervezeti felépítéseket.

13. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakasza 5. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem állapít meg, illetve nem tart fenn állandó, hatékony, függetlenül működő megfelelési funkciók részleget («megfelelési funkció»).
14. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakasza 6. pontjának első bekezdésével összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy teljesüljenek az említett pont első bekezdésében foglalt azon feltételek, amelyek révén a megfelelési funkció megfelelően vagy függetlenül láthatja el a feladatait.
15. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakasza 7. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem dolgozza ki azokat a megfelelő és hatékony szervezeti vagy adminisztratív szabályokat, amelyek az I. melléklet B. szakasza 1. pontjában említett összeférhetlenségek megelőzését, feltárását, megszüntetését vagy kezelését, illetve nyilvánosságra hozatalát szolgálják, vagy ha nem gondoskodik arról, hogy nyilvántartás készüljön a hitelminősítési tevékenységek függetlenségét, többek között az I. melléklet C. szakaszában említett hitelminősítő elemzőkre vonatkozó szabályokat fenyegető valamennyi jelentős veszélyről, valamint az ilyen veszélyek csökkentésére alkalmazott óvintézkedésekről.
16. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakasza 8. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem alkalmazza azokat a megfelelő rendszereket, erőforrásokat vagy eljárásokat, amelyek biztosítják a hitelminősítési tevékenységek teljesítésének folyamatosságát és szabályosságát.
17. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakaszának 9. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem hoz létre egy olyan felülvizsgálati funkciót, amely
 - a) módszereinek, modelljeinek és főbb minősítési feltevéseinek, illetve ezek bármely jelentős megváltoztatásának és módosításának időszakos felülvizsgálatáért, vagy – amennyiben új pénzügyi eszközök értékelésére használják vagy kívánják használni őket – e módszerek, modellek és főbb minősítési feltevések megfelelőségéért felel;
 - b) független a hitelminősítési tevékenységekért felelős szervezeti egységektől; vagy
 - c) az igazgatótanács vagy a felügyelőbizottság tagjainak tartozik elszámolással.
18. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet A. szakasza 10. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem ellenőrzi vagy értékeli az e rendelettel összhangban létrehozott rendszerei, belső ellenőrzési mechanizmusai és szabályozása megfelelőségét és hatékonyságát, vagy nem hoz megfelelő intézkedéseket az esetleges hiányosságok kezelésére.
19. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 1. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem tárja fel, nem küszöböli ki vagy nem kezeli, továbbá nem teszi közzé egyértelműen és jól láthatóan azokat a tényleges vagy lehetséges összeférhetlenségeket, amelyek befolyásolhatják a hitelminősítő elemzők, alkalmazottak és azon más természetes személyek elemzéseit vagy véleményeit, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, és akik közvetlenül részt vesznek a hitelminősítések kiadásában vagy jóváhagyják a hitelminősítéseket.
20. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 3. pontjának első bekezdésével összefüggésben azáltal, ha az említett pont első bekezdésében meghatározott valamely körülmény fennállása esetén hitelminősítést ad ki, illetve ha meglévő hitelminősítés esetén nem teszi haladéktalanul közzé, hogy az említett körülmények befolyásolhatják a hitelminősítést.
21. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 3. pontjának második bekezdésével összefüggésben azáltal, ha nem állapítja meg késlekedés nélkül, hogy indokolt-e ismételt értékelést végrehajtani, illetve a hitelminősítést visszavonni.
22. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 4. pontjának első bekezdésével összefüggésben azáltal, ha konzultációs vagy tanácsadási szolgáltatásokat nyújt a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél részére a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél vállalati vagy jogi felépítésével, eszközeivel és forrásaival vagy tevékenységeivel kapcsolatban.
23. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 4. pontja harmadik bekezdésének első részével összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy a kiegészítő szolgáltatások nyújtása ne legyen összeférhetetlen a hitelminősítési tevékenységével.
24. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 5. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem gondoskodik arról, hogy a hitelminősítő elemzők és a minősítéseket jóváhagyó személyek ne tegyenek javaslatokat vagy ajánlásokat az olyan strukturált pénzügyi eszközök kialakítására vonatkozóan, amelyekről a hitelminősítő intézetnek hitelminősítést kell kiadnia.

25. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 6. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem úgy tervezi meg jelentéstételi vagy kommunikációs csatornáit, hogy biztosítsa a B. szakasz 1. pontjában említett személyeknek a hitelminősítő intézet által üzleti alapon végzett egyéb tevékenységeitől való függetlenségét.
26. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 8. pontjának második bekezdésével összefüggésben azáltal, ha a nyilvántartásból történt törlését követően a nyilvántartásokat nem őrzi meg legalább további három évig.
27. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (1) bekezdését azáltal, ha nem gondoskodik arról, hogy a hitelminősítő elemzők, a hitelminősítő intézet alkalmazottai, illetve az olyan természetes személyek, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, és akik közvetlenül részt vesznek a hitelminősítési tevékenységekben, megfelelő tudással és tapasztalattal rendelkezzenek a számukra kijelölt feladatok elvégzéséhez.
28. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (2) bekezdését azáltal, ha nem biztosítja, hogy a 7. cikk (1) bekezdésében említett személyek a minősített szervezettel, az azzal kapcsolatban álló harmadik féllel vagy az ahhoz ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódó személlyel ne kezdeményezhessenek tárgyalásokat a díjakról vagy térítésekről, illetve ne vehessenek részt azokban.
29. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (3) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 3. pontjának a) alpontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy a C. szakasz 1. pontjában említett személyek minden ésszerű intézkedést megtegyenek annak érdekében, hogy a hitelminősítő intézet tulajdonát vagy a birtokában lévő nyilvántartásokat megvédjék a csalásokkal, lopásokkal vagy visszaélésekkel szemben, figyelembe véve gazdasági tevékenysége jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, valamint hitelminősítési tevékenységei jellegét és körét.
30. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (3) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 5. pontjával összefüggésben azáltal, ha negatív következményekkel sújt az említett szakasz 1. pontjában említett valamely személyt amiatt, hogy az adott személy, miután úgy ítélte meg, hogy az említett szakasz 1. pontjában említett valamely más személy jogellenes módon járt el, ezt az információt jelentette a megfelelési tisztviselőnek.
31. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (3) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 6. pontjával összefüggésben azáltal, ha – olyan esetben, amikor egy hitelminősítő elemző megszünteti munkaviszonyát, és olyan minősített szervezetnél kerül alkalmazásba, amelynek hitelminősítésében részt vett, vagy olyan pénzügyi vállalkozáshoz kerül, amellyel a hitelminősítő intézetnél végzett feladatai részeként kapcsolatban állt – a kilépést megelőző két évre visszamenőleg nem vizsgálja meg a hitelminősítő elemző idevágó tevékenységét.
32. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (3) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 1. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy az említett pontban megjelölt személyek ne vásároljanak, adjanak el az említett pontban meghatározott pénzügyi eszközöket, illetve ne vegyenek részt az azokkal végrehajtott ügyletekben.
33. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (3) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 2. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy az említett szakasz 1. pontjában említett személyek – az említett szakasz 2. pontjában meghatározott feltételek esetén – ne vehessenek részt egy adott hitelminősítés meghatározásában, és azt egyéb módon se befolyásolhassák.
34. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (3) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 3. pontjának b), c) és d) alpontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy az említett szakasz 1. pontjában említett személyek ne hozzák mások tudomására, ne használják fel vagy ne osszák meg az ezekben a pontokban említett információkat.
35. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (3) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 4. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy a C. szakasz 1. pontjában említett személyek ne kérhessenek és ne fogadhassanak el pénzt, ajándékot vagy szívességet olyan személytől, akivel a hitelminősítő intézet üzleti kapcsolatban áll.
36. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (3) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 7. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy a C. szakasz 1. pontjában említett személyek a hitelminősítést követő hat hónapon belül nem tölthetnek be vezetői kulcspozíciót a minősített szervezetnél vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félnél.
37. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (4) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 8. pontja első bekezdésének a) alpontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy a vezető hitelminősítő elemző ne vegyen részt négy évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak.
38. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (4) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 8. pontja első bekezdésének b) alpontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy a hitelminősítő elemzők ne vegyenek részt öt évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak.

39. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (4) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 8. pontja első bekezdésének c) alpontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy a hitelminősítést jóváhagyó személyek ne vegyenek részt hét évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak.
40. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (4) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 8. pontjának második bekezdésével összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy az említett pont első bekezdésének a)–c) alpontjában említett személyek az ezen alpontokban meghatározott időtartamok lejártát követő két évig ne vegyenek részt az e pontokban említett minősített szervezetnek vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik feleknek nyújtott hitelminősítési tevékenységekben.
41. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (5) bekezdését azáltal, ha olyan díjazást és teljesítményértékelést vezet be, amely a hitelminősítő intézetnek a minősített szervezetektől vagy az azokkal kapcsolatban álló harmadik felektől származó bevétele összegétől függ.
42. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (2) bekezdését azáltal, ha nem fogad el, hajt végre és érvényesít megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az általa kiadott hitelminősítések a minősítési módszerei szempontjából lényeges, rendelkezésére álló valamennyi információ mélyreható elemzésén alapuljanak.
43. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (3) bekezdését azáltal, ha nem alkalmaz szigorú, szisztematikus, folyamatos és – az utóteszteléseket is beleértve – a korábbi tapasztalatokra épülő minősítési módszereket.
44. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (4) bekezdésének első albekezdését azáltal, ha azzal az indokkal tagadja meg egy szervezet vagy pénzügyi eszköz hitelminősítésének kiadását, hogy a szervezet vagy a pénzügyi eszköz egy részét egy másik hitelminősítő intézet már korábban minősítette.
45. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (4) bekezdésének második albekezdését azáltal, ha nem tart nyilván minden olyan esetet, amikor a hitelminősítési folyamat során egy másik hitelminősítő intézet által az alapul szolgáló eszközökre vagy a strukturált pénzügyi eszközökre vonatkozóan készített meglévő hitelminősítésektől eltér, valamint ha nem indokolja az eltérő értékelést.
46. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (5) bekezdésének első mondatát azáltal, ha nem követi nyomon a hitelminősítéseit vagy nem vizsgálja felül folyamatosan, legalább évente hitelminősítéseit és módszereit.
47. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (5) bekezdésének második mondatát azáltal, ha nem állapít meg belső szabályokat a makrogazdasági vagy a pénzügyi piaci feltételekben bekövetkező változások hitelminősítésekre gyakorolt hatásának nyomon követése céljából.
48. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (6) bekezdésének b) pontját, ha a hitelminősítési tevékenységek során alkalmazott módszerek, modellek vagy fő minősítési feltevések megváltozása esetén nem vizsgálja felül az érintett hitelminősítéseket ezzel a ponttal összhangban vagy ezalatt nem helyezi megfigyelés alá a szóban forgó minősítéseket.
49. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (6) bekezdésének c) pontját, ha nem minősíti újra az utóbb megváltozott módszerekre, modellekre vagy fő minősítési feltevésekre alapozott hitelminősítéseket, amennyiben azok változásának átfogó, együttes hatása érinti a szóban forgó hitelminősítéseket.
50. A hitelminősítési intézet megsérti a 9. cikket azáltal, ha fontos működési funkciókat oly módon szervez ki, hogy az lényegesen csorbítja a hitelminősítő intézet belső ellenőrzésének minőségét, valamint az EFH (EÉPH) lehetőségét arra, hogy felügyelje, hogy a hitelminősítő intézet elegendő-e a rendelet szerinti kötelezettségeinek.
51. A hitelminősítési intézet megsérti a 10. cikk (2) bekezdését az I. melléklet D. szakasza I. része 4. pontjának második albekezdésével összefüggésben azáltal, ha hitelminősítést ad ki vagy nem vonja vissza a már létező hitelminősítést abban az esetben, ha a megbízható adatok hiánya vagy egy új típusú pénzügyi eszköz struktúrájának túlzott összetettsége, vagy a rendelkezésre álló információk nem kielégítő minősége komoly kétséget ébreszt azzal kapcsolatban, hogy a hitelminősítő intézet képes-e a megbízható hitelminősítés kiadására.
52. A hitelminősítő intézet megsérti a 10. cikk (6) bekezdését azáltal, ha az EFH (EÉPH) vagy valamely illetékes hatóság nevét olyan módon használja, amely arra utalna vagy arra engedne következtetni, hogy az a hatóság befogadta vagy jóváhagyta a hitelminősítő intézet hitelminősítéseit vagy valamely hitelminősítési tevékenységét.
53. A hitelminősítő intézet megsérti a 13. cikket azáltal, ha a 8–12. cikknek megfelelően nyújtott tájékoztatásért díjat számít fel.

54. A hitelminősítő intézet megsérti a 14. cikk (1) bekezdését azáltal, ha a 2. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából nem kérelmezi nyilvántartásba vételét, amennyiben az intézet az Unióban letelepedett jogi személy.

II. A felügyeleti tevékenységek akadályozásával kapcsolatos jogsértések

1. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 7. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem gondoskodik az említett rendelkezésekben előírt nyilvántartások vezetéséről vagy az ellenőrzési nyomvonal fenntartásáról.
2. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 8. pontjának első albekezdésével összefüggésben azáltal, ha a B. szakasz 7. pontjában említett nyilvántartásokat vagy az ellenőrzési nyomvonalakat nem őrzi meg legalább öt évig, vagy ha az említett nyilvántartásokat vagy ellenőrzési nyomvonalakat nem bocsátja az EFH (EÉPH) rendelkezésére.
3. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 9. pontjával összefüggésben azáltal, ha a hitelminősítő intézet és a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik felek között hitelminősítési szolgáltatások nyújtására létrejött megállapodás szerinti jogokat és kötelezettségeket meghatározó nyilvántartásokat nem őrzi meg legalább az adott minősített szervezettel vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik féllel fennálló jogviszony időtartamának végéig.
4. A hitelminősítő intézet megsérti a 11. cikk (2) bekezdését azáltal, ha nem teszi elérhetővé az előírt információkat, vagy ha az információkat nem az előírt formátumban adja át.
5. A hitelminősítő intézet megsérti a 11. cikk (3) bekezdését az I. melléklet E. szakasza I. része 2. pontjával összefüggésben azáltal, ha kiegészítő szolgáltatásainak jegyzékét nem bocsátja az EFH (EÉPH) rendelkezésére.
6. A hitelminősítő intézet megsérti a 14. cikk (3) bekezdésének második albekezdését, ha nem vagy nem a kellő időben értesíti az EFH-t (EÉPH-t) az első nyilvántartásba vétel feltételeiben bekövetkezett minden lényeges változásról.
7. A hitelminősítő intézet megsérti a 23b. cikk (1) bekezdését azáltal, ha a 23b. cikk (2) bekezdése szerinti egyszerű információkérésre vagy a 23b. cikk (3) bekezdése alapján információnyújtást előíró határozatra adott válaszában a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető információt nyújt.
8. A hitelminősítő intézet megsérti a 23c. cikk (1) bekezdésének c) pontját azáltal, ha a valóságnak nem megfelelő vagy félrevezető választ ad az azon pont alapján hozzá intézett kérdésekre.

III. A közzétételi rendelkezésekkel kapcsolatos jogsértések

1. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 2. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem hozza nyilvánosságra azoknak a minősített szervezeteknek vagy velük kapcsolatban álló harmadik feleknek a nevét, amelyekről éves bevételének több mint 5 %-a származik.
2. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 4. pontja harmadik albekezdésének második részével összefüggésben azáltal, ha a végső minősítő jelentésben nem tüntet fel valamely, a minősített szervezetnek vagy azzal kapcsolatban álló harmadik félnek nyújtott kiegészítő szolgáltatást.
3. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (1) bekezdését azáltal, ha nem hozza nyilvánosságra az I. melléklet E. szakasza I. része 5. pontjában leírt, a hitelminősítési tevékenységeiben általa alkalmazott módszereket, modelleket és fő minősítési feltevéseket.
4. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (6) bekezdésének a) pontját azáltal, ha a hitelminősítési tevékenységekben alkalmazott módszerek, modellek vagy fő minősítési feltevések megváltozása esetén nem teszi közzé haladéktalanul, vagy az érintett hitelminősítések terjesztésére alkalmazott kommunikációs eszköztől eltérő eszközzel teszi közzé a feltehetően érintett hitelminősítések körét.
5. A hitelminősítő intézet megsérti a 10. cikk (1) bekezdését azáltal, ha a hitelminősítés megszüntetésére vonatkozó határozatait – a határozatok teljes körű indokolásával együtt – nem közli.
6. A hitelminősítő intézet megsérti a 10. cikk (2) bekezdését az I. melléklet D. szakasza I. részének 1. vagy 2. pontjával, 4. pontja első bekezdésével vagy 5. pontjával, vagy az I. melléklet D. szakasza II. részével összefüggésben azáltal, ha a hitelminősítések kiadásakor nem nyújtja az ezekben a rendelkezésekben előírt tájékoztatást.
7. A hitelminősítő intézet megsérti a 10. cikk (2) bekezdését az I. melléklet D. szakasza I. részének 3. pontjával összefüggésben azáltal, ha legalább 12 órával a hitelminősítés közzétételét megelőzően nem tájékoztatja arról a minősített szervezetet.

8. A hitelminősítő intézet megsérti a 10. cikk (3) bekezdését azáltal, ha nem biztosítja, hogy a strukturált pénzügyi eszközökhöz rendelt minősítési kategóriák világosan elkülönüljenek egy olyan járulékos szimbólum használatának köszönhetően, amely megkülönbözteti őket az egyéb szervezetek, pénzügyi eszközök vagy pénzügyi kötelezettségek esetében használatos minősítési kategóriáktól.
9. A hitelminősítő intézet megsérti a 10. cikk (4) bekezdését, ha nem közli a nem kezdeményezett hitelminősítésekkel kapcsolatos vállalati politikáit és eljárásait.
10. A hitelminősítő intézet megsérti a 10. cikk (5) bekezdését, ha nem kezdeményezett hitelminősítés kiadásakor nem adja meg az említett cikkben előírt információkat, vagy ha nem jelöli meg, hogy melyek a nem kezdeményezett hitelminősítések.
11. A hitelminősítő intézet megsérti a 11. cikk (1) bekezdését azáltal, ha nem közli maradéktalanul vagy haladéktalanul az I. melléklet E. szakasza I. részében meghatározott ügyekkel kapcsolatos frissített információkat.

IV. MELLÉKLET

A 36a. cikk (3) bekezdésének alkalmazására vonatkozó súlyosbító és enyhítő tényezőkhöz kapcsolódó együtthatók listája

A 36a. cikk (2) bekezdésében említett alapösszegekre az alább felsorolt minden egyes súlyosbító és enyhítő tényező után, kumulatív módon az alábbi együtthatókat kell alkalmazni:

I. Súlyosbító tényezőkhöz kapcsolódó korrekciós együtthatók

1. A jogsértés ismétlődő elkövetése esetén minden egyes elkövetés után további 1,1-es együttható alkalmazandó.
2. Ha a jogsértés elkövetésének időtartama meghaladja a 6 hónapot, az alkalmazandó együttható 1,5.
3. Ha a jogsértés rendszerszintű hiányosságot tárt fel a hitelminősítő intézet szervezetében, különösen annak eljárásaiban, irányítási rendszereiben vagy a belső kontrollban, az alkalmazandó együttható 2,2.
4. Ha a jogsértés negatív hatással volt az érintett hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítések minőségére, az alkalmazandó együttható 1,5.
5. A jogsértés szándékos elkövetése esetén alkalmazandó együttható 2.
6. Ha a jogsértés ilyenként való azonosítása óta nem tettek semmilyen lépést annak orvoslására, az alkalmazandó együttható 1,7.
7. Ha a hitelminősítő intézet felső vezetése nem működött együtt az EÉPH-val annak vizsgálatai kivitelezésében, az alkalmazandó együttható 1,5.

II. Enyhítő tényezőkhöz kapcsolódó korrekciós együtthatók

1. Ha a jogsértés a III. melléklet II. és III. szakaszában felsoroltakhoz kapcsolódik és elkövetésének időtartama nem haladja meg a 10 munkanapot, az alkalmazandó együttható 0,9.
 2. Ha a hitelminősítő intézet felső vezetése bizonyítani tudja, hogy minden szükséges intézkedést megtett a jogsértés megakadályozására, az alkalmazandó együttható 0,7.
 3. Ha a hitelminősítő intézet gyorsan, hatékonyan és maradéktalanul az EÉPH tudomására hozta a jogsértést, az alkalmazandó együttható 0,4.
 4. Ha a hitelminősítő intézet önkéntes intézkedéseket hozott annak biztosítására, hogy a jövőben ne kerülhessen sor hasonló jogsértés elkövetésére, az alkalmazandó együttható 0,6."
-

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

